

SBOR

DOBROVOLNÝCH

HASIČŮ

ŘÍČANY

(1874 - 2024)

150 let ochrany životů, zdraví a majetku druhých,
pojd'te a přečtěte si o tom...

Hoří. Píše se 8. den měsíce července L. P. 1874 a nad Říčanami zuří bouře. Bohužel ne bez následků. Blesk zapálil stodolu Tomáše Pokorného, staršího města. Hasiči se jistě chtěli při svém prvním zásahu vytáhnout a nehleděli na to, *kdo* na radnici hlasoval proti založení sboru.

1. Hej, Slované! Zákon 134/1867 O právu spolkovém. Rakousko – Uhersko.

Změna je slovo, které provází druhou polovinu 19. století. V zemích českého království žili vedle sebe národy dva, český a německý, každý jiný. Soužití a rivalita dvou živlů, dvou kohoutů na jenom smetišti. Od nejvyšších met národních až po ty individuální. A všechny mezi nimi: společenské, zemské, kulturní, regionální, skupinové. Nutno říci, že Němcům žilo se poněkud lépe. Habsburkové důsledně prosazovali germanizaci. Armáda, úřady, vyšší školství – všude němčina. Ale přece se národní vědomí dralo se na povrch. My Češi jsme bojovali návratem k jazyku, kulturou. Obrozenci vybrušují českou řeč. Krásně nám to vypsal Jirásek v F. L. Věkovi: „neumřelať česká řeč, ale spí“. I když jsme si ještě onikali, počítali jedenadvacet, a když jsme psali „v“ a chtěli, aby se četlo jako „v“, napsali jsme „w“. Rok 1867 přinesl neněmeckým a neuherským národům císařství velké zklamání, tzv. Rakousko-Uherské vyrovnání, leč zasvitlo nám ve formě zákona o právu spolkovacím (veřejná shromáždění a průvody) a hlavně zákona 134/1867 říšského zákoníku o právu spolkovém! Od teď se za povolený považoval takový spolek, který nebyl ve čtyřtydenní lhůtě od ohlášení úřadu zakázán. Ovšem nemyslete si, důvěry c. a k. úřadů a policie české spolky nepožívaly. Nechávaly je špiclovat, slídily po vlasteneckém tisku a po vlasteneckých projevech vůbec.

Otázka německá nebyla u nás aktuální. Dle posledního sčítání obyvatel, ještě za Rakouska-Uherska, byl náš okres bez národnostní menšiny. Posuďte sami: okres Říčany cca 23000 Čechů a 66 Němců, samotné město Říčany cca 2500 Čechů a 3 Němci. Ale i tak jsou to nezbytnosti, chceme-li poznat širší, tj. zemské a republikové souvislosti dění 2. poloviny 19. století a 1. poloviny století dvacátého.

Nositelem českého národního sebeuvědomění byla občanská společnost. Zcela v duchu doby významní, ale i „obyčejní“ Češi působili hned v několika spolcích, kde dle své autority, znalosti a oddanosti zastávali funkce a působili na ostatní. Patřilo k věci, že starosta obce byl náčelníkem Sokola i starostou hasičů i jiných spolků, jeho manželka kmotrou praporu, dcera u samaritánek nebo ve čtenářském odboru nebo české besedě. Konkrétně v Říčanech: z devíti úřadujících starostů města v období od založení sboru dobrovolných hasičů do Protektorátu se sedm z nich aktivně podílelo na práci hasičů coby starostové sboru. U hasičů se cvičil člověk k boji proti požárům, hospodářské spolky dbali o pokročilost rolnictva, jinde se tužil fyzicky či rozšiřoval své vědomosti, četly se české knihy, česky se hrálo divadlo. Spolky divadelní, dobročinné, střelecké či okrašlovací lze nalézt v každém koutě zemi koruny české a zdařile jich přibývalo. V roce 1870 více než 3000, o deset let později 7000. Nejsilněji je zastoupeno hasičstvo, hned za hasiče je nutno uvést spolky tělocvičné, zpěvácké a besedy při největším zastoupení Sokola. Oslovování jak v Sokole, tak u hasičů „sestro a bratře“ má dostatečnou vypovídací hodnotu, že boj proti ohni „bližnímu ku pomoci, sobě ku cti“ a fyzická připravenost „ve zdravém těle zdravý duch“, nebyly jediným cílem. A jestliže hasičů bylo více, sokolové lépe dokázali vytvářet zázemí pro svou činnost. Tělocvičny nebo pozemky pro cvičení, hospody pro výdělek.

2. Spolky v Říčanech

A Říčany? Dle kroniky z roku 1913 byly až do padesátých let městečkem čistě venkovským, žijícím pro sebe, které se nestará o svět a svět se nestará o ně. Praha byla daleko. Jistou raritou roku 1848 Říčany přeci jenom zaznamenaly, když se velitelem národní gardy stal zdejší poštmistr a bývalý kyrysnický důstojník, a to národnosti: německé! Roku 1852 žilo v Říčanech 1200 obyvatel ve 154 domech. Ve farní kronice je zapsáno, že se „národnost česká počala poněkud buditi“.

1856 Již od tohoto roku hraje v hostinci Na růžku jakési volné sdružení ochotníků. Od roku 1870 hrávalo postupně se Sokolem, a hlavně Čtenářskou besedou, s níž se za dalších třináct let sloučilo.

1868 založena Čtenářská beseda, proslulá zábavami a koncerty. Umístěna byla v jedné z místností na radnici, zcela bezplatně.

1869 V květnu započato se stavbou železné dráhy Praha – Benešov.

1870 Hospodářský spolek, jehož předsedou byl rytíř Adolf Mayer, poslanec sněmu Českého království a podporovatel národního hnutí.

1873 Státní telegraf Praha – Kostelec nad Č. lesy

1874 Spolek dobrovolných hasičů. Ustavující schůzi valné hromady, které předsedal

František Kratochvíle, t. č. starosta města, přišel pozdravit sám rytíř Adolf Mayer.

A v tomtéž roce byla v Říčanech zahájena výstavba okresního chudobince. Z podnětu rytíře Adolfa Mayera.

- 1878 Budeč, učitelská jednota ustanovena za účelem nabývatí a rozšiřování školské vědomosti.
- 1881 Jablonský, zpěvácký spolek přičiněním Jana Riegra a Františka Klímy.
V Praze vyhořelo Národní Divadlo! V nové sbírce říčanská obec přispěla 100 zlatými.
- 1882 Spolek červeného kříže, když prvním předsedou byl, doložte si sami: rytíř ....
- 1884 Spolek vojenských vysloužilců. V roce 1907 převzala činnost nadace Vysloužilců.
- 1895 Oliveum. Počátek rozsáhlé výstavby opatrovny a vychovatelny, dnes známé jako Olivovna. Za Protektorátu si na objekt brousila zuby Wehrmacht, ale marně. Činnost byla zaměřena na zdravotnictví (zdravotní dětská léčebna a ozdravovna) a armáda šla jinam. Obdobné choutky měla Rudá armáda v roce 1968, rovněž neuspěla. Odnesl to Kostelec nad Černými lesy.
- 1896 První pokusy založit tělocvičnou jednotu Sokol proběhly již v roce 1870. Zanikla, ale po několika dalších pokusech byla definitivně založena právě v tomto roce.
- 1902 Havlíček, dělnická vzdělávací beseda. Účelem spolku jest vzdělávání členů a jejich podpora. Vlastní knihovnu o 200 svazcích a svoje divadelní jeviště, když z počátku ochotničila se Čtenářskou besedou, Sokolem a hasiči.
- 1902 Okrašlovací spolek, člen Svazu českých spolků okrašlovacích v království českém. Předsedou je František Thomayer, od roku 1903 MUDr. Jan Hrdlička. Spolek spravoval cesty, vysazoval stromy a keře, zakládal parky. Známe Thomayerovu školku.
- 1906 Okresní vzdělávací sbor. Dvacet tři spolků disponuje pěti pojízdnými knihovnami s 400 svazky, které půjčuje na žádost obcí. Předseda MUDr. Jan Hrdlička.
- 1908 Městské jubilejní muzeum, založeno z popudu Okrašlovacího spolku – F. Thomayera.
- 1908 Včelařský spolek pro Říčany a okolí, oddělením od Včelařské jednoty v Uhříněvsi.

3. Sbor dobrovolných hasičů v Říčanech. Ruční stříkačka.

Cesta od několika málo drobných roztroušených skupin našich pra, pra.... předků k celoplanetární dominanci lidí byla dlouhá, předlouhá. Oheň člověk využívá již asi 1 milion roků. Naučil se ho používat a život bez něj si už ani neumíme představit. Není to jev dobrý nebo špatný. Je komplexní s různými příčinami, průběhem i následky. Ovšem vymkne-li se kontrole, stává se živlem s ohromnou ničivou silou... Proto můžeme sledovat a minimálně již od dob starého Říma doložit organizovaný boj člověka proti nekontrolovanému hoření – požárům. Jeho organizace a účinnost je dána vývojovým stupněm společnosti a s tím související úrovní rozvoje technického.

Německé sbory byly v zemích české koruny zakládány již v šedesátých letech 19. století. Původ měly většinou v Turner Feuerwehr – tělocvičných sborech. Z nich se vycleňovaly. 1854 Reichstadt (Zákupy u České Lípy), 1856 Böhmisches Kamnitz (Česká Kamenice), 1858 Rumburg (Rumburk), 1861 Reichenberg (Liberec) a další následovaly.

Karel Krohn se narodil ve Velvarech jako syn obchodníka a majitele realit. Po skončení studia se věnoval obchodu a na zkušenou odcestoval do Hamburku. Tam se, kráčeje jednoho rána do zaměstnání, stal svědkem hašení požáru obchodního domu. Obdivně pozoroval práci hasičského sboru zřízeného hamburskou obcí a opatřeného stříkačkami umístěnými na lodích, záchrannými žebříky a jiným pomocným nářadím. Po svém návratu domů vyprávěl rodákům o úspěšném působení hasičských sborů a neustále se zasazoval o zřízení takového sboru ve Velvarech. A skutečně jeho přičiněním byl v roce 1864 založen první český dobrovolný hasičský sbor. Sám Karel Krohn byl jednatelem. K výcviku tehdy přihlášeného členstva byl povolán nadhasič jménem Lokaj z pražského sboru (jedná se o sbor hasičů z povolání zřízený v roce 1853 z pražských metařů).

V následujících letech pokračovalo zakládání dobrovolných sborů zejména ve větších městech, neboť náklady na zařízení a vycvičení členů nemohly menší obce unést. V roce 1874 dostoupil počet sborů čísla 107. Zde jsou zastoupeny i Říčany. Právě v tomto roce došlo přes protesty dvou starších města dne 13. června k formálnímu založení dobrovolného hasičského sboru a poté byla konána v místnostech městské radnice ustavující valná hromada. Předsedal jí František Kratochvíle, starosta města (v letech 1865-1883).

Do sboru se přihlásilo 47 členů, tj 36 činných a 11 přispívajících. Hned na to se přistoupilo k volbám. Velitelem je zvolen Václav Vencl, notářský koncipient (44 hlasů ze 44 odevzdaných). Právě jemu kronika přiznává největší zásluhu na založení sboru. Do funkce starosty byl zvolen MUDr. František Pízl (42 hlasů). Dále byli zvoleni František Houzvička jako náměstek velitele (43 hlasů), Václav Kock jako účet vedoucí – tj jednatel a

pokladník - (41 hlasů). Tito zvolení pánové byli i členy obecního zastupitelstva města Říčany. Jako důvěrníci (členové správní rady) byli dále zvoleni obchodníci Václav Bělohradský (42 hl.), Daniel Popper (42 hl.) a František Tereba (38 hl.), měšťan Petr Novák 41 hl.) a učitel na odpočinku Josef Chejn (37 hl.).

Ale pozor! Již za rok dojde k rozkolu, v jehož důsledku se poděkovali starosta a velitel. Neznáme příčinu a již se jí ani nedozvíme. Je to škoda. A jak to dopadlo? Velitel, pan Vencl, se k hasičům už nikdy nevrátil a malá poznámka: kupříkladu v památníku k 60 rokům trvání sboru už o něm není ani zmínka. Místo něho postoupil jeho dosavadní náměstek František Houzvička. A na místo náměstka velitele byl zvolen Antonín Rak. Za starostu se nechal zvolit sám František Kratochvíle (známe ho – viz výše) a vydrželo mu to dva roky. Od roku 1877 je starostou sboru opět MUDr. František Pízl a vydrželo mu to, co živ byl, do roku 1896! A nejen sboru. O tom budeme číst později.

Sbor byl organizován ve třech odborech:

I. odbor pro hájení lidí a majetku, přihlásilo se jich patnáct tzv. lezců. „Těmto jest největší úkol dán, oni musí vždy na nejnebezpečnějších místech při požárech za účelem vedení vodního proudu a vůbec hašení a zachránění lidských životů a jmění účinkovati“. Velí jim nadlezec.

II. odbor k hákům a žebříkům, pro obsluhu stříkačky a přivádění vody, tzv. hasiči. Sedmnácti přihlášeným jest uloženo „mužstvo pro obsluhu stříkačky a přivádění vody má sestávati z pěti tlup nejméně šest mužů silných“. Každé tlupě velí vrchní hasič.

III. Odbor pro střežení zachráněného od ohně majetku, tj mužstvo obranné. Čtyři přihlášení „mají pozůstávat z vážnějších osobností a do jejich odboru padá držet při požáru přísný pořádek, by se sboru vždy volného místa k účinkování dostávalo a ochrana vyneseneho majetku byla zabezpečena“.

„Všemohoucí a milosrdný Bože, Ty jsi dal svatému Floriánovi sílu vydržet všechny útrapy mučení. Pomáhej i nám, abychom s Tvoji pomocí dosáhli vítězství nad zlobou a nenávisť a obstáli v každém nebezpečství. Svatý Floriáne, pros za nás.“

Čtrnáct dní po zakládací valné hromadě se koná schůze správní rady spolku a zde jsou první rozhodnutí: Spolek nebere na sebe žádné odpovědnosti! Dále jednáno, aby na jednotlivé pojišťovací společnosti, které mají v Říčanech agentury, byla rozeslána žádost o poskytnutí finančního příspěvku. Ustanoveno jak kroje, tak zbroje pro jednoho každého člena činného. Jako stejnokroj je stanovena tmavozelená blůza a černé spodky. Dále se má objednat na útraty spolku úplná zbroj pro deset mužů a deset cvilinkových šatů (pracovní uniforma). Také ujednáno, že cvičiště hasičů bude zřízeno u pana Houzvičky, náměstka velitele a majitele hostince. Cvičiště vedle své hospody jistě nebyl od pana Houzvičky špatný ekonomický tah, že? Také další schůze se budou odbývat v místnosti jeho hostince (budova na náměstí, dnes bychom řekli vedle České spořitelny). Podíváme-li se na výsledky prvního zasedání správní rady spolku, vidíme obrázek počátku dobrovolných hasičů v Čechách. Starostí je, kde sehnat peníze na hasičí prostředky (příspěvky, sbírky, dary) a za druhé je třeba vycvičit mužstvo. Cvičení v Říčanech jsou konána 3 - 4x v týdnu za řízení cvičitele pražského sboru pana Tůmy. Za odměnu 50 zlatých.

Historie nám ho připomíná ještě jednou o 7 roků později, při požáru Národního divadla v Praze. Po počáteční absenci hasičů, po následných příjezdech pražského sboru a sborů předměstských a okolních. Po 3 hodinách od vzniku požáru! V nastalém zmatku zapracoval právě pan Tůma, podařilo se mu zorganizovat sbory, jejich práci. Ale to už byl oheň silnější než hasiči. I mezi všemi přihlížejícími se množovalo zoufalství. Bohužel právem. Všichni víme, jak to dopadlo.

Zde je třeba uvést, že právě pražský sbor měl mimořádnou zásluhu na výcviku dobrovolných hasičských sborů, neboť dovoloval svým zaměstnancům provádět na venkově výcvik nebo jindy zase připouštěl účast venkovských dobrovolníků na cvičení v Praze.

Již při svém založení měl sbor v majetku 2 čtyřkolové ruční stříkačky, 1 přenosnou, 1 velkou voznici, 450 m hadic a dosti hasičského náradí. Co se týká čtyřkolových ručních (také jakých jiných, že?) stříkaček, jedná se o stříkačku dvouproudni se savcem o 3 dílech s košem. Tak druhá je od firmy Havelka a Mätz se savcem o 2 dílech a košem. Obě jsou uvedeny i na inventáři 1. ledna 1919, Stříkačka Havelka a Mätz i v roce 1934.

Zastavme se u voznice. Jak prozíravé bylo vybavení sboru voznici na vodu, nám dokládá uchovaný zápis o zásahu sboru dobrovolných hasičů z vedlejšího Pacova z mnohem pozdější doby. „8. 8. 1934 dostavil se sbor k požáru dřevěného domku pana Maňáka u lesa v Březi, avšak nemohl ničeho činiti, neb nikde nebyla

voda.“ *Tato vsuvka je příhodná v dnešní době, kdy cisternová doprava vody na požářiště jeví se zcela běžnou.*

Toto vše bylo uloženo v obecní kůlně, což se členům sboru nelíbilo, a proto v roce 1875 píše dopis městskému zastupitelstvu: „vzhledem k tomu, že se často do této kůlny přináší nebo přiváží zabavené či ukradené dříví, obilí, pak zajmuté husy, mohlo by dojít k poničení náradí“. Zastupitelstvo toto uznává a zasílá sboru 40 zlatých na najmutí vhodné místnosti. A od roku 1877 je náradí uloženo v jedné místnosti pana Houžvičky za 25 zlatých ročně, hrazených zastupitelstvem. Sbor každý rok zasahuje, a to vždy několikrát. Za uvedení stojí požár v roce 1877 v Mnichovicích (has. sbor tam byl založen až o pět roků později), kde hořelo hned několik stavení najednou. 1878 bylo ustanoveno, že placení příspěvků činnými členy je dobrovolné. 1879 zakoupilo město novou jednoproudou ruční stříkačku za 800 zlatých. Sbor odebírá časopis Český hasič. 1880 nám kronika podává zprávu o prvním proplacení náhrady za věc poškozenou při hašení požáru. Václavovi Ebrovi, trubači sboru a řezníkovi, byl proplacen 1 zlatý a 50 krejcarů za propálené boty. „Pro příště platí, že škoda utrpěná u požáru se musí oznámit ihned a 2 členy mít jako svědky a odhadce škody“. 1881 jsou činní členové zbaveni placení příspěvků úplně. To bylo 54 členů činných a 40 přispívajících. Čtème protokol sepsaný o valné hromadě spolku dne 2. června 1884 o 3. hodině odpolední v místnostech Čtenářské besedy v Říčanech. Na programu byla volba všech funkcionářů. Starosta: zvolen p. Dr. Fr. Pízl, lékař (37 hl. z 37 odevzdaných). Velitel: p. Fr. Houžvička, měšťan (31 z 34), jeho náměstek: p. Antonín Houžvička, měšťan (19 z 35), pokladník: p. Josef Chmel, měšťan (32 z 33). Volba starších sboru (odevzdáno 17 lístků): Šimáček Václav, měšťan (16), Železný Fr., měšťan (17), Medřický Václav, rolník (15), Horník (12). A ještě jednoho. Volba mezi Fr. Nedbalem, kožešником a Fr. Šubrtem, měšťanem: odevzdáno 17 lístků a z nich 16 pro p. Šubrtu. Nadlezec: Fr. Kalfař, obuvník (10 z 12). Správní rada: odevzdáno 34 lístků a zvolení p. Dr. Prokoš, lékař (21), Novotný Václav, starosta města v letech 1883-1896 (33), Chmel Antonín, měšťan (28), Victorín Kamil, řídicí učitel (29), Popper Daniel, obchodník (25) a Freund Adolf, obchodník (30). „Návrh, by se 10. výročí trvání sboru oslavilo v neděli 21. června, byl většinou hlasů schválen. Konána oslava spojená s veřejným cvičením a zakončena večerní zábavou taneční“. Mezi údivné můžeme řadit rozhodnutí valné hromady z r 1888 „by se nejezdilo nikam k požáru mimo obce Lipany, Radošovice a Voděrádky“ na návrh p. Fr. Kalfaře. Žádné další vysvětlení, žádná poznámka k tomu. Peníze, výcvik, špatné zkušenosti...? Za zaznamenání stojí 12 požárů ve Světicích v roce 1894, které se opakovaly po sobě „byvše zakládány nějakým výrostkem, takže se vždy čekalo, nevypukne-li zase oheň“. Pozadu sbor nezaostával ani ve společenské činnosti. Již v prvním roce svého trvání uspořádal divadelní představení a o rok později první hasičský ples v Říčanech. Ve Čtenářské besedě čtème „na besedním jevišti hrávaly snad všechny říčanské spolky, hlavně hasiči, jednota Sokol a Havlíček. To se rozumí, že česky. Čtème o účasti na církevní slavnosti Božího těla a slavnosti jmenin císaře Františka Josefa I.

4. Hasičská župa říčanská č. 37

Současně s úspěchy při hašení požárů zaznamenáváme bohužel i případy zranění, onemocnění, invalidity i úmrtí. Snaha získat podporu pro takto postižené členy a jejich rodiny byla jedním z rozhodujících momentů vedoucích k vytvoření jednotné hasičské organizace. Hned zpočátku se sice některé dobrovolné hasičské sbory spojovaly v župní (okresní) hasičské jednoty, ovšem nebyl stanoven jednotný organizační řád. Po neúspěšném pokusu českých sborů (z popudu sboru z Klatov) v roce 1876 vytvořit Zemskou hasičskou jednotu se sešli v březnu o dva roky později v Teplicích zástupci německých sborů a založili Ústřední zemskou hasičskou jednotu království Českého (dále ÚZHJ). Zanedlouho se ukázalo, jak by jednota mohla mít mnohem větší počet členů a tím pádem i větší příjmy. Bylo by totiž chybou se domnívat, že německé sbory vedly k vytvoření jednoty jiné pohnutky než sbory české. Proto byl českým hasičským sborům rozeslán oběžník „by ostatní cíle byly dosaženy, jest třeba svorného spolupůsobení všech hasičských sborů bez rozdílu jich národnosti, neboť toliko tím způsobem možno hasičstvo v Čechách na onu výši, na které drahně let již v jiných zemích, jak rakouských, tak mimo rakouských se nalézá“. V oběžníku byl zdůrazněn i nepatrný příspěvek – 5 krejcarů ročně. A tak do poloviny roku 1881 přistoupilo k ÚZHJ 170 českých sborů a jednota sdružovala celkem 32358 členů v 551 sborech a 41 župách.

7. dubna 1885 na valné hromadě Václav Novotný (jak víme, člen správní rady spolku a starosta města) podává návrh jednat o přistoupení našeho sboru k župě Českobrodské nebo Černokostelecké. Po diskuzi bylo většinou hlasů rozhodnuto vytvořit župu domácí, tedy říčanskou. 16. května jsou na c. k. místodržitelství v Čechách podány stanovy, 20. září schváleny. Prvním župním starostou byl zvolen náš MUDr. František Pízl a oficiální název zněl Župní hasičská jednota pro soudní okres Říčany. Župa kromě Říčan sdružovala sbory Všechnomy

(zal. 1882), Tehov (1883), Uhříněves (1884), Průhonice (1885) a Čestlice (1885). Později přistoupily Mnichovice (1882). Ustanovení župy mělo vliv i na zakládání nových sborů. V roce 1889 to byly Mírošovice a Kunice, 1892 zaznamenáváme přistoupení sboru Modletice, 1894 Kolovraty a Královice, 1895 Běchovice. Rok po založení župy bylo v Říčanech postaveno druhé ležiště. První již nevyhovovalo svým technickým stavem ani náročností. Cvičení však pravděpodobně neprobíhala za takové účasti, jak by bylo žádoucí, neboť na valné hromadě spolku 11. dubna 1887 podává Jan Churáček (nar. 1856) návrh, aby kdo se bez řádné omluvy nedostaví na cvičení, byl vymazán ze seznamu. Většinou hlasů schváleno. Není divu. Pan Churáček, rolník, měl jistě pádné slovo, sám spoluzakladatel sboru, mnohokrát za svou činnost vyznamenán, navíc otec čtyř synů, dobrovolných hasičů. Jejich jména nás budou provázet na těchto stránkách a ještě po 2. svět. válce budeme číst o Churáčkovi. 7. července 1889 požaduje Daniel Popper obnovit „inventář věcí spolkových z roku 1874“, jenž byl tenkrát sepsán rovněž z jeho popudu. Pan obchodník zkrátka nezapřel svou profesi.

5. Prapor sboru.

V roce 1891 došlo k rozkolu mezi českým a německým členstvem ÚZHJ. Byly vytvořeny samostatné zemské jednoty česká a německá, později ještě moravská a slezská.

1894 sbor připravoval oslavy dvacátého jubilea svého založení. Při té příležitosti se má konat veřejné cvičení a paní Klímová – matka praporu s paní Medřickou (obě manželky budoucích starostů města) a Čechovou budou předávat sboru prapor. Jak c. k. okresní hejtmanství v Českém Brodě sděluje veliteli Karlu Klímovi – pozdějšímu starostovi města zakazuje užívání praporu, protože ve stanovách sboru se o praporu nehovoří a slavnost vůbec zakazuje včetně župního sjezdu. Je nasnadě vážné podezření, že slavnost se konala, a to včetně předání a dalšího užívání praporu. Alespoň naše archivní materiály dost podrobně slavnost popisují a rovněž prapor byl od té doby veřejně užíván. A slouží dodnes. Berme tedy následující korespondenci z 1. pololetí 1896 jako legalizaci stávajícího stavu a z právního hlediska oficiální počátek praporu sboru dobrovolných hasičů v Říčanech:

1. března 1896 byla písemně podána žádost na c. k. místodržitelství (zde nacházíme otisk razítka sboru, zdařile vyvedený). Kromě několika věcí drobnějšího významu šlo o povolení vlastnit a užívat spolkový prapor.

31. března c. k. místodržitelství povoluje sboru užívání praporu.

17. dubna sděluje c. k. okresní hejtmanství, že c. k. místodržitelství povoluje sboru užívání praporu.

5. května c. k. finanční ředitelství zasílá „platební rozkaz“ k zaplacení 1 zlatého a 10 krejcarů, poplatku za schválení užívání praporu.

28. června sděluje správce c. k. okresního hejtmanství, že c. k. okresní hejtmanství schválilo v plné míře změny stanov.

Proti mírné stagnaci v činnosti sboru (1890-5) byl požádán zemský dozorce Karel Jetela o přeškolení a provedení nového výcviku členstva. To se uvolilo ke každodennímu (!) cvičení. Od 15 do 19 hodin se odbývala cvičení s náradím, od 19 probíhala školení signálová, ochranná a probírány hasičské případy a zvláštnosti až do 21 hodin. Druhý den nanovo a další zase po dobu čtyř týdnů (!). Sbor poté předvedl, co se naučil před starostou Říčan Václavem Novotným, starostou sboru a říčanské župy MUDr. Pízl, dalšími hosty a obyvateli města. Vzдор nepřítzni počasí sklidil obdiv za předvedená cvičení, a i s náradím byl fotografován na náměstí před městskou radnicí (fotografie se v našem archivu bohužel nedochovala). Rok na to pořídila obec pro sbor dvouproutní stříkačku za 1250 zlatých. Jestliže shlížíme s obdivem a uznáním ke členstvu, které dokázalo zmobilizovat své síly a vůli a zůstat věrno hasičské myšlence, nemůžeme opominout Karla Jetelu, jemuž náleží ne menší uznání a vděk. Po ukončení výcviku opustil Říčany zanechav po sobě dopis 3. března 1896 plný hasičských myšlenek, nadšení a ochoty k další spolupráci.

Radost z úspěšného roku 1896 kazí úmrtí. Zemřel MUDr. František Pízl, náš dlouholetý činovník. Hasičské hnutí v něm ztratilo obětavého člena a neumdlévajícího šířitele hasičských myšlenek. Starostou sboru i župy byl zvolen Karel Klíma, hostinský, 1896–1905 starosta města. Mobilizace a reorganizace sboru a v podstatě renesance hasičské myšlenky v Říčanech vyvolaly příznivý ohlas i v župě. Ta konala ještě v r. 1896 sjezd v Průhonicích a znovu rozproutila svoji činnost. V následujícím roce přistupují sbory Petrovice, Hrusice, Dobřejovice a Struhařov. Inspektor zemské hasičské jednoty hovoří na sjezdu župy 27. června 1897 v Petrovicích aby „kromě hasičské myšlenky hleděly pěstovat též vlastenectví a národní uvědomění, by i tyto všem uvědoměným Čechům posvátné city hasičstvo za své přijalo“. Župa sdružuje 17 sborů se 440 členy! A také něco smutného. 1898 valná hromada župy konaná v Hrusicích vzdává čest památce hasiči Václavovi

Novotnému, jednateli sboru v Dobřejojovicích. Zemřel na následky popálenin při hašení požáru.

V roce 1900 znamenáme případ v Říčanech – tři ohně vypukly najednou, a sice v číslech 1, 2 a 81 (tj u Šírků, Seidlů a Znamenáčků). Příjem sboru 176 zlatých a 95 krejcarů, vydání 99 zlatých a 45 krejcarů. Hotovost pokladní 56 zlatých a 50 krejcarů. O rok později čteme příjem 140,10 korun a vydání 162,83 korun.

Rakousko-uherský zlatý, založený na stříbře, do roku 1892 oficiální měna, byl nahrazen korunou, založenou na zlatě. 1 zlatý = 2 koruny /= 100 nových krejcarů.

Pro ochranu hasičstva při úrazech u požárů se přistupuje ke zřizování samaritánských oddílů. První přednášku měl v Říčanech MUDr. Jan Hrdlička v r. 1902 „o potřebě zřízení ochranných sborů“. Další o dva roky později opět pod gescí br. Dr. Hrdličky.

V roce 1905 zemřel starosta spolku a župy, starosta města Karel Klíma, další významný činitel dobrovolných hasičů říčanska. Pohřeb měl skutečně velkolepý. Přišlo více než 200 hasičů z celé župy, říčanský sbor i s praporem. Starostou župy byl zvolen Josef Šerák, majitel cihelny z Průhonic, již dříve v župě činný coby jednatel a náměstek starostův. Prvně v historii župy, tj po 20 letech, je starosta odjinud než z Říčan. „Útěchou“ nám může být, že jednak pan Šerák nebyl žádný hasičský zelenáč a za druhé jeho náměstkem byl zvolen Václav Medřický, tedy Říčaňák. Ten byl zvolen i starostou našeho sboru, když současně vykonával funkci velitele. Rok na to, 1906, uděloval císař František Josef I. čestné medaile za nepřetržitou hasičskou činnost po dobu 25 let.

Ne od založení sboru, ne jenom v Říčanech, a ne jenom Čechům. Ve všech částech mocnářství od listopadu 1905 do roku 1918 uděloval císař Ehrenmdaille für 25jährige verdienstvolle Tätigkeit auf dem Gebiete des Feuerwehr und Rettungswesens, tedy Čestné medaile za 25letou záslužnou činnost na poli hasičském a záchranářském.

U našeho sboru medaile předával okresní hejtman ze Žižkova osmi členům. Byli jimi Václav Medřický, starosta a velitel sboru, náměstek starosty župy, starosta města Říčany v letech 1905–11. Josef Holub, rolník, nar. 1854, náměstek velitele sboru.

Václav Šimáček, rolník, hasič.

Josef Vaněk, tkadlec?

František Ptáček, obuvník, nar. 1853, hasič.

Václav Ebr, dělník, nar. 1852, trubač.

Jan Churáček, nar. 1856, rolník, pokladník.

Václav Kamler, majitel domů, nar. 1859, jednatel sboru.

Medaile byly předány slavnostně za účasti představitelů města, místních úřadů a spolků, dále byly přítomni zástupci sborů Běchovice, Březí, Dobřejojovice, Herink, Hrusice, Královice, Strančice a Uhříněves. Přirozeně i Říčany s plnou parádou a praporem.

Pozor – neplést s jinou „pětadvacátkou“ o 7 roků dříve! S udělením pamětní medaile zasloužilým členům sboru rovněž za 25 let činnosti, tentokrát od městské rady. Na jedné straně je motiv hasičské přilby a 2 hasičských seker s textem: Na památku 25 let trvání sboru dobrovolných hasičů v Říčanech 23. 7. 1899. Na druhé straně znak města Říčan a text: Pod patronátem sl. městské rady říčanské.

Sbor má 65 činných členů a 84 přispívajících. Nahlédněme do činností – řemesel – členů sboru. Obuvník, řezník, pokrývač, rolník (majitel hospodářství), kominík, obchodník, tesař, měšťan (majitel reality), řezbář, učitel, strážník, krejčí, sedlák..... Téhož roku jsou veliká vedra a sucha v době žni, a proto jsou konány noční hasičské hlídky od 22 hodin do 2 hodin ráno o 5 mužích „s ochotou a správně“. Kromě svého členství v Červeném kříži vstupuje sbor od r. 1905 do Okresního vzdělávacího sboru a Veřejné čítárny.

V únoru 1908 žádá sbor dobrovolných hasičů v Říčanech slovatnou obecní radu o laskavé zakoupení alespoň jedné stříkačky: „Naše město čítá již 300 domovních čísel a každým rokem se rozšiřuje na všechny strany. Dle požárního řádu by měl mít sbor zdejší tři stříkačky, my však máme jednu, poněvadž druhou sl. obecní zastupitelstvo zaprodalo sl. okresnímu zastupitelstvu před 4 roky a nám bylo slíbeno, že se koupí nová, což se však dosud nestalo. Při požáru nejmenšího rozměru sotva stačí 1 stříkačka a tím méně, kdyby požár vypukl na dvou místech rozdílných našeho města.“ Sečteme-li stříkačky od roku založení a odečteme-li prodané, počty nesouhlasí. Ale upřímně řečeno, naši předkové si s tou přesností a důsledností v počtech a zaznamenávání všeho hlavu příliš nelámali. Tak teď už s tím nic nenaděláme. To je jako se strážnicí a zbrojnicí. Vzpomínáme na rok 1877, kdy bylo náradí uloženo u pana Houžvičky. Víme, o postavení druhého ležiště 1886. 1908 bylo

zhotoveno dokonce dvouposchodové ležiště železné konstrukce. Materiál uhradili pánové Václav Medřický, starosta města a velitel sboru, Josef Holub, náměstek velitele, Václav Kamler, starosta župy č. 37 a Jan Churáček, pokladník sboru. Ale nevíme kde.

Vzhledem k tomu, že župa již má 31 sborů, je přikročeno k vytvoření 4 okrsků: Běchovického, Průhonického, Říčanského a Mnichovického. Roku 1908 je konán sjezd v Tehově. 1909 byl založen sbor v Kuří, 1911 ve Strašíně a 1912 v Radošovicích.

Z neznámých důvodů nalézáme oslavy 35letého trvání sboru v roce 1910 (1909? ale proč ne). Při té příležitosti jsou slavnostně jmenováni čestnými členy Václav Medřický, Josef Holub, Václav Šimáček, František Ptáček, Václav Ebr a Jan Churáček. Až budete číst o rozmanitosti zásahů hasičů třeba o 80 let později, tak abyste si nemysleli, že hasiči dříve jen hasili: z let 1913-1914 máme uchovány účty za desinfekce místností. Například v bytě po zemřelém

za 1 litr formalínu (tj. vodní roztok formaldehydu) 4 K

za 1 litr lihu 80 hal

obsluha stroje 3 K

poplatek sboru 1 K, celkem tedy 8 K 80 hal.

Další za desinfekci ve školní budově u pana školníka nebo za desinfekci ve mlýně u pana správce. Nebo zase po zemřelém ve dvou místnostech. Tam je navíc účtován čpavek za 56 hal a tak dále. Celkem za tyto 2 roky 19 (!) akcí.

Od roku 1911 do 1919 byl starostou sboru zvolen Josef Kohout, ve stejném období starosta města. V červenci 1914 vypukla 1. světová válka a již v srpnu se coby starosta města obrací na velitele sboru s tím, že dva ze tří městských strážníků nastoupili službu a je tedy nutné v zájmu veřejné policie a bezpečnosti osob a majetku v nynější pohnuté době žádati členy hasičského sboru o konání nočních hlídek.

Ve válečných letech prvního světového konfliktu nám kronikář nezanechal ani jediný záznam o výjezdu k požáru.

Muži ve věku 18-50 roků byli povoláni do války. Ze členů sboru tito: Mašata Jan, Fořt Antonín, Burda Jan, Smolík Josef, Smolík František, Rohožka Václav, Hybner Josef, Voříšek Antonín (zemřel doma následkem války), Plíva Josef, Vocel Karel, Tesářík Karel (padl na bojišti), Souček František (nevrátil se), Medřický Václav ml. (vrátil se jako invalida), Čihák Václav (vrátil se jako ruský legionář), Mašek Rudolf, Stehlík František (zemřel doma následkem války), Voříšek Josef, Hostinský Josef, Pokorný Karel, Vojtěch Karel (nezvěstný), Trojáněk Antonín, Trojáněk Josef, Trojáněk Karel (padl na bojišti), Novák Josef ml., Komár Václav (padl v ruských legiích), Churáček Antonín (vrátil se jako ruský legionář), Bejšovec Otta, Linhart František, Řehák František (vrátil se jako ruský legionář), Šraib František (padl na bojišti), Novák Václav, Stehlík Václav, Trachta Antonín (padl na bojišti), Hostinský Jan ml.

6. Motorová stříkačka. Československá republika.

Do nového státního útvaru vedl sbor coby starosta JUDr. Václav Černý, starosta města v letech 1919-1920.

V podstatě byl oprášen zákon 134/1867. Jednotlivé zemské hasičské jednoty byly vyzvány, aby zvolily po třech zástupcích do přípravného výboru Svazu dobrovolného hasičstva československého, jehož stanovy byly schváleny 18. října 1919 a který byl ustanoven 21. prosince téhož roku v Brně. Svaz dobrovolného hasičstva československého tvoří tyto jednoty:

<i>Česká zemská hasičská jednota se sídlem v Praze, čítající</i>	<i>140 žup.</i>
<i>Moravská zemská hasičská jednota se sídlem v Brně,</i>	<i>47 žup.</i>
<i>Slezská zemská hasičská jednota se sídlem v Opavě,</i>	<i>8 žup.</i>

<i>Deutscher Feuerwehr-Landesverband für Böhmen,</i>	<i>109 žup.</i>
<i>..... Mähren,</i>	<i>25 žup.</i>

<i>Schlessischer Landesverband für Feuerwehr und Rettungswesen,</i>	<i>15 žup.</i>
---	----------------

Tzn. Německá zemská jednota pro hasičství a službu záchrannou v Čechách / na Moravě/ ve Slezsku.

a později

Zemská hasičská jednota na Slovensku se sídlem v Martině a

Zemská hasičská jednota pro Podkarpatskou Rus se sídlem v Užhorodě.

Ústavou z roku 1920 bylo zaručeno spolkové právo. Úředním jazykem je stanoven jazyk český v Čechách, na Slovensku slovenština a v Podkarpatské Rusi rusínský jazyk, i když tam to takhle jednoduché nebylo. Ale to je jiná kapitola, nás zajímají Čechy. Zatímco v jiných oborech, např. armáda, finančnictví, státní správa, soudnictví, musí čeština dohánět absenci svých slov (z důvodu mnohaleté germanizace), v našem oboru netřeba. Při vzniku českých hasičských sborů se čeština řádně pěstovala.

1. ledna 1922 došlo ke sloučení centrální Prahy s 37 městy a obcemi, které ji obklopovaly a vznikla velká Praha, hlavní město republiky. Přibyly vesnice, lesy, továrny i zemědělské statky. Naším směrem Vršovice, Nusle, Strašnice, Hostivař, Michle, Záběhlce, Žižkov („žizkovští Pepíci“ dlouho Prahu odmítali), Krč. Naopak do říčanského okresu byly převedeny Šeberov, Háje, Chodov a Štěrboholy.

Svémi delegáty se sbor zúčastnil přivítání presidenta osvoboditele T. G. Masaryka v Praze. Účastní se všech župních sjezdů. 1921 v Mnichovicích, 1922 v Hrusicích 28. května a v Kuří 23. července, 1923 a 1924 v Říčanech (viz dále), 1925 v Čestlicích, a tak pořád. Takový sjezd, to byla obrovská sláva. Dopoledne šel průvod ku hřbitovu, k uctění památky zesnulých hasičů, odpoledne byla konána veřejná cvičení a potom následovala slavnostní valná hromada. Celý den pochodovala městem a vyhrávala muzika. Aktivita v župě a postavení sboru je dána i tím, že již v r. 1919 je starostou župy zvolen Václav Kamler a jednatelem V. Čech, oba Říčaňáci. I sbor sám se musí prezentovat, jak vidno na objednávce ze dne 9. října 1921. „Ctěný sbor dobrovolných hasičů v Říčanech objednává na 10 služebních obleků látku podle přiloženého vzoru, jelikož látka tato jest 140 cm široká, stačilo by 30 m látky na oněch 10 obleků. 1 metr této látky stojí 92 Kor vcelku celý obnos činí Kor 2760. Jednatel Jan Židlický a velitel Josef Holub.“

Náš sbor nechybí při oslavách 40letého jubilea trvání sboru v Mnichovicích (1922), veřejném cvičení v Kuří a Tehově, okrskovém cvičení v Říčanech. Každý rok je pořádán hasičský ples, který se vždy „skvěle vydařil“. Také je promítán film Hasiči Paříže. Sbor je členem Československého červeného kříže a Okresní komise péče o mládež. Zprávy nám předkládají několik případů obětavosti našich předchůdců. Na zpáteční cestě od požáru v Dobročovicích je zpozorován další požár v hostinci v obci Květnice. Taneční zábava tam probíhala v plném proudu a teprve poplachem našeho sboru byli tanečníci na hrozící nebezpečí upozorněni. Hostinský „již řádně nachmelený“ vyšel ven a pravil k našim hasičům: nebudete-li dobře hasiti, vezmu si hasiče jiné. Z těchto slov nezbyvá než soudit, že zhodnocení jeho stavu (s přihlédnutím, že mu hořel

majetek) bylo správné. Jindy zase byl zpozorován oheň směrem ku Praze a hasiči vyjeli. Cestou se zjistilo, že hoří v Měcholupech a naši přijeli k požáru v době, kdy nejbližší sbory nebyly ani připraveny k provádění záchranných prací. V Kunicích v hospodě vypukl oheň, rozšířil se na dvě sousední čísla s hospodářskými staveními. Uklidnění pro místní přinesl až náš sbor, který se dostavil se třemi spřeženími a ihned účinně zasáhl záchrannými pracemi. Díky takové obětavosti se již nikdy neopakoval rok 1822, kdy 15. září o posvěcení v Říčanech vypukl po půlnoci oheň a zničil 7 domků v řadě za sebou od Jermařů až k Růžku.

K oslavě 50letého výročí založení dobrovolného hasičského sboru v Říčanech (1924) byl konán župní sjezd s programem: ráno budiček, do půl jedenácté vítání sborů, od půl jedenácté župní valná hromada a po jejím ukončení přátelský společenský oběd. O půl druhé seřazení sborů na náměstí a odchod na cvičiště. Tam starosta města (1920–1930) a v letech 1921–1923 starosta sboru Eduard Čížek vítá všechny přítomné, stejně tak župní starosta Václav Kamler a předávají slovo Adolfu Freundovi. Ten mluví podle svých pamětí o činnosti sboru a jeho vývoji za prošliých padesát let. Po projevu žačka Doskočilová přednáší báseň o hasičství. Po ní na stejné téma, ovšem prozaicky, hovoří zemský dozorce Antonín Pozděna a na závěr své řeči dává všem přítomným za vzor jubilanty Václava Ebra, Josefa Holuba, Jana Churáčka, Františka Ptáčka a Adolfa Freunda. Za padesátiletou (!) činnost jim předává čestné diplomy vystavené říčanskou župou. Za čtyřicetiletou (!) vzornou činnost hasičskou odměnil čestným diplomem České zemské hasičské jednoty Václava Kamlera. Na závěr poděkoval jménem všech jubilentů „krátkou a upřímnou řečí“ Josef Holub. A to už začíná cvičení místního sboru, jehož sestavy byly prováděny v tomto pořadí:

1. pochodová cvičení
2. vinohradská prostná se sekyrkami
3. cvičení se stříkačkou
4. znázornění první pomoci samaritánské při úrazu
5. cvičení se žebříky

6. závěrečná skupina a slavnostní defilé k uctění jubilantů, představenstva župy, sboru a přítomných hostů. Jmenujme sbor Božkov (9 členů), Běchovice (3), Čestlice (8), Dobřejovice (3), Herink (8), Hrusice (10), Jazlovce (9), Klokočná (2), Kolovraty (2), Křenice (13), Kuří (11), Dolní Měcholupy (8), Mirošovice (1), Mnichovice (17), Modletice (6), Petrovice (2). Náš sbor má 72 činných členů, 104 přispívajících a 4 čestné. Oslavy pokračovaly veřejným koncertem v zahradě u Sokola a večer v sále přátelskou zábavou. V tomto roce se také sbor zúčastnil pietního večera na nádraží při převážení ostatků polského spisovatele Henrika Sienkiewitze ze Švýcarska do vlasti.

Zase k práci. Sbor dává slavné městské radě města Řičan žádost o zmotorizování dvouproutdní stříkačky. A teď si přečtete, jak (opět) naši představitelé na členy rady šli: „naše město každým rokem roste a my jsme 2 stříkačkami nedostatečně vybaveni, poněvadž máme dostatek vody jen z rybníka na jedné a málo vody z potoka na straně druhé. V případě požáru na náměstí nestačí 1 stříkačka, musí jedna druhé podávat vodu, což je ovšem spojeno s nadlidskými výkony a o ty obvykle bývá u požáru velká nouze. Zmotorizovaná stříkačka však jest již velice výkonný stroj, dodá větší množství vody i na větší vzdálenost než naše obě ruční stříkačky a k tomu je potřeba jednoho zručného činného člena. Ovšem neobejde se to bez výloh, stálo by to asi 16000 Kč. Naše město čítá přes 400 čísel. Zaplatil-li by každý majitel 2 Kč z každé místnosti, počítaje v to i dílny, krámy a stáje, sebrala by se slušná suma.“ Sbor se také obrátil na Zemský správní výbor o finanční příspěvek. Sic.

Ruční stříkačky byly běžně užívaným technickým prostředkem při hašení. Samozřejmě již od století devatenáctého, století páry, jak si pamatujeme z filmu „Marečku, podejte mi pero“, lidé dokázali sestrojít a užívat parní stroj. První parní hasičská stříkačka byla postavena 1829 v Anglii. Super. Ale nemůžeme nevidět i některá negativa. Finanční náročnost, hmotnost, účinnost. Cestu, jak překonat nedostatky ukázal spalovací motor. U nás v Kopřivnici byla v roce 1908 vyrobena první auto stříkačka s benzínovým motorem. Po roce 1910 se vedle automobilových stříkaček začaly stavět motorové stříkačky malé, přenosné, mezi hasiči velice oblíbené. Říkali jim „motorky“. Zde uvedený rozvoj si vyžádal vznik Technické komise při Svazu dobrovolného hasičstva československého. Pro nás aktuální sdělení je z roku 1924 „v příčině motorizování stříkaček“, rozuměj nahrazení pumpujících hasičů motorem.

1. nedoporučuje se motorizování ručních stříkaček

2. aby zdvih nebyl motorizací zkracován a výkonnost nahrazována zvýšením počtu dvoj zdvihů (zvýšená rychlost)

3. pro malé sbory doporučují dvoutaktní, pro velké motor čtyřtákní

4. sbory se upozorňují, že naše české firmy svými výrobky nejen zahraničním se vyrovnají, ale v mnohém je i předčí. Není tudíž třeba při nákupu obracet se do zahraničí.

Tak tedy.

1926 je od firmy inž Ebert-Praha zakoupena motorová stříkačka značky „Ebert-Delaha“ o výkonu 1000 l/minutu i s příslušenstvím za 50.000 Kč. Tolik sbor neměl a uvedená suma byla dána dohromady následovně:

sbírka mezi obyvateli	8000
dary institucí v Řičanech	2500
městská rada věnovala	3000
sbor ze své pokladny	3000
subvence Zemského správního výboru z roku 1925, původně udělená na motorizaci stříkačky	3500 a
půjčka z Vinohradské spořitelny, pobočka Říčany, s ručením města	30000 Kč.

Motorová stříkačka bude městským zastupitelstvem slavnostně předána sboru v neděli 22. května 1927.

Toho se, bohužel, nedožil Jan Churáček, otec, jak již bylo předesláno, 4 synů, hasičů. Jak čteme na oběžníku ze dne 9. března 1927 „dnešního dne dokončil pouť tuto pozemskou jeden z nejstarších a nejzasloužilejších členů, spoluzakladatel sboru bratr Jan Churáček. Pohřbu se zúčastní všichni členové v pátek 11. března o 2 hodině odpolední“. Čím se zapsal do naší historie

1890-1897 zbrojmistr

1897-1911 pokladník, 1906 medaile za 25 roků činnosti, 1910 jmenován čestným členem

1911-1927 pokladníkem odboru pohřební pokladny, 1924 diplom za 20 roků činnosti.

Syn Adolf člen sboru od r. 1907. V r. 1910 spoluzakladatel sboru v Ruzyni, tam 1911 náměstek velitele, 1920 velitel, 1926 přestoupil do Řičan. Zde 1932 zvolen velitelem.

Syn Antonín člen sboru od r. 1913, sborový trubač. 1921 velitel a člen župního výboru. 1927 velitelem okrsku župy a pokladník odboru pohřební pokladny (převzal po otci). 1935 jmenován čestným členem.

Syn Josef člen sboru od r. 1921, 1924 jednatel sboru a člen župního výboru.

Syn František člen sboru od r. 1921. 1932 pokladník a praporečník.

Věru vzácný případ, kdy 4 synové následovali příkladu svého otce a věnují se s nadšením práci hasičské. A budeme psát ještě o dalších. V kapitole 24.

Přípravám na předání „Ebertky“ jsou věnovány všechny předešlé členské schůze, v květnu dokonce starostou sboru Rudolfem Maškem svolány třikrát: 2., 14. a ještě 16. Členům důrazně připomíná povinnosti. „Liknavostí dopouští se člen zradu na sboru, zvláště nyní, neboť nedopadne-li cvičení tak, jak si lze přát, byl by takový člen, který by to způsobil, nucen hanbou vystoupit ze sboru“. Sebe za vzor neklade, neboť nemůže cvičit, ale slibuje, že alespoň po stránce administrativní učiní, co bude moci. Každý má své místo. Výše uvedený den odevzdává starosta města našemu sboru motorovou stříkačku Ebertku. V proslovu nastiňuje vývoj města a sboru od roku 1874 a s potěšením konstatuje okamžitou pohotovost sboru, jak se již v mnoha případech se zdarem ukázalo. Připomíná, že co se týká zmodernizování sboru k dnešní době, nejlepší ukázkou je motorová stříkačka, kterou sbor dnešním dnem přebírá. Velitel Antonín Churáček mu rukodáním slibuje, že ji sbor bude tak svědomitě ošetřovat „jako dosud mu svěřené náradí ošetřoval, které ač hezkých pár desetiletí již jest staré, vždy jest řádně vyčištěno a k okamžitému použití připraveno“. Poté jde náměstím průvod ukončen novou motorovou stříkačkou na voze a ruční čtyřkolovou stříkačkou, každá tažená párem koní. Přednáška Václava Černoorského o hasičství a občanstvu musí být na chvíli přerušena pro silný déšť, potom jsou předvedena cvičení „s uspokojením“, veřejný koncert a večer zábava, velmi zdařilá. A nejen pro tanečníky. Když byla zábava v nejlepším, byl u pokladny hlášen požár u vodního mlýna. Nehlučně zalarmované mužstvo bylo v deseti minutách u vznícené stodoly, která byla v jednom plameni. V několika dalších minutách už chrlila motorová stříkačka oběma proudy vodu, jedním na střechy dosud nechyťivších stavení, druhým přímo na stodolu. Když nehrozilo nebezpečí rozšíření (dnes bychom do hlášení uvedli, že požár byl lokalizován), i druhý proud byl směřován na stále hořící stodolu, která byla v další půlhodině uhašena (požár byl zlikvidován). Když byl oheň zpozorován v sále z oken a pořadatelé vyzýváni, aby šli hasit, byl tento už skoro zdolán. Po jeho úplném uhašení zábava pokračovala. U ohně zůstalo několik členů, kteří ještě hasili chvilkami vznitívši se seno. V devět hodin ráno byla stříkačka odvezena do skladu, večer vyčištěna a připravena pro pohotovost. Tak byla hned první noc pokřtěna!

V prosinci náš sbor prodal dvou proudní stříkačku s příslušenstvím sboru dobrovolných hasičů v Hrašticích, pošta Skuhrov nad Bělou. Nejprve píší, že vyšlou 2 členy na obhlídku stroje a prosí, aby cena byla přijatelná, „neb jsme malá chudá obec v podhůří orlickém čítající pouze 40 popisných čísel vzdáleni od druhých vesnic a z toho důvodu jsme nuceni hasičskou stříkačku si ze skromných prostředků koupit“. Transakce byla realizována za úhrnnou cenu 15500 Kč s dodáním na dráhu. Dopravné hradí kupující sbor. V dubnu 1927 píší, že stříkačku obdrželi, ale do stanice Líteň namísto do Solnice. Je těžko určit, jak mohlo k takové chybě dojít. Stříkačka musela putovat z Říčan do Prahy a odtud úplně na druhou stranu do stanice Líteň, tj. na trati Praha – Plzeň. Správný směr je ovšem na druhou stranu, tedy Praha, Hradec Králové, Týniště nad Orlicí a Solnice. A odtud po své ose do Hraštic. Omylem vznikla velká škoda 204 Kč, žádají o úhradu. Dnes je (jsou?) Hraštic částí obce Skuhrov nad Bělou a jak to všechno dopadlo, již nezjistíme.

V březnu 1927 náš sbor zakoupil od sboru v Písku dopravní vůz pro mužstvo. V rámci obchodních transakcí se nám uchoval popis: „vůz z jasanového dřeva je 3 m a 25 cm dlouhý, na pérech, s ojí (píší „maje oje“), nápravy jsou olejové, vřetenová brzda, 2 postranní lucerny, sedadla vepředu pro 3 osoby, vzadu po stranách zády k sobě po 6 osobách. Pro případ deště je vůz vybavený plachtou na železných stojanech. Je odstranitelná.“ 1928: Sbor měl 52 činných členů a 215 (!) přispívajících. Říčany 714 čísel popisných a 5300 obyvatel.

Není od věci připomenout si, že i prezident osvoboditel T. G. Masaryk v projevu u příležitosti svých osmdesátých narozením (1929) pojednal o hasičích: „sleduji a oceňuji práci dobrovolného hasičstva, které dokazuje činem lásku k bližnímu a mravní hodnotu svých ideálů“.

7. Slasti a strasti spolkového života.

Musíme mít na paměti, že od svých počátků až do druhé světové války byly dobrovolné hasičské sbory spolky v pravém slova smyslu. To mimo jiné znamená, že také na vlastní pěst hospodařily. A to hospodaření nebylo vždy snadné. To nám dokládá kronika, z níž můžeme odvodit pečlivé zvažování každého výdaje a stejně pečlivou starostlivost o, jak bychom dnes řekli, základní fondy. Tak se sbor obrací na ústřední výbor České zemské hasičské jednoty, aby s konečnou platností vyřešil, kdo je v případě zasažení u ohně povinen hradit sboru výlohy. Vyřazené pracovní uniformy jsou rozprodávány mezi členstvo – blůzy po 5 korunách, kalhoty

za stejnou cenu. Ochotnický divadelní spolek Tyl je každoročně požádán o jedno představení ve prospěch sboru (a každoročně vyhoví). Když p. Linhart navrhuje zakoupit dvě fošny pro případ, že by se jelo k ohni autem, aby se po nich snadněji naložila motorová stříkačka, je usneseno ponechat návrh na „dobu pozdější“. Za výtěžek z plesu v roce 1930 bylo zakoupeno 8 přileb pro mužstvo a 1 velitelská pro náměstka velitele. K žádosti odboru čl. turistů v Říčanech o příspěvek na opravu hradu usneseno, že spolek „v tuto dobu nemůže poskytnout příspěvek žádný“. Družině oslepených vojáků ČSR sbor přispěl 10 Kč, o rok později 20 Kč. Když v listopadu 1931 hořela stodola pana Boudy ve Voděrádkách, náš sbor účinně zasáhl motorovou stříkačkou a k dopravě vody použil 260 metrů hadic. Oheň byl ulit v 1.30 hodin ráno a dále měl ještě dohru. Řidič nákladního automobilu, který hasiče odvezl do Voděrádek a zpět, žádal 28 korun. Sbor žádost předal okresnímu úřadu, tam byla zamítnuta s tím, že na tyto výdaje není fond. S ohledem na uchování dobrých vztahů bylo usneseno proplatit obnos ze sborové pokladny.

Starost o peníze neprovázely životem jenom náš sbor nebo ostatní sbory v republice jednotlivě, ale celou hasičskou organizaci, nejvyšší orgány nevyjímaje. Když Říčanská župa konala 3. května 1931 v restauraci U labutě valnou hromadu, ohromné rozčarování způsobil p. Todl, ministerský úředník, náměstek starosty župy a člen ústředního výboru ČZHS, svým referátem o pravém stavu ve věci hasičského domu v Praze (dostavěn 1929). Původní rozpočet na stavbu byl 6 milionů korun, následkem podmočení spodní vodou zvýšen na 7 milionů – a to je dluh, ze kterého platíme 900.000 korun ročního úroku. Jenom pro doplnění: v republice je 150.000 hasičů a na příspěvcích se tudíž vybere 450.000 korun ročně. Aby byl hasičský dům pro hasičstvo zachován, žádala ČZHS o státní subvenci 4 miliony korun, a to ještě v celém domě máme k dispozici pouze čtyři místnosti, ostatní jsou pronajaty.

S motorovou stříkačkou se, mimo k požárům, vyjíždí k čerpání vody z lomů – to městská rada zkoumala, co přijde levněji, zda ruční nebo toto motorové čerpání. Jen tak pro zajímavost, až do podzimu 1929 zkoumala zadarmo. Na členské schůzi 5. září 1929 čte bratr velitel žádost ohledně vyčerpání vody z obecního lomu na Marváncu již s podotknutím, že výlohy s tím spojené hradí obec. Tato činnost končí v roce 1931 vzhledem k tomu, že je v lomech značné množství kalu a stroj tím trpí. Nadále je stříkačka využívána pouze k veřejným cvičením a požárům, z nichž některé uvádíme:

5. června 1927 je náš sbor od půl šesté do půl osmé večer v pohotovosti při požáru kruhové cihelny v Uhříněvsi.
11. srpna 1929 se hašení požáru hostince v Nedvězí zúčastnilo 11 mužů a 3 ženy.

V témže roce hoří stoh v Klokočné. Po jeho zdolání probíhají vleklá jednání s obcí Klokočná o zaplacení výloh.
6. července 1932 vyhořel automatický mlýn (automatický, tedy nepoháněný vodou ani větrem) manželů Holubových v Říčanech. Již o několik roků dříve obrací se náš sbor na městskou radu „chtějící předejít případné katastrofě požární“ aby byly nařízeny policejné požární prohlídky budov. A právě v případě uvedeného mlýna shledaly celou řadu nedostatků. Ovšem vzhledem k devastaci celého objektu nebylo možno příčinu vzniku tohoto požáru určit. Dopídit se můžeme účasti hasičů a techniky. Dle žádosti o úhradu nákladů podaných obecnímu úřadu v Říčanech.

Sbor dobrovolných hasičů v Říčanech dokládá účast 29 (jinde 30) mužů a 4 žen – samaritánek a nasazení motorové stříkačky. Za benzín a olej žádají 94,50 Kč. Ještě v listopadu urguje proplacení odměn za hlídky na požářišti, kde z příkazu pana starosty města vybraní členové strávili několik dní a nocí.

SDH Strančice: 12 hasičů přijelo s autovozem a motorovou stříkačkou.

SDH Všešary: s motorovou stříkačkou pracovali od 6 do 10 hodin večer, spotřebovali 30 litrů benzínu a 2 litry oleje zn. Castrol.

SDH Kuří: 12 mužů hasilo s ruční stříkačkou od ½ 6 do 8 hodin, požadují alespoň 150 Kč.

SDH Tehov: 11 členů s motorovou stříkačkou pracovalo od 7 hodin večer do 2 hodin ráno. Za benzín a olej nárokují 123 Kč plus 30 Kč za večeri pro členstvo, což musel sám náčelník hned uhradit.

SDH Uhříněves požaduje za sjednanou příprěž 40 Kč.

SDH Svěťice požadují za jedno spřežení k potahu ke stříkačce. Hasilo 12 mužů.

Z jiných zdrojů víme o účasti sboru z Pacova a sboru hasičů z povolání hlavního města Prahy.

2. srpna 1934 požár stodoly v průhonickém zámku. 13 členů našeho sboru pracovalo s motorovou stříkačkou 15 minut, ale vzhledem k tomu, že požár byl již 5 jinými motorovými stříkačkami lokalizován, sbor se vrátil do Říčan.

Tento výčet není úplný. Sbor zasahoval každý rok 4 -10krát. Vždy úspěšně. Neposuzujme totiž úspěšnost zásahu jenom podle toho, kolik toho po odjezdu hasičů zůstane stát. Je potřeba vědět, že základním předpokladem dobré práce je včasné zpozorování, a hlavně nahlášení požáru.

Je totiž známou věcí, že požár – nekontrolované hoření – je definován čtyřmi fázemi: počátek hoření, rozhořívání, intenzivní hoření a dohořívání. Při počátku hašení ve třetí fázi je třeba soustředit se i na zamezení rozšiřování požáru do okolí.

Sbor je spolek, český spolek a jako takový je součástí dění ve městě. V září 1931 Městský úřad odevzdává veřejnosti nově zřízený urnový háj na hřbitově. O rok později, 5. července pořádá místní osvětová komise oslavu k uctění památky M. J. Husa. Po hlavním projevu se lampionový průvod odebere k hranici Na Fabiáně. 16. září téhož roku TJ Sokol organizuje slavnostní akademii k 100. výročí narození Dr. Miroslava Tyrše. Jako o uniformovanou (líbivou) složku je o účast sboru zájem. I sbor se rád prezentuje.

Pilnou, poctivou a dobrovolnou prací význam sboru přeci jenom rostl, a tak tedy v roce 1933 byla dokonána několikaletá snaha sboru přemístit hasičské místnosti do středu města. Doloženo máme mnoho žádostí k městské radě již od roku 1926. Teď s přispěním města ve výši 20000 Kč. Hasičská zbrojnice je přemístěna do míst bývalé pošty (nyní základní umělecké školy). Dvůr je zavezen hlínou a pěti fůrami kamení z obecního lomu a srovnán, k čemuž povozy ke svážení zavážky poskytli z ochoty místní rolníci. Se stavbou bylo započato 1. dubna, dokončena byla 19. srpna, kolaudace proběhla v září. Vyzdvihnout musíme velitele sboru Antonína Churáčka, který dal povoz na 30 dnů zdarma! Pomocné práce provedli členové sboru za malou odměnu. Výsledkem byla přizemní budova s rovnou střechou o rozměrech 7x10 metrů vnitřně rozdělená na zbrojnici 7x7 metru s vraty a dvěma okny a sklad 7 x 3 metry se samostatným vchodem. Stěhování motorové stříkačky a ostatního materiálu a nářadí proběhlo ze Smetanovy (tehdy Tržní) ulice č. 20. Z malého domečku s jednou místností s přístupem vraty a se sedlovou střechou (opravenou tři roky předtím, prý do zbrojnice teklo jako cedníkem). Už v listopadu sbor žádá městskou radu, aby mohl prodat vozniči na vodu, kterou již několik let nepoužívá, neboť při požáru si sbory dodávají vodu jedna stříkačka druhé. Dále žádá, aby mohl prodat koňský dopravní vůz pro mužstvo zakoupený z vlastních prostředků v roce 1927 (viz kapitola 6). Nákup 2400 Kč, prodej 2000 Kč. Zdůvodnění? Míni si koupit vůz motorový. K tomu ovšem, jak se dozvíme v kapitole č. 9, došlo až o 8 let později. Schůzování (je psáno o spolkové místnosti) odbývá se v 1. poschodí radnice, valné hromady sboru jsou konány v místnosti veřejné čítárny v městské radnici. Zdarma i s otopem. Rok po nastěhování do nového členové sboru postavili na dvoře nové hasičárny sušárnu na hadice.

A zase ty pohřby. Byly zdrojem nejen smutku, ale i..... však se dočtete.

Josef Holub, činný od roku 1874, 1910 jmenován četným členem sboru, zemřel 19. října 1928. Pohřeb má druhý den a členům je připomenuto oblečení: vycházková výstroj se zbrojí a přilbou, kdo nemá, půjde v pracovním. Všichni bez zimmíků, proto se každý teple obleče pod výstroj.

V sobotu 20. dubna 1929 další pohřeb. Zemřel přispívající člen Karel Lehovec, stavitel. Sboru píše paní Františka Lehovcová: „za váš laskavý projev soustrasti a vzácnou účast při pohřbu mého drahého manžela vroucí díky celé naší rodiny. K uctění památky drahého zesnulého věnuji sboru dobrovolných hasičů obnos Kč 300.

21. dubna 1931 je pohřeb Františka Ptáčka. V roce 1874 rovněž stál řadách zakládajících členů a stejně je od roku 1910 čestným členem. Tato čest byla do té doby prokázána pouze devíti členům (prvním byl MUDr František Pízl, druhým Karel Klíma).

Na oběžníku 23. července 1934 čteme, že ve čtvrtek 26. koná se pohřeb přispívajícího člena a mecenáše Josefa Šimandla. V červenci příštího roku píše sboru advokát JUDr. Karel Teršíp, že koncem měsíce bude splatný odkaz pana vrchního soudního rady Šimandla 4000 Kč. Zástupcům sboru bylo potom proplaceno 3200 Kč, tj. 4000–600 dědická daň – 200 poplatek projednání.

V pondělí 6. května 1935 zemřel ve svých 86 letech Adolf Freund, spoluzakladatel sboru, od roku 1931 čestný člen. Byl dobrým hasičem, velikým vlastencem, členem ve všech vlasteneckých spolkách. Jak velké oblíbenosti se těšil, svědčily obrovské zástupy občanů, kteří jej přišli vyprovodit na hranici města, mnozí až do Uhřetěvsi, kam byl pochován. Syn Ing Leo Freund jako poděkování za bohatou účast sboru a na znamení vděčnosti věnuje obnos 300 Kč a dále k úhradě výloh osobních při pohřbu rovněž 300 Kč. Zároveň sděluje, že zesnulý pamatoval na sbor ve své závěti, jak se dozvíte po projednání pozůstalosti.

To tedy byli průkopníci hasičské myšlenky v Říčanech, jimž můžeme děkovat za tradici našeho sboru. Pracovali v podmínkách, které my si ani nedovedeme představit. Boj proti živlu, který je vedle povodní nejstrašnějším průvodcem člověka. S omezenými technickými prostředky. Také boj za pozdvižení českého národa, za český jazyk proti německému. Klobouk dolů.

Ale abychom jenom neplakali, máme tady něco veselejšího. Sbor přichystal svému dlouholetému členovi Janu Mašatovi přátelský večer k jeho 70tým narozeninám 31. července 1935 ve spolkové místnosti na radnici. Bratři Churáček Antonín, Churáček Josef, Čampula a Novák, členové pěveckého spolku Jablonský, zazpívali jubilantovi čtyřzpěv. Potom sestra Hašková přednesla recitaci, kterou k tomu účelu sepsal řídicí učitel v. v. Alois Mudruňka. Hlavní slovo měl bratr Churáček Josef. Vyzdvihl práci oslavence, zásluhy o sbor v období 50 let členství, tj. od roku 1884! A aby toho nebylo málo, vše sepsali a poslali k otištění do Hasičských rozhledů. V oblasti přijímání nových členů, nám uchovává kronika skvělý zápis z 21. května 1928. Jednáno o přihlásivších se děvčatech ke sboru, a to

Marie Biskupová nar. 1913, Emilie Němečková r. 1912, Božena Smolíková r. 1911, Růžena Smolíková r. 1913, Marie Trojánková r. 1909, Miloslava Voříšková r. 1912 a Božena Vojtěchová r. 1912. Usneseno děvčata přijmout s podmínkou, že si sami a na vlastní náklad pořídí kroje a do 14 dnů přinesou od svých rodičů písemné svolení. Spolek nežil izolovaně od svého okolí, a kromě okolních hasičů udržoval styky i s ostatními spolky. O spolupráci s divadelním spolkem Tyl již byla řeč. 9. října se jel závod motocyklistů Říčanský okruh a na základě žádosti Ligy motoristů se jako hasičská pohotovost, pořadatelé a samaritáni zúčastnilo 28 hasičů a 4 ženy. Tato spolupráce každým rokem pokračovala. Na promítání filmů v kině se chodilo na stráž, a právě spolupráce s Bio odborem tělovýchovné jednoty Sokol je kapitola sama pro sebe. Náš spolek vedl s Bio odborem vleklý a usilovný, leč marný boj o zvýšení poplatku za stráž. A tak různé stížnosti a zřejmě i naschvály nebyly ničím mimořádným. 4. dubna 1929 je čten přípis Bio odboru, aby jeden náš bratr nebyl vysílán do stráže. Usneseno, že „nemá Bio odbor právo dávat pokyny, koho má velitelství hasičského sboru na stráž vysílati, jelikož sám nedovede své členy poučiti, jak se mají vůči hasičské stráži chovati“. V roce 1930 se množili stížnosti o nedodržování usnesení ohledně nošení přileb na stráž. Většinou hlasů tedy usneseno, aby ten, kdo nebude mít ve službě přilbu na hlavě, zaplatil do spolkové pokladny pokutu 10 korun (suma větší, než vlastní odměna). Ještě bude o Bio odboru i Tylu řeč.

Bylo také možné spojit nepříjemné s užitečným. To když 23. července 1934 vypukl požár u p. Masopusta v odpolední době, kdy skoro všichni členové hasičského sboru byli ve svém zaměstnání. Hned den na to píše sbor městské radě „jest vypsán konkurz na 3 místa městských strážníků, dovolujeme si upozorniti, že je vhodná příležitost obsadit alespoň 1 z těchto míst členem hasičského sboru.

20. června 1936 je čten děkovný dopis osady Údolí raků Strančice za pořadatelskou a samaritánskou službu při závodu „v běhu a chůzi“ Říčany – Mnichovice. V dalších letech spolupráce pokračuje. Ani župa nezapomněla, což lze nejlépe dokladovat na zorganizování školy (ne každá župa takovou školu měla), částečně u Sokolů, částečně u labutě.

Rozvrh:

22. února zahájení, dějiny hasičstva, pochodová cvičení a nauka o signálech.

1. března samaritánská organizace a hasičská administrace.

8. března hasičská strategie a taktika, hasičské strojíctví, hasičské přístroje, pohotovost, stráže a hlídky, přednáška k prezidentovým narozeninám (ta za přítomnosti přednosty okresního úřadu).

15. března organizace, veřejné vystupování sboru a kázeň, cvičení lezecká, cvičení stříkačnická.

22. března nebezpečí elektrinou a plyny, svépomocné podniky čl. dobrovolného hasičstva a praktické pokyny, zakončení.

Škola měla velmi pěknou účast a některé sbory v župě (mezi nimi i Říčany) potom každou zimu organizovaly školy vlastní připravované a navštěvované neméně pěkně a s nemenší obětavostí a nadšením.

8. Prapor župy.

Mnichov. Druhá republika.

Na počest Václava Kamlera byla na župní valné hromadě dne 24. dubna 1932 Hasičská župa Říčanská č. 37 přejmenovaná na „Hasičskou župu říčanskou Kamlerovu č. 37“. Václav Kamler, majitel domů, nar. 1859, člen sboru dobrovolných hasičů v Říčanech od r. 1884, jak vidno dlouholetý a obětavý činovník sboru a župy, její starosta, vlastenec, člen dalších spolků obdobně orientovaných župě prapor sám věnoval. Pod patronací matky praporu Anny Ralchouzké, choti statkáře z Nedvězí a kmoter praporu paní Marie Novákové, choti hostinského v Říčanech a Elišky Větrovcové, choti stavitele tamtéž, byl v neděli 21. srpna na náměstí župní prapor rozvinut slavnostním způsobem a předán ve 14 hodin, když předtím od 12 do 13 hodin zazněl proměnný koncert. Také bylo rozhodnuto, s ohledem na 60 let dobrovolné hasičské činnosti v Říčanech, konat v roce 1934 župní sjezd právě tam. Vydané pokyny na 7 stranách nemůžeme zde celé, ale byla by škoda čtenáře ochudit o několik perliček, mimochodem docela dobře vypovídajících o tehdejších životech, lidech, zvlátnostech i obyčejnostech. Tak hned výstroj i výzbroj: jsou předepsány řádně očištěné černé boty, černé kravaty a páska se jménem sboru. Ženy budou mít v průvodu punčochy, při cvičení bez punčoch jen v cvičebních stěvících. Je pamatováno na kázeň. Zakazuje se kouření v průvodu, jakož i pokřikování na obecenstvo. Při cvičení zakazuje se i svévolné padání na zem a nechati se zbytečně od samaritánů odnášeti. Je to špatný a nepěkný zvyk. Cvičící členstvo dostane upomínku za 3 Kč. Průvod se řadí v Rašínově ulici s čelem u Holubova mlýna.

Náš sbor na tuto záležitost náležitě připravil. 14. července 1934 v předvečer župního sjezdu konal slavnostní akademii, na níž bylo lze zhlédnout několik originálních prvků propagace hasičství. Při úplné tmě cvičily ženy prostná se světelnými pochodněmi – sestavil člen sboru Emil Čampula, stejně jako závěrečnou scénu: hasič ubíjí hydru požáru kopím, kolem jsou shromážděni hasiči a hasičky ku pomoci, dva trubači troubí na burcovky a vpředu samaritánky ovazují zraněného hochu.

Dramatický spolek Tyl sehrál za pomoci členů sboru hru z hasičského života o jednom jednání Křest ohněm od Karla Fořta. Akademie vyzněla velmi slavnostně a pohnutě, a i při hře Křest ohněm byli přítomní dojatí až k slzám.

SK Říčany zapůjčil bezplatně hřiště, jeho členové ochotně vykonávali pořadatelskou službu spolu s konkurenčním SK Meteor Říčany a Čsl. Obcí střeleckou. Druhý den se konal župní sjezd. Vzpomene-li roku 1924, kdy bylo šest členů vyznamenaných za činnost ve sboru od jeho samého počátku, tedy teď, o deset let později jsou živi a činní dva: Václav Ebr a Adolf Freund. V rekapitulaci 60leté historie se dozvídáme, že sbor se o své členy stará, jak může. Již od roku 1890 má odbor Pohřební pokladny a zde čteme o podpoře chudým a nemocným členům. Zvláště dojímají záznamy, že v r. 1915 je darováno přítomným vojnům 135 K a o rok později zasláno po 5 K „23 členům sboru dlícím za vojenskou povinností“. Aby sbor mohl své chudé, nemocné nebo přestárlé členy podporovat vydatněji, zřídil v r. 1925 Podpůrný odbor, který má aktuálně 39 členů a 3725 Kč jmění a za dobu svého trvání vyplatil na podporách 8290,80 Kč. Odbor Pohřební pokladny sdružuje 22 mužů a 9 žen. Ze zprávy náčelníka samaritánské stráže se dozvídáme o četnosti – stráž čítá 8 mužů a 5 žen. Pravidelně se vzdělávají, v tomto roce se kurz konal v ordinaci dra Kurganského a trval 20 hodin. „Velká část učební doby věnována otravným plynům, kterých snad bude použito v příští válce.“ Také čteme o sborovém inventáři. Kromě zde dříve již uvedené zbrojnice, dvouposchodového ležiště, sborový prapor, motorové dvoukolové stříkačky Ebert-Delahay a ruční stříkačky čtyřkolové Havelka a Mätc je uveden vůz pro členstvo koupený r. 1928 za 2800 Kč, přečerpávací nádrž na 10 hl koupená 1933 za 350 Kč, posunovací žebřík opěrný dvoudílný koupený r. 1912 za 400Kč, 6 hákových žebříků, 6 bouracích háků, 200 m hadic 10 cm koupených r. 1927 za 8000 Kč a 200 m hadic 10 cm koupených r. 1932 za 5200 Kč, 80 m hadic 6 cm, 21 košíků plechových na vodu, 10 svítilen a pochodní, a pochopitelně různé pomocné nářadí.

O významu a postavení našeho sboru v župě svědčí i další skutečnost. Právě do Říčan byla umístěna župní hasičská výstava o Velikonocích 1935. Na dvoře zbrojnice (budova pošty a poté LŠU, jak si pamatujeme) byl vystaven:

vysouvací žebřík na podvozku, 1907, sbor Říčany

dále stříkačky:

dvoukolová nalévací jednopístová, 1824, sbor Ondřejov

čtyřkolová nalévací dvoupístová, 1854, sbor Ondřejov

přenosná nalévací jednopístová z r. 1857, vystavoval sbor Říčany

trakařová sací dvoupístová, 1895, sbor Radošovice

čtyřkolová ruční, 1912, sbor Říčany

motorová Ebert Delahaye, 1926 (píší 1927), sbor Říčany.

A další technika:

vůz (píší předvozek) s plachtou pro mužstvo za 1 pár koní, sbor Říčany

dopravní auto pro mužstvo, zároveň „předvozek“ k motorové stříkačce, sbor Strančice.

Také 5 hmoždířů používaných před válkou při slavnostech!

Ve dvou místnostech v 1. poschodí byly vystaveny župní a sborové archivy, fotografie, staré přilby a další hasičská výzbroj a výstroj. Výstava měla propagační úlohu a dá se říci, že jí splnila. V každém případě se jednalo o demonstraci umění (ve smyslu slova uměti) a odhodlání bojovat s nespoutaným živlem.

Československu se nevyhýbá dění v Evropě, hospodářská i politická situace, to všechno lze vysledovat i v našem archivu z let 1937-38, tím žili hasiči stejně jako všichni ostatní.

Od roku 1934 usneseno dát nezaměstnaným členům sboru volný vstup na ples. Členské příspěvky nezaměstnaných jsou hrazeny z darů ostatních členů.

Na své valné hromadě 26. prosince 1935 jmenuje sbor svého náčelníka (tj velitele) Antonína Churáčka čestným členem. Zdůvodnění je zřejmé – za zásluhy o sbor.

O rok později, 16. prosince je ve své schůzi schválena kandidátní listina takto:

starosta Černoorský Václav

náčelník Churáček Antonín, zde je jmenován čestným členem.

náměstek náč. Kuchař Václav

jednatel Churáček Josef

pokladník Churáček František

dozorce náčiní Mašata Jan
jeho náměstek Posekaný Josef
knihovník Macháček Václav
vzdělavatel Černohorský Václav
četař I. Hostinský Jan
četař II. Vejmelka Josef.

Ani župa v tomto směru nezahlál. Na svou valnou hromadu 14. března téhož roku v Říčanech předkládá kandidátní listinu, kde čteme Říčany hned v prvních řádcích.

Starosta Václav Kamler, Říčany

jednatel Rudolf Brekalič, nar. 1886, podúředník státních drah, člen od 1925

samar. náčelník Mašata Václav, nar. 1897, truhlář, člen od 1922.

Když okrašlovací spolek pro Radošovice a okolí v červnu 1937 slavil 80 let své činnosti, nemohl náš sbor na žádost pořadatele na koupališti radošovického rybníka chybět. K zabezpečení celodenní slavnosti přispěl samaritským odborem a motorovou stříkačkou vytvořil odpolední, a hlavně večer světelnou fontánou.

Září 1937. Odbočka Svazu přátel SSSR chce věnovat k 20letému výročí SSSR dar z českého skla a žádá zplnomocněného zástupce k podpisu zdravotní. Usneseno vyslat tři zástupce a věnovat finanční příspěvek na dar. V tomtež měsíci, 23. dne v 8 hodin večer koná tělocvičná jednota Sokol Říčany Smuteční tryznu za zemřelého presidenta Osvoboditele T. G. Masaryka v sále Bio Sokol. Oběžníkem jsou členové sboru vyzváni k účasti ve vycházkové uniformě. Sraz je v 1/2 8 na Radnici. Podepsáni starosta, náčelník a jednatel.

V lednu 1938 zasílá MěÚ našemu sboru seznam všech majitelů koní a nákladních aut s tím, že všichni byli upozorněni na jejich zákonnou povinnost poskytnout bez zdráhání příprež v případě požáru. 40 jmen. Dodejme, že v Říčanech je 6400 obyvatel v 1108 domech s číslem popisným a 46 hospodářských budov.

Květen 1938. firma Hapner Nymburk zasílá nabídku na dopravní vůz. Odsunuto z jednání, neboť bratr velitel oznamuje, že vůz možná zakoupí město z prostředků civilní protiletectvé obrany.

Červenec 1938. Bratr starosta oznamuje, že ČZHZ, hospodářský odbor, utvořilo Družstvo pro nákup a prodej plynových masek a jiné ochranné výzbroje proti plynovým útokům. Prosinec 1938. Na výborové schůzi je řešena stížnost Bio odboru na našeho člena, který byl 9. listopadu na stráži. Po zahájení představení opustil službu za hlasitého vykřikování v sále. Přítomný se přiznává, na omluvu však uvádí, že byl hrán německý film, což po zabrání Sudet považuje za provokaci a další ponižování českého národa. Bratři starosta Černohorský a velitel Churáček Antonín se nabízejí, že do Sokola dojdou a záležitost urovnají. Žádají ovšem ujištění, že se něco podobného již nebude opakovat. To dotyčný odmítá a žádá pro sebe trest pro nekonání svých povinností ve službě. Bratr velitel tedy navrhuje tříměsíční nevyšlání do stráže a návrh je schválen většinou hlasů.

9. Praga Grand. Protektorát Čechy a Morava.

Protektorátní vládní nařízení 97/1939 o právu spolčovacím zavádělo koncesní systém (známe ho z Rakousko-Uherska). Existující spolky musely oznámit, zda hodlají vyvíjet činnost i nadále, jinak zanikly. Je nařízeno vyškrtnout neárijské členy. Nové spolky nesměly činnost zahájit bez souhlasu zemského úřadu. Naši nejvyšší složkou se stal Svaz českého hasičstva v Čechách a na Moravě. Dělen byl na dvě zemské jednoty, českou a moravskou. Ty se dále dělily na krajské, okresní a místní. Rovněž byly nařízeny nové stanovy. Bohužel, vyhlídky Čechů byly špatné. Cílem třetí říše byla likvidace národa a germanizace (už zase) celého prostoru. Postupně je činnost českých spolků likvidována, mimo sborů dobrovolných hasičů.

Kdo stál v čele sboru v této hrozné době?

starosta + vzdělavatel	Václav Černohorský, řídicí učitel v. v.
náměstek starosty + velitel sboru	Antonín Churáček, rolník
zástupce velitele sboru	Václav Kuchař, rolník
jednatel	Josef Churáček, malíř
pokladník	František Churáček, skladník
předsedkyně ženského odboru	Anna Flašková
zbrojmistrem	Jan Mašata, cestář
strojmistrem	Vojtěch Beránek, strojník
samaritským zpravodajem	Karel Šatoplet, truhlář

zpravodajem CPO	Antonín Bečvář, rotmistr v.v.
<i>CPO = civilní protiletectká ochrana</i>	
výcvikovým zpravodajem + čl. výboru členové výboru	Jan Hostinský, kominík Josef Vejmelka, želez. zaměstnanec Josef Novák, strojní zámečnick Anna Benešová Václav Macháček, provazník
pochůzkář	Josef Kuchař (žádá o zvýšení odměny, dosud K 180 ročně)
zástupci přispívajících členů	Jindřich Hofta, starosta města Václav Karhan, soukromník

Samaritáni, 7 mužů a 4 ženy, měli k dispozici 1 velkou torbu (tj. taška nebo vak s řemeny k nošení na rameni nebo na boku), 2 dvojité a 1 jednoduchou torbu, 1 nástěnnou lékárníčku, 2 nosítka, 2 pláště, 2 čepce a 1 lůžko. Zpráv z tohoto temného období není mnoho a o to více si ceníme dochované korespondence okolo jednoho požáru v roce 1939.

Panu starostovi města.

Hlásím, že ve čtvrtek 25. května 1939 vznikl před 5. hodinou ranní u p. Beneše, obchodníka s uhlím požár ve skladišti. Příčina nehasené vápno, uskladněno vedle palivového štípaného dříví v kůlně nezabezpečené proti dešťové vodě. Ta vnikala spodem do kůlny pod vápno, které hašením zapálilo vedle uskladněné dříví. To bylo narovnané až ke krovu a tím chytila i kůlna. Při hašení nařídil jsem p. Benešovi, aby ihned sjednal asi 12 mužů na odklizení trosk a přehazování uhlí. On to však neprovedl, ani sám nic nedělal a jeho syn, místo prací u požáru šel si stěžovat německým vojákům. Požární zásah vyžádal si, počítaje benzín, olej, opotřeбенí stroje a hadic celkem K 250 nákladů a žádám o jeho náhradu. Velitel sboru Antonín Churáček.

Pro velitelství hasičského sboru.

Ještě dnes přišlo z německých úřadů nařízení o dalším vyšetřování. Poněvadž chyba záležela hlavně v nepřipravenosti sboru a jeho vedení, žádám vás o přesnou informaci, jak jste nedostatky pohotovosti odstranili a jak si budete počínat v náhlých případech dalších. Postrádám cvičení sboru, což je mi vytýkáno nadřízenými úřady. Starosta Jindřich Hofta.

A pak to přišlo. Jistě ne kvůli výše uvedenému, ale běžným postupem protektorátních úřadů byla 1. dubna 1940 samospráva města „nahrazena“ vládním komisařem, a tak to zůstalo až do konce války.

V tomtéž roce (1940) byl náš sbor povolán ke komisi do Jílového, kde byl uznán schopným k výkonu služby v tzv. opěrném hasičském bodu. K tomu mu bylo uloženo sestavit čtyři družstva o celkovém stavu 36 mužů. Ti byli zproštěni povinnosti práce v říši a za to musili v případě vyhlášení požárního poplachu nastoupit do 15 minut a být připraveni k zásahu. Čtrnáct členů mělo doma zvonkové zařízení, tj. polní telefon, velitel Václav Kuchař zatočí klíčkou a všem to doma zvoní. Zvednou sluchátko a domluví se. Opěrný bod byl vyjmut z pravomoci sboru, fungoval samostatně, fasoval PHM a další potřebný materiál, pro své členy potravinové lístky.

S tím souvisí dopis od Stadtgemeinde Ritzchan bei Prag – Městského úřadu v Říčanech u Prahy hasičskému sboru: Jelikož jste nevyhověli vyzvání, abyste odevzdali klíče od hasičské zbrojnice zdejšímu úřadu, žádám vás důrazně, abyste tak učinili v době co nejdříve v zájmu bezpečnosti města. Poslední slova jsou podtržena a připsáno „nutné“. Na konci je otisk dvojjazyčného razítka města a podpisy městského policejního kontrolora a vládního komisaře.

Obec Říčany má 1245 čísel popisných a v nich 7301 obyvatel žijících. Sbor čítá 41 členů činných a 27 přispívajících. Vlastní 40 let starou ruční stříkačku, motorovou stříkačku zn. Ebert-Delahay a 500 m hadic. Snad i proto se na své valné hromadě v lednu 1941 usnáší přítomní členové koupit (píší) autopředvozek.

Velitelství sboru hned zkraje odmítá koupit nákladního automobilu, jako již mají jiné sbory, ze dvou důvodů. Jednak jsou v Říčanech k tomu schopné automobily tři a dosud byl některý vždy k dosažení a za druhé pro nepraktičnost takových automobilů. Není na ně možno naložit vše a bez připoutání je jízda pro mužstvo nebezpečná. Proto s koupí vyčkává na vhodný automobil. Takový, aby se dal přestavět pro potřeby přepravy osob i náradí. V červenci 1941 byl tedy zakoupen starší automobil Praga-Grand. I nyní náš sbor prokazuje potřebnou dávku rozvahy a nepouští se hned do jeho přestavby. Dopravní vůz pro mužstvo na koňský potah je prodán a usneseno vyslat bratra Antonína Churáčka, bývalého dlouholetého velitele sboru, do Prahy. Tam at' hledá mezi vozy požárního sboru vzor, který by vyhovoval. Byl úspěšný. Sami členové sboru podávají v srpnu zprávu o rekonstrukci karoserie. Pustili se do toho sami, když zjistili, že firmě by to trvalo 3 měsíce. Sejmuli kabinu a vozidlo předělali na dopravní pro 12–14 hasičů. Mimo mužstva vezlo 500 m hadic a ve vleku závěsné

čerpadlo. S tímto zatížením dosahoval vůz rychlosti 70–80 km/hodinu. Vůz byl, ale řidič ne. Sbor byl odkázán na nahodilého řidiče, ale každý si zase netroufal ho řídit. Prvním řidičem se stal bratr František Steinbauer st., později k němu přibyl Václav Macháček. Není od věci si zde připomenout doby, kdy se říkalo „dej Čechovi kliku a auto si postaví sám“. Stejný příklad lze vysledovat v současnosti při zhotovení týlového kontejneru nebo předvýroby „Bobíka“ (viz kapitola 25, r. 2015). Ale i jiné případy.

V kontextu zde uvedeného chápeme následující.

Technické komisi České zemské hasičské jednotě v Praze: žádost o schválení koupě hasičského dopravního vozu. Podarilo se nám zakoupiti velmi výhodně osobní 4válcové auto značky Praga – Grand za cenu K 15520. Bude upraveno změnou karoserie na hasičský dopravní vůz. Sbor nemohl žádati o povolení koupě předem, protože to byla koupě příležitostná, a každé prodlení bylo by znamenalo její znemožnění.

Bratrskému hasičskému sboru v Říčanech: Vracíme, žádost nutno předložit na připojeném tiskopise a doložit usnesením obecního zastupitelstva stran převzetí záruky jakož i a taky a a a ..... Doložili jsme, přiložili, jakož i předložili....

Vzhledem k hotovosti v pokladně bude nutno u Okresní záložny v Říčanech vyjednat zápůjčku K 25000. Splácet jí i s úroky z toho plynoucími bude sbor z ročního rozpočtu města na hasiče, což bylo K 2400 ročně plus z dalších příjmů. Za účelem zakoupení hasičského auta byla směnka vystavena. Po schválení vládním komisařem se zárukou města. Za sbor s podpisy Václava Macháčka – pokladníka, Václava Černožského – starosty a Josefa Churáčka – jednatele. A předběhněme dobu, pod podpisy je směnka červené razítko „zapraveno“ a modré razítko s datem 1. července 1944. A dva kolky za K 20 a K 4.

A nyní pohledme na zprávu pokladníka o zakoupení a přestavbě naší Grandy, jak ji předkládal na schůzi 3. února 1942:

kupní cena	15520 K
truhlářské práce	5564 K
lakýrnické práce	1640 K
baterie	1100 K
el. světla	333 K
typování	100 K
různá jiná vydání	1132 K
Celkem	25389 Korun

A ještě úřadování: žádost na Zemský úřad o přetypování osobního auta na hasičské dopravní a Hasičské vzájemné pojišťovně o pojištění. V našem okolí už motorové hasičské vozy jezdily. Z plakátů, které máme k dispozici, můžeme přečíst o slavnostním předání motorového hasičského vozu sboru dobrovolných hasičů ve Strančicích 6. -7 září 1930. Po skončení veselice v restauraci U Zimů. Nebo pozvánka na slavnostní převzetí hasičského automobilu pořádanou sborem dobrovolných hasičů v Uhříněvsi v neděli 17. června 1934. A jistě jich bylo více a je dobře, že od teď jezdíme i my.

V roce 1941 zasílá Zemská hasičská jednota v Čechách přípis č. 10.623 o pořízení dvojjazyčných nápisů na hasičských zbrojnicích a veškerém nářadí. Na hasičských zbrojnicích budou nápisy bílou barvou např. „Feuerwehr Gerätehaus Prag – Weitsberg“ a „Hasičský sbor Praha – Žižkov“. Ve stejné úpravě bude na hasičských vozidlech a stříkačkách např. „Feuerwehr Prag – Weitsberg“ a „Hasičský sbor Praha – Žižkov“. Z drobného nářadí, masek a hasičích přístrojů odstraní se označení „československé“ bývalý znak.

Rok na to další oběžník přináší výnos č. 30/42, podle něhož přebírá odborný dohled v oboru požární ochrany Ministerstvo vnitra a veškerý majetek s příslušenstvím, který sloužil účelům požární ochrany, přechází do vlastnictví obcí. Ty se také budou starat o opravy a údržbu. I na „eventuální nechtěnost“ k práci se pamatovalo. V případě nedostatku hasičů může obec jmenovat členy povinné. Nedostavení bez řádné omluvy se trestá pokutou až vězením.

V Říčanech byl výnos 30/42 projednán na schůzi sboru dne 4. srpna 1942, převod majetku byl uskutečněn o pět dní později.

Další činností členů sboru je vykonávání hasičské stráže na představeních v sále u Labutě. 10 K pro jednoho, sloužilo se ve dvou. Jedná se o stvrzenky z období 1942–44, velitel stráže téměř vždy Václav Kuchař, strážní se střídají – znamenáme jména Václav Fiala, Antonín Churáček, Chmel, Šatoplet, Beránek, Kupr a další a další. Těší nás zachovaná korespondence se Sportovní osadou Údolí raků, s jejich lehkotletickým odborem. Žádají nás, respektive naše samaritány a samaritánky o účast na VII. ročníku závodu Říčany – Mnichovice. Tento se koná pod záštitou vládního komisaře města Říčany a Městské rady v Mnichovicích. Po závodu nám „co

nejzdvořileji děkují za naši vzácnou ochotou a obětavost, kterou jsme prokázali i při tak nepříznivém počasí“. Potěší i pozdrav na konci „vlasti zdar“.

V Říčanech je organizovaná krajská hasičská škola povinná pro OHJ Říčany, Praha-venkov, Benešov, Vlašim a Jílové. Témata:

Hasičské dopravní prostředky.

Stavební a požární dozor.

Spolupráce se samosprávou a bezpečnostními orgány.

Požární prohlídky v obci – pro zúčastněné bez odměny, pouze komíník má nárok na ušlý výdělek.

Hasičská administrativa

30. května 1943 umírá poslední spoluzakladatel sboru Václav Ebr. Při založení sboru mu bylo 22 roků, ve svém dalším životě věnoval každou volnou chvíli hasičství. Platí pro něho vše, co bylo již dříve napsáno o ostatních průbojnících hasičské myšlenky v Říčanech.

Nelze se divit, že zájem o činnost postupně upadá, schůze jsou špatně navštěvované a jednatelské roční zprávy za republiky běžně několikastránkové nyní nedosahují ani půl strany. Je zachován dopis ze dne 30. srpna 1943 panu vládnímu komisaři ve věci udělení důtky členům hasičského sboru (osm jmen). Po dvakráte se bez omluvy nedostavili na cvičení s tím, že ponejprv bude snad stačiti důtka a pohrůžka pokutou. S tím koresponduje zářijový oběžník sboru zvoucí všechny členy sboru a pomocné čety na naděli 15. t. m. v 7 hodin ráno na hasičské cvičení. Nedostavení se nebude trestati pokutou, jak tomu bylo dosud, ale předáním pracovnímu úřadu plně k dispozici.

V roce 1944 umírá Václav Kamler, jemuž v lednu bylo 85 roků, a 60 z nich zasvětil hasičství. Až do roku 1939, tj. do svých 80 let, vykonával funkci župního starosty a ani potom mu nebylo dovoleno „odejít do penze“, byl jmenován čestným starostou župy. Župy, která od roku 1932 nesla jeho jméno. V Říčanech se po něm jmenuje ulice spojující Šírokou se Smetanovou. Mohl se pyšnit řadou čestných uznání, vyznamenání a medailí, svou činností i u Sokolů a v Okresní nemocniční pokladně.... Bohužel, nedočkal se osvobození.

Říčanský protipožární opěrný bod měl stanovený velký obvod působnosti včetně části Prahy. Koncem roku 1944 a počátkem roku 1945 nastupovala pohotovost 2 -3x za noc. Nebyli však už povoláni k žádnému výjezdu. Konec války se blížil.

10. Hasičská zbrojnice. Třetí republika.

Osvobození. Politické strany obnovily svoji činnost. Dekretem presidenta republiky 81/1945 o některých opatřeních v oboru spolkovém byl v podstatě oprášen zákon 134/1867. Spolky německé a maďarské byly rozpuštěny. Němci byli odsunuti.

7. srpna 1945 zahájil schůzi našeho sboru velitel Václav Kuchař, vzpomněl osvobození, přinesených obětí, vyslovil radost, že mezi námi, hasiči, nevyskytl se žádný, který by se prohřešil na své národní a vlastenecké cti a nabádal k práci, která již není nařizována, ale skutečně dobrovolná. Rovněž hasičská župa rozjíždí činnost, na 12. srpna svolává do restaurace U labutě v Říčanech valnou hromadu. Je zahájena v 9.15 hodin a nejkrásnější referát přednáší bratr Procházka, organizační referent. Poslechněme si alespoň krátkou část: „Idea hasičská, oduševnělá vznešeným úkolem lidství a bratrství, zasvěcená lásce k bližnímu, ochraně majetku a zdraví lidského, je to krásné, co povznáší člověka, jenž tuto zářivou myšlenku vyznává. Však co platno nadšení a síla, když určitě musí přijít konec všeho, nebylo-li by následovníků. Neboť i pramen, nemá-li posily, vysychá. Je nám třeba mladých sil“. O významu hasičstva hovoří zástupce Národního výboru p. Štíčka též jednatel sboru. Vzpomíná zásluh na poli národního i veřejného života a dotýká se skromnosti našich bratří: „je třeba o své práci více mluvit, psát o ní do časopisů, jak to činí i spolky pro veřejnost méně významné“.

V dalším bodu jednání nově zvolený župní starosta bratr Černoorský připomíná, že župa bývala pojmenována Kamlerova, po jejím spoluzakladateli, a mecenáši. Táže se, má-li se tak nadále jmenovat. Jednohlasně schváleno. A tak tomu bude až do roku 1951 – viz úvod ke kapitole 11.

Rokuje se až do 12 hodin, kdy je valná hromada ukončena. Ze zajímavých případů lze uvést dodávání vody do kádí na sokolském cvičišti pro 300 koní Rudé armády, ve stejném období dodávání vody do 4 parních strojů

v železniční stanici. Sbor má 53 členů a to 44 mužů a 9 žen, v roce 1948 61 členů, 48 mužů a 13 žen. Přírůstek tedy není příliš veliký. O to větší je naše uznání k tomu, co všechno tato parta dokázala. Pohledme i na dopis pro MNV Říčany ze dne 16. března 1946 č. j. 14/46. „Žádáme zdvořile o vydání poukazu na jeden pár bot pro Aloisii Mašatovou a svoji žádost odůvodňujeme tím, že naše sestra vykonává pro sbor službu poslíčka. Musí v krátkém čase uvědomovat členy strážní o službě v bio a o zábavách a veškeré potřebné pochůzky obstarávat. Tuto pro nás tak důležitou službu nemůže nyní vykonávat, protože nemá boty“. Z vyhlášení Budovatelské dvouletky československého hasičstva na počátku roku 1946 je zřejmé zaměření činností. Zlepšení materiální technické základny a vybudování české hasičské organizace v pohraničí. Jak se dozvídáme na členské schůzi 9. října 1945, do pohraničí se odstěhovali bratři Čampula a Chmel, zbrojmistr sboru. Na místo zbrojmistra je zvolen František Steinbauer, pozdější nositel řady uznání a vyznamenání.

Ferdinand Chmel, jak vyplývá z dopisu okresního výboru Svazu požární ochrany ČSSR v Liberci ze dne 7. 4. 1987, našel svůj domov v Ruprechticích, dnes Liberci XIV a tam po roce 1945 organizace hasičů nebyla. Jeho zapojení jinde se nepodařilo zjistit. Zemřel v roce 1977.

Emil Čampula našel svůj druhý domov v Trpístech, cca 30 km za Plzní. Odtud píše našemu sboru dopis, z něhož vyplývá, že zde založil hasičský sbor. V dopise se podepisuje jako jeho velitel a žádá o české knihy z naší knihovny, kterou sám zakládal. Obratem je mu zasláno 20 výtisků. Z dopisu kronikáře obce Trpísty ze dne 12. 2. 1987, který vedení kroniky převzal právě po p. Čampulovi, vyplývá, že aktivní činnost v obci bývalého našeho bratra byla skutečně bohatá: „Pan Emil Čampula dosídlil do naší obce v roce 1945. Pracoval zde jako vedoucí poštovního úřadu. Podle záznamů v obecní kronice se podílel na vzniku hasičské organizace, tělovýchovné jednoty Sokol a místního svazu zemědělců. V téže roce byl zakladatelem ochotnického divadelního kroužku, který sám vedl jako režisér. Aktivně pracoval v národním výboru, začal psát obecní kroniku a dal návrh na postavení pomníku osvobození v naší obci. Zemřel 6. března 1974“.

V říjnu 1945 náš sbor vyplňoval dotazník, jemu zasláný od MNV. Pod bodem 22 – jaký význam přikládáte spolku z hlediska státně-politického, čteme: „nesporně hasičská činnost jest ceny nedozírné. Ze strany veřejnosti velmi málo oceňována, naši zlatou mládeží přehlížená a opomíjená. Hasičská práce, to není ovšem sport a tanec, to jest těžká a nebezpečná práce, bez které se ovšem neobejdeme. Přejde jistě doba, kdy se bude hasičským sborům mládež přikazovat, neboť dobrovolně to asi nepůjde a těch pár starých hasičů tady nebude věčně“.

Od roku 1946 vyvíjí náš sbor mimořádné úsilí za účelem získání výkonnějšího stroje. 2. dubna se v tomto smyslu obrací na firmy R. A. Smekal – Slatiňany, Stratílek – Vysoké Mýto a Českomoravské strojírny Kolben – Daněk, Praha Libeň. ČKD neodpovědělo a firmy R. A. Smekal a Stratílek zasílají nabídky na stroje o výkonu 800 litrů za minutu.

Malá poznámka – v továrně R. A. Smekal, bylo svého času, tj. 1894, otevřeno první hasičské muzeum u nás.

Firma Ing Ebert – Praha VIII. vyzývá k osobnímu jednání. Požadujeme opravu staršího stroje jejich výroby, který nám slouží od roku 1926, a po dobu opravy žádáme zapůjčení jiného stroje. V tomto směru jsme se nedohodli (v roce 1948 opravují stroj bratři Steinbauer, Beneš a Málek). Zato jsme se dohodli ohledně stroje nového. Přestože se v té době v republice silnější stroje nevyrábějí, 21. června objednáme dvoukolovou motorovou stříkačku, k jejímuž zkonstruování si sami obstaráme starší 6válcový motor o síle cca 50-60 Hp a firma montuje čerpadlo o výkonu 1600 (!) litrů za minutu. Náklady jsou určeny mezi 60 a 70 tisíci Kčs. Ale kde na to vzít? Část poskytli občané města a zbytek dodal sbor. Ovšem realizace nebyla snadná. Teprve v březnu 1947 se podařilo sehnat vhodný motor (Jeep Willis, 48 HP) a dodat jej firmě. V dubnu se na členské schůzi dozvídáme radostnou zprávu, že nový stroj je konečně doma. V Hasičských rozhledech, č. 10/48, je v článku „Zdařilá zkouška stříkačky“ popsáno převzetí a předvedení stříkačky, které se odehrálo na Marvánku. Autor článku je jednatel sboru Antonín Štíčka (vzpomeňte na schůzi 12. srpna 1945 U labutě). Vzhledem k tomu, že toto spadá do doby, kdy většina sborů shání výkonnější stroje, upoutal na sebe článek pozornost.

Sbor se, jak již padla zmínka, snažil získat patriční místnosti. Za podpory MNV Říčany jedná s náboženskou obcí židovskou v Praze o pronájmu modlitebny na náměstí č. p. 6. Po dopisech Národního výboru na Židovskou obec ze dne 11. ledna a 17. března 1947 se první členská schůze v nové budově se odbývá 1. dubna 1947.

Starosta žádá, aby jak okrsku, tak i Okresní hasičské jednotě bylo dovoleno pořádat schůze v našich místnostech a umístit zde archiv, což bylo jednomyslně schváleno. Tak se nová „hasičárna“ stala domovem požární ochrany nejen v Říčanech a okolí, ale i v celém okrese. Nejprve to znamenalo popadnout lopaty,

kolečka, krumpáče a zednické náčiní a nezapomenout doma ruce. Ovšem nadšení a chuť do práce dobrovolným hasičům nikdy nechyběly.

Na přechodnou dobu se v roce 1952 a v několika kratších obdobích tomu předcházejících i následujících schůzování vrátilo do původních místností na staré poště. Přízemní domek č. p. 6 hasiči vlastními silami přestavěli na dvě garáže vedle sebe a průjezd do dvora. Nezůstalo při tom. Významně pomohlo zařazení další výstavby požárního domu do plánu MNV na rok 1956 a státní dotace 62000 Kčs. Hasičárna narostla o patro. Na fotografii zdi budovy do náměstí vidíme v přízemí dvoje vrata do garáží, vstupní dveře, za nimi chodba na dvůr a schodiště do patra, a ještě jedna vrata, tj. průjezd do dvora. V patře čtyři okna, vlevo do zasedací síně, vedle okno do malé zasedací síně (za ní směrem do dvora byla sociálka a kuchyňka). A zbylá dvě okna, tj. do bytové jednotky pro správce. K ní patří ještě jedna místnost směrem do dvora. Jak dobře se poslouchá závěr zprávy Stanislava Mála, že „výstavbou požárního domu, k níž značnou měrou členové jednoty přispěli, vytváří se nám dobré podmínky a možnosti pro naši záslužnou činnost“.

Na členské schůzi 10. června 1957 je představen nastávající člen místní jednoty a odpovědný vedoucí strojového parku p. Moravec nar. 1913. Přestěhoval se z Uhřetěvesi s manželkou Antonií nar. 1919 a synem Josefem nar. 1943 do požárního domu jako správce. Na starosti bude mít údržbu strojového parku, úklid domu a chodníku, vyhašování požárních poplachů. Za to bude zdarma užívat byt pod vlastním uzamčením, otop a osvětlení.

A zase, nezůstalo při tom. V červenci 1958 Okresní stavební podnik zahájil práce na zhotovení ústředního topení, když předtím členové místní jednoty (kdo jiný?) vysekali ve zdech vedení pro trubky. Když v roce 1961 přibyla do Říčan cisterna – ASC 16 Praga V3S, hned bylo jednáno s MNV o rozšíření ústředního topení do garáží.

V prosinci 1960 je zamítnuta žádost Svazarmu (Svaz pro spolupráci s armádou) o pronájem zasedací síně k výuce branců (mužů před nástupem na vojenskou prezenční službu). Zasedací síň již slouží na schůze výborové, členské, školení, besedy, dále k okrskovým srazům a k jednání okresního výboru.

A zase.... V srpnu 1963 byl požární dům připojen ke kanalizaci. Jak se dozvídáme z příspěvku „Za město krásnější“: v rámci soutěže „Za vzornou obec okresu Praha-východ“ přijali členové požární ochrany závazek vybudovat kanalizaci z požárního domu. Na této akci bylo odpracováno 1281 hodin. Hodnota díla se odhaduje na 18000 Kčs. Nečlenovi, Josefu Najperkovi, byl zaslán děkovný dopis za odvoz zeminy a dalšího materiálu z těchto prací.

V následujícím roce je rozhodnuto započít s přístavbou věže k sušení hadic. Ta se protáhne až do roku 1965. Členy bylo odpracováno 258 brigádnických hodin s povzdechem, že práce jsou značně prodlužovány nedostatkem stavebního materiálu, hlavně cementu. Současně adaptujeme domek na dvoře navazující na garáže na opravárenskou dílnu.

V roce 1967 osazujeme nová vrata ke garážím. Máme uchovaný seznam členů s vyplacenou odměnou vzhledem k počtu odpracovaných hodin:

Štěpánek František 200 Kčs

Moravec Josef 150 Kčs

a ostatní po 30 Kčs: Hýna Vladimír, Málek Stanislav, Urban Pavel, Janoušek Jiří a Srp Jaroslav.

1972 znamenáme našemu okresnímu výboru zaslání hlášení o provedeném díle odkanalizování dvora požárního domu, které provedli naši členové svépomocí.

Zpět do poválečné doby. V r. 1947 je přijat za člena Stanislav Málek. Ten potom stojí u zrodu dorostenecké komise při Okresní hasičské jednotě a hned také formuje mládež při našem sboru. Prvních devět dorostenců zve 6. prosince do „seznamovací schůze“ ve spolkové místnosti. Počet dorostu i žactva dále roste, a když Stanislav Málek odchází na vojnu, zanechává zde 14 dorostenců a stejný počet žactva.

Mladí muži ve věku 19 roků nastupují na tzv. vojenskou prezenční službu, na dobu dvou let. Velí jim důstojnický sbor z povolání.

Zase něco smutného. V roce 1948 zasahuje sbor při havárii letadla u Lipan. Naši se dostavili za 14 minut a k hašení bylo použito pěny. Ale ani rychlý zásah nezachránil životy obou letců. 1949 se ze zápisů dozvídáme o dalších dvou dopravních autech (viz v následující kapitole).

11. Požárníci. Únor 1948.

Po roce 1948 se situace v republice výrazně změnila, vlády se ujímá Komunistická strana Československa. Ústavní zákon 150/1948 a zákon 68/1951 praví: „k obstarání věcí veřejných a k uplatňování svých demokratických práv vytváří lid dobrovolné organizace, zejména politické, odborové, družstevní a kulturní, organizace žen a mládeže a organizace tělovýchovné k upevnění lidově demokratického zřízení a výstavbě socialismu“. 1950 je z naší činnosti vyčleněna samaritánská služba a přechází pod Československý červený kříž. Požární ochrana je svěřena národním výborům, odborný dohled náleží ministerstvu vnitra. 1951 hasiči ustanovují Československý svaz hasičstva, vznikají místní jednoty, nemají už starosty, ale předsedy. 1953 po další reorganizaci je Svaz čsl. hasičstva přejmenován na Československý svaz požární ochrany (požární ochrana, dle jazyka v Sovětském svazu, obdobně i v jazyce německém). Jsme tedy požárníci. „Prý požárník nejen hasí (jako hasiči), ale požárům i předchází. Navíc nabízející se slova protipožární i protipožárník by byla v češtině neústrojná a zbytečně komplikovaná. Slovo hasič existuje nadále, ovšem v češtině hovorové“. Odpovídá jazyková poradna Ústavu pro jazyk český s tím, že obdobných rozhořčených dopisů, tj. reakcí na přejmenování hasičů, dostává desítky.

V lednu 1949 nahlížíme na kopii dopisu pro místní organizaci KSČ: „Váš dopis ve věci vyloučení našeho bratra starosty sboru Václava Mašaty z vaší organizace byl předmětem jednání na členské schůzi takto: máme-li postupovat dle platných stanov spolkových a máme-li zachovat ve věcech hasičských přísné nepolitické měřítko, nemůžeme vyvozovat v této věci žádné důsledky, mimo to prohlásil bratr starosta Mašata, že v nastávajících volbách žádnou funkci ve sboru nepřijme“. Pro roky 1949–1951 stojí v čele sboru starosta Ant. Churáček, jeho zástupce Josef Churáček, jednatel Stanislav Málek, velitel Václav Kuchař, jeho zástupce Frant. Beneš a pokladník Ladislav Voráč.

27. dubna 1949 je obeslán oběžník ONV Říčany – okresní inspektorát civilní ochrany ve věci stavu hasičských sborů: počty dobrovolných hasičů, jejich výzbroj a výstroj a tam, kde jsou obce malé a sbor není, tedy povinnost ustanovit 5členné hasičské hlídky. Podepsán bezpečnostní referent. Nahlédneme do odpovědí alespoň některých okolních obcí.

Ondřejov: velitel stanice SNB sděluje, že sbor je ustanoven a schopen ihned v případě potřeby zakročiti. MNV Lensedly: počet členů hasičského sboru je 16 mužů, z toho 2 do 60 let, 2 do 50 let, 3 do 40 let a zbývajících 9 členů jest ve stáří od 20 do 35 let. Výstroj nedostatečná, což bylo hlášeno Čsl. hasičské jednotě. MNV Struhařov sděluje, že has. sbor čítá 35 členů a v Myšlíně 13 členů. Oba sbory potřebují doplnit výzbroj a výstroj, což budiž vzato na vědomí. Předseda MNV v Mirošovicích uvádí, že ve výše uvedené věci bylo již zařízení vše potřebné. MNV Mnichovice 9.května: místní has. sbor má 50 činných a 344 přispívajících. Výzbroj a výstroj je vyhovující. V autodílně pana Františka Šantrůčka se dohotovuje pro sbor autobus, který bude k dispozici pro okresní požární pomoc. Velitel stanice SNB Mnichovice 6. srpna: obce Mnichovice, Klokočná a Kunice jsou vybaveny motorovými stříkačkami, obce Všešimy a Božkov mají staré ruční stříkačky. Mimo to je hasičský sbor Mnichovice vybaven sanitním autem. Síla jednotlivých sborů je Mnichovice 25 mužů, Klokočná 18, Kunice 24, Všešimy 8 a Božkov 12. MNV Louňovice sděluje, že stav členstva i výstroje u našeho sboru dobrovolných hasičů jest dobrý. Mukařov: velitel stanice SNB sděluje v podstatě totéž. MNV Srbín: počet činných mužů 12, 1 ruční stříkačka s příslušenstvím a 1 motorová stříkačka prozatím bez hadic a savce, který bude dodatečně zakoupen. MNV Stránčice: hasičský sbor čítá 18 činných členů, z nichž však většina jest zaměstnána mimo obec, takže je třeba stav sboru doplniti ještě nejméně 8smi muži. Toto bude provedeno náborem. MNV Kunice: hasičský sbor sestává z 23 členů starších i mladších. Má 12 obleků s výstrojí. MNV Modletice: 18 členů, 2 ruční stříkačky, 2 hákové žebříky, 7 sekýrek. MNV Pitkovice: sbor čítá k dnešnímu stavu 10 členů činných, v době nebezpečí požárů jsou stavěny hlídky, aby bylo zamezeno požáru při živelní pohromě i nežádoucího požáru. Čest práci, předseda. MNV Nedvězí: počet členů hasičského sboru je 13 mužů, plně postačuje, výstroj a výzbroj shledány v pořádku, tudíž ve stavu provozu schopném. MNV Kolovraty: sbor čítá 34 členů, z toho 15 do 30 let, 15 do 50 let a 4 členové do 60 let. Výstroj je nutno doplnit, pro dopravu mužstva a stroje není dopravního prostředku. O poukaz bylo žádáno přes ONV, KNV zamítnuto. Hasičská zbrojnice je nedostatečná a bude se v letech 1949-50 stavět nová. Vodní nádrže nejsou žádné, jen 1 rybník, který v letních měsících nemá dostatek vody. Hostinec u Boudů nemá hasicí přístroj, rovněž ve škole a hostinci u Šlingrů, kde se pořádají biografická představení, není žádný hasicí přístroj. Místní traktorová stanice není dle předpisu zajištěna protipožárně. Hasičský sbor na tyto závady již upozornil a žádáme o vyjádření, jak lze tyto závady odstranit. MNV Pacov: stav členů v místním H. S. Je 21, 1 ruční stříkačka, 1 nosítka a lékárníčka.

Odeslaná pošta pro Správu bia – Sokol: v I. čtvrtletí 1949 bylo vykonáno členy sboru podle knihy stráží celkem 123 hlídek. Dle dohody účtujeme za tyto po Kčs 15,- celkem 1845,- Kčs. Místní rada osvětová rozhodla uspořádati oslavu 5. výročí Slovenského národního povstání spolu s městským vedením KSČ dne 3. září v sále hotelu U labutě. Členové sboru hasičů, Sokola, Baráčníků, Svazu bojovníků za svobodu a čl. Svazu mládeže mají se na oslavu dostavit v krojích, což dozajista dodá oslavě patričního lesku a významu. Hasičský sbor v Říčanech, Okresní hasičská jednota č. 37 (už ne Kamlerova?!) zasílá MNV v Říčanech dotazník o vykonané práci v prvním roce pětiletky od 17. X. 1948 do 15. IX. 1949. Počet výjezdů k požárům 7, toho se zúčastnilo 78 členů. Cena zachráněného majetku 300000,- Kčs. Kromě požárů členové odpracovali při cvičeních 288, školení 256, brigádách hasičských 146, žňových hlídkách 180, požárních prohlídkách 16, sběru surovin 70 hodin. Sbor uspořádal 2 přednášky všeobecně poučné a 1 samaritánskou, počet dobrovolných dárců krve 1. A trochu mrazení v zádech: Místní akční výbor Národní fronty zasílá 28. X. 1949 oběžník všem politickým stranám, masovým organizacím a spolkům v Říčanech ve věci slavnostní schůze pléna ONV Říčany a MNV Říčany: ve středu 2. listopadu 1949 o 19,30 hod koná se slavnostní schůze pléna ONV Říčany a MNV Říčany u příležitosti slavnostního zahájení dnů Československo-sovětského přátelství v sále hotelu Labuť v Říčanech.

Program:

Zahájení předsedou ONV.

1. Poslech přenosu zahajovacího rozhlasového projevu představitele státu.
2. Projev předsedy okresního přípravného výboru o programu dnů Přátelství v okrese a předsedy místního přípravného výboru o programu dnů v místě.
3. Slavnostní zahájení, podpisování zdravice k 70. narozeninám generalissima Stalina účastníky zasedání.
4. Závěr předsedy ONV.
5. Hymny.

Místní akční výbor NF žádá, abyste vyslali zástupce do této schůze k bezpodmínečné účasti. Důrazně upozorňuji, že žádné omluvy nepřítomnosti nebudou v tomto případě uznány. Za účelem podpisování zdravice přinesou s sebou zástupci všech složek razítko, kterým bude i opatřen podpisový arch. Současně budou zástupcům vydány archy, k provedení podpisové akce dvojicemi, které si sami určí. Určené dvojice obdrží plán ulic a domů za účelem navštívení občanů. Podpisové archy se odevzdají do 10. listopadu 1949 na MNV. Předseda MAV NF, rozuměj Místního akčního výboru Národní fronty.

Národní fronta sdružovala politické strany, společenské a dobrovolné spolky, zájmová sdružení a vůbec všechny organizace a jejím cílem byla podpora politiky Komunistické strany při budování socialismu. Rozumějte tomu tak, že neexistovala možnost spolku bez členství v Národní frontě!

Hasičský sbor Uhřetěves žádá zapůjčení našeho nákladního auta Peugeot (píší Pežot). Tento vůz získal sbor jako trofejní vrak po válce. Bratr Macháček připomíná, že vůz není schopen provozu, stojí před nutnou opravou bočnic a zadního čela (členové provedou sami). Dřevo tenkrát obstaral bratr Steinbauer, plech br. Kočí – ten zanedlouho odešel na vojenskou prezenční službu a v práci pokračovali Steinbauer, Macháček, Smolík a Beneš. Další práce je skutečně nad síly několika nadšenců, a proto se sbor snaží jednat s firmou. Volba padla na p. Ondráčka z Mnichovic. Zmínku máme z 10. 9. 1951, kdy rada MNV souhlasí se zadáním kompletní karoserie na podvozek ve výši max. 40000 Kčs, a to jenom proto, že plánovaná investice nového hasičského vozu byla ONV vyškrtuta. Auto dokončil na podzim 1952 a ke konci roku byl generálkován motor. Nesloužil pouze hasičům, ale i členům cechu Petrova. Na příkaz MNV byl použit k dopravě ryb. Protesty některých členů neutišilo ani 500 Kčs, které byly od spolku rybářů proplaceny „za odvoz kontingentu ryb“. Druhý trofejní vůz Stoewer (čti štévř) ve stejné době křižoval Říčany a okolí ve službách Státního požárního dozoru pro okres Říčany. Auto poněkud děsivého vzhledu, vpředu kola a vzadu pásy. Ovšem přidělení sboru obou aut nelze doložit. Poslední zmínku máme ze dne 12. 12. 1953 z mimořádné schůze MJ Radošovice (to už je tedy po sloučení s Říčany). Dopravní vůz Peugeot je dle vyjádření zkušební komise SNB vyrazen z provozu pro nedostatky v technickém stavu, a proto bude nabídnut k prodeji. Dopravní vůz Stoewer „bude prozatím umístěn ve staré zbrojnici v ulici Smetanova“. A dál už nic.

Francouzská automobilka Peugeot je dostatečně známá, Stoewer byla německá automobilka.

Těžkou a chvatem ztíženou práci nám dokládá následující příklad. Požár v Klokočné, kam byl náš sbor povolán, při kterém zřejmě došlo k několika zraněním a velitel Kuchař volá hlavně po ukázněnosti. Ani velení sboru nemá patent na rozum, neboť až po lesním požáru v roce 1950 je vybavení zbrojnice rozšířeno o 4 sekery, 6 lopat, 4 obloukové pily a 2 pily kaprovky. Ani ženy, členky sboru, se nevyhýbají boji proti červenému

kohoutovi. Je ustanoveno družstvo žen, do funkce strojmistra zaučuje br. Steinbauer sestru Flaškovou. Ta také spolu se sestrami Šachovou, Benešovou a Málkovou navštěvují každý týden po dobu půl roku (!) hasičské školení a potom před zástupci Okresní zemské hasičské jednoty v Říčanech složili zkoušku a získali odznaky Dokonalý požárník. Sbor musí být vycvičen a při zásahu správně veden, ale základní podmínka je včasný výjezd. Proto nalézáme dopis na MNV, že už několikrát nešla siréna a sbor musel být svolán „burcovkou“, tj. trumpetou, na kterou se troubí signál ho-ří. Za těchto okolností se vedení sboru vzdává veškeré odpovědnosti ohledně zásahu k požáru. Dále je MNV požádán o vydání zákazu parkování všech vozidel v prostoru před zbrojnicí (r. 1950 – skutečně). I tyto nedostatky bránící rychlejšímu zásahu jsou ústy velitele uváděny jako rozhodující při požáru kina, v nynější Sokolské ulici proti pozdější poliklinice OUNZ. 21. prosince v 16,25 hod je hlášen požár, za 7 minut náš sbor vyjel. Zasněžený a kluzký terén, vodní droj vzdálen 520 metrů. Vůz se musel vrátit do zbrojnice pro dovybavení hadicemi. Útok byl veden třemi proudy C. Dojely i sbory z Uhříněvsi, Kuří, Světic a Voděrádek. Příčina požáru: buď nepořádek v blízkosti kamen, nebo zazděný trám v komínu. Nikdo neutrpěl úraz. Půlka budovy kina lehla popelem a ani při dalším zásahu se sbor zrovna nevyznamenal. MNV ho požádal o vyčerpání vody při opravě kanalizace, ovšem oba čerpací stroje „nebyly způsobitelné sací činností“. Tak už to bývá, stejně jako dospělý člověk vzpomínající na školní docházku si vybaví spíše okamžiky nedostatečných a pohlavků, než kdy byl připraven výborně. I nám se dochovaly některé případy ne příliš dobře provedené (i když ne vždy vinou hasičů), zatímco ta většina úspěšných záchranných prací je v zápise odbyta pochvalnou vzpomínkou velitele, že „družstvo pracovalo sboru ku cti“. A máš to, sepisovateli. Můžeme na to jít i z druhé strany. O dobrém jménu našeho sboru svědčí i to, že okolní sbory se na něho obracely se žádostí o převzetí pohotovosti v případě vlastní nepřítomnosti. Například sbor Uhříněves, když odjel na zájezd do Slezska. A zase to mrazení v zádech. Korespondence od Jednotného zemědělského družstva v Říčanech: ... provede slavnostní rozorání mezí na nových lánech. K této historické události dovoluujeme si vás pozvat, abyste svou hojnou účastí podpořili budování socialismu na vesnici. Sraz je v neděli 28. října ve 14 hodin na sokolském hřišti, odkud vyjde slavnostní průvod s hudbou. Večer se pořádá slavnostní veselice v hotelu U labutě. Na příští výroční valné hromadě sboru jsou voleni noví funkcionáři. Předseda Churáček, jeho zástupce Štíčka, velitel sboru Kuchař, výcvikový referent Kočí, referent preventivní ochrany Málek (tak už se oba vrátili z vojny domů). Samá známá jména. Za člena je přijat Jaroslav Srp, truhlář. Dále žáci (jsou uvedeni školáci) Steinbauer František – tedy mladší a Urban Pavel, syn Libuše Urbanové. Ještě se o nich dočteme. Dle nařízení referátu Civilní obrany bylo provedeno mnoho preventivních prohlídek. Namátkou: v Gottwaldově ulici Střeďočeské uhelné sklady, hotel Labuť, Josef Čech – rolník, na náměstí Vaverův sál, Josef Neuperk – rolník, další v lihovaru a v pohřebním ústavu (Alois Sommer), Bartošův mlýn, Pokud se posledního týká, jedná se o pokračovatele manželů Holubových, od kterých p. Bartoš objekt odkoupil po ničivém požáru v r. 1932. Ale ani on neměl štěstí, další požár zde znamenáme v lednu 1945. I v další době žil bývalý mlýn dále, sice bez p. Bartoše (znárodnění), až do roku 1988. Sloužil ke skladovým účelům a skončil odstřelena odklizením. Dnes už bychom ho tedy marně hledali na „T“ křižovatce ulic Politických vězňů a 17. listopadu.

Ovšem i u hasičů platí, že nejen prací živ je člověk. Členové si zakupují vstupenky na dožínkovou slavnost v Radošovicích. Tam se lze bavit, pohotovost drží místní sbor.

Mevro, celým názvem Mezinárodní výstava rozhlasu, akce k oslavě výročí založení Radiojournálu na Výstavišti v Praze. Vysílání přímo z místa konání bylo velice populární, živě dotvářeno prvky aktuálnosti, improvizace, bezprostředností, a hlavně aktivní účastí obecnosti. I po výstavě (1948) dál žilo svým životem ve všech možných oblastech. Tedy i u hasičů.

Tak na plakátu Místní jednoty Československého svazu hasičstva v Říčanech se dozvídáme o pořádání Hasičského mevra v úterý 25. prosince 1951 (jinde je uvedena neděle 16. prosince, jinak se vše shoduje) ve 14 hodin pro mládež a v 19 hodin pro dospělé v sále hotelu U labutě. Spolu s promítáním filmů ze života hasičstva a budování požární ochrany promluví zástupce Okresního velitelství PO a Československé pojišťovny. Hasičský dorost a ženy-hasičky seznámí přítomné s výzbrojí požární ochrany. Na ukončení Hasičského mevra bude proveden „kvíz“ a vítězné družstvo bude odměněno knižními cenami. Zveme vás, občané a občanky, abyste se i vy zúčastnili v hojném počtu tohoto Hasičského mevra, prvního tohoto druhu v našem okrese. Vstupné dobrovolné.

V březnu 1952 náš sbor vypomáhá v Radošovicích při požáru auta. Kolektiv sboru je stmelen, funkcionáři řádně veden, technika díky obětavé péči členů akceschopná, zdá se tedy vše v pořádku. Ale sbor neusíná na vavřínech.

V roce 1952 uspořádal v hotelu U Labutě další akci: výstavu požární techniky. Sbor také obdržel 12 telefonních přístrojů, jeden instaloval ve spolkové místnosti a ostatní mezi potřebné členy, Kuchař, Smolík, Kupr,

Steinbauer, Šach, Flašková, Málek, Petřů, Beneš, Gája a Libuše Urbanová.

O rok později, tak jako ženy výše, se zdokonalovali muži. Z průkazu nositele odznaku Vzorný hasič to víme o Antonínovi Smolíkovi. Zkoušku úspěšně vykonal 16. května 1953. Zřejmě jich bylo více a z více sborů, jak to víme o Aloisovi Pšeničkovi z Uhřetěvesi.

12. AS 16 Praga RN

1954 – výročí 80 let trvání sboru. Pořadí oslav:

Sobota 31. července v 16 hodin zahájena výstava ve spolkových místnostech (stará pošta – viz výše) a ve 20 hodin sehrál dramatický odbor Domu osvěty divadelní hru „Divotvorný klobouk“ od V. K. Klicpery, režie J. Šatoplet, hudba K. V. Burian. Oba významní říchaři.

Neděle 1. srpna již v 9 hodin celookresní přehlídka připravenosti požárníků na letošní žně.

Ve 13 hodin pochod ze sokolského cvičiště u bývalého kina směrem na náměstí, položení věnce k pomníku

padlých a projev předsedy MNV.

Ve 14 hodin předání garáží a nové automobilové stříkačky AS 16 Praga RN do užívání sboru.

Ve 14,30 hodin na náměstí celookresní veřejné cvičení mužů, žen a dorostu.

V 17 hodin cvičný letecký nálet za součinnosti složek CO, Svazarmu a Červeného kříže.

Ve 20 hodin v sále Osvětového domu taneční zábava.

Vstupné na divadelní představení Kčs 5, 4 a 3,-. Na cvičení dobrovolné, na taneční zábavu 5,- Kčs. A heslo na plakátu: Bez požárů republiku – to je cílem požárníků.

1955 Předseda Václav Kuchař, velitel Stanislav Málek (za rok rezignuje kvůli zaneprázdněnosti a zvolen je Blahovec, St. Málek ovšem v činnosti pro sbor pokračuje), jednatelka Libuše Urbanová, pokladnice Růžena Macháčková, členové Blanka Málková, Josef Žaba, Josef Lisý a Jaroslav Kučera. Zpráva velitele: sboru došla další zásilka 6-ti kusů telefonních přístrojů. Budou instalovány členům, u kterých to vyžaduje zájem sboru. Byly vykonány požární prohlídky domů ve městě dvojicemi požárníků a zástupce MNV. Ve 301 domech byly zjištěny závady, bez závad ve 453, celkem tedy 754 domů. Neprohlédnuto 837 domů. Přihlásilo se 8 nových členů, jmenujme Srp (to již víme) a Pohůnek. Z dětské ozdravovny Olivovny převzata motorová stříkačka, neboť v objektu ozdravovny nebyla využita a ani k ní nebyla zajištěná obsluha. Není provozuschopná, a proto jí opraví řidiči svépomocí. Do celostátní soutěže vyslal sbor tři družstva: muže, dorostence a dorostenky. Druhé a třetí jmenované družstvo postoupily do okresního a potom i do krajského kola. K získání odznaku Vzorný požárníků se přihlásilo 13 členů. Sbor byl během roku volán ke čtyřem případům ve městě. Požár automobilu, vagonu, požár ve sklepech a požár stodoly. A ještě ke dvěma požárům v okolí, do Klokočné a do Netluk. 12. června v 17 hodin byl vyhlášen cvičný požární poplach, při kterém nastoupilo 19 příslušníků ze Říčan a 6 příslušníků ze Říčan II a dva příslušníci požárních hlídek (Pohůnek a Černý). Cvičení bylo vedené na objekt pily Hoffman – bývalá cihelna. Dva proudy C z Marváňku na střechu objektu, za použití žebříku. Zásah hodnocen kladně. Druhý den v 7 hodin ráno byl opět vyhlášen cvičný požární poplach na objekt JZD, budova „u Menclů“. Požární útok za použití jednoho proudu C na střechu budovy půdním prostorem. Hned poté byla provedena preventivní prohlídka objektů JZD, poskytnuta pomoc ve věci prevence a v rámci cvičení byl vodou pročištěn odpad ve stáji. Sboru Pacov je převedeno vozidlo Walter z Mukařova (ovšem nakonec příliš radosti nepřineslo – zadřený motor), do Říčan II směřuje z Prahy vozidlo Ford, bohužel – viz závěr tohoto odstavce. Na vozu Praga Grand byla provedena generální oprava. Sbor obdržel 9 stejnokrojů pracovních modrých pro muže a 10 pro ženy. Objednal vycházkové stejnokroje barvy švestkově modré z česané příze. Deset mužských a tři ženské.

Čteme rozkaz č. 2 velitele požárního sboru Stanislava Mála ze dne 1. března 1955. Do funkce velitelů družstev jmenuje

Blahovec Václav 1. družstvo

Beneš František 2. družstvo

Šachová Milada 3. družstvo

Petřů Jaroslav 4. družstvo.

Velitelé družstev jsou současně zástupci velitele požárního sboru v jeho nepřítomnosti, a to v pořadí družstev. Následuje rozkaz č. 3 ze dne 3. května 1955, ve kterém sděluje, že dnem 1. května byl vydán nový stejnokrojový předpis a předpis označení pro příslušníky dobrovolných požárních sborů a na základě tohoto stanoví povinnost vyměnit dosavadní (hvězdičky a červené výložky a odznaky na čepicích) na stejnokrojích barvy modré za nové distinkce. Informuje, že náčelník okresní inspekce požárního dozoru jmenoval Kuchaře Václava velitelem okrsku s hodností nadporučík (3 hvězdičky na výložkách) a Mála Stanislava velitelem

požárního sboru s hodností poručíka (2 hvězdičky). On sám propůjčuje veliteli 1. družstva hodnost staršina (1 široká a 1 úzká páska), ostatním třem velitelům družstev hodnost rotný (1 široká páska). Dále stanoví 4 členům hodnost desátníka (2 úzké pásky) a 29 mužům a 12 ženám uděluje hodnost svobodníka (1 úzká páska). Postrádáte-li 1 hvězdičku, ta je v obecném předpisu určena podporučíkovi, schází-li vám 1 široká páska, ta je pro rotného a 3 úzké pásky má četař. Pamatováno je tedy na vše. Snad by se mohlo jednat o reakci na předchozí nařízení ministra národní obrany armádního generála Alexeje Čepičky pro hasiče ohledně barvy hasičských vycházkových stejnokrojů – barvy zelené. To trvalo do roku 1960, kdy vyšel nový stejnokrojový předpis, rozety, zahrádky, pojmenování mladší požárník, starší požárník, velitel družstva....

Sbor obdržel dalších 6 telefonů. Jiří Kočí byl vyslán do krajského učiliště požární ochrany v Mladé Boleslavi, kde absolvoval 6týdenní strojně-řidičský kurz. Zpráva pro veřejné zasedání rady MNV v restauraci Pod nádražím: Naši občané si stále ještě neuvědomují význam požární ochrany a dívají se na ni postaru. Našli si již nový poměr k práci, ale nenašli ještě nový poměr k ochraně našeho společného majetku. Je provedena zkouška automobilové stříkačky Praga RN AS 16, přenosné stříkačky Ebert (převedená z dětské ozdravovny Olivovna) a závěsné stříkačky DS 45 Jeep 1600 l/min od téže firmy. Dopravní automobil Praga Grand v pořádku. Žebřík dvoudílný vysunovací a čtyřdílný nastavovací, 3 dýchací přístroje kyslíkové a jeden oživovací – křisící. V Říčanech II dopravní automobil Ford vyřazen v nepojízdném stavu, prověřena závěsná stříkačka Smekal 1200 l/min. Úkol: tamější družstvo vybavit požárním vozidlem a vycvičit k akceschopnosti.

Zde je potřeba uvést, že od 1. 1. 1953 byly Radošovice přičleněny k Říčánům jako Říčany II. Obec Radošovice, oblíbené místo Pražanů k rekreaci, ustanovila sbor dobrovolných hasičů v roce 1912. O dřívější činnosti již zde bylo něco málo uvedeno. Zajímavé jsou ručně psané podklady pro vystoupení velitele nebo starosty na valné hromadě 26. ledna 1947 konané v restauraci „U Křečků“ a pokladní doklady z let 1946, 47 a 48. Z nich, lze vyčíst, že na účtu u Poštovní spořitelny v Praze míval sbor stabilně 13-14 tisíc korun. Vždy v lednu byl organizován v restauraci Sport hasičský ples s výdělkem 7-8 tisíc korun. V červnu pouťová zábava zhruba se stejným výdělkem. Aktivní byl dramatický a kulturní odbor sboru. Řízený byl vlastním voleným výborem (předseda, místopředseda, archivář, jednatel, pokladník a správce jeviště), disponoval vlastní pokladnou. Dával představení pro děti i pro dospělé. Na svém jevišti i v přírodním divadle. Jeviště si půjčovali i sokolové a baráčníci, oni s nimi zase hrávali v přírodním divadle. Doklady ve sborové pokladně podepisoval pokladník Skalník a velitel František Novák. Z výdajů jsou to hlavně příspěvky Zemské hasičské jednotě v Čechách v Praze okolo 1500 korun ročně, za Hasičské rozhledy 97 korun ročně. Výdajů je mnoho. Pro srovnání: průměrná mzda v republice přesáhla tři tisícovky korun a ceny potravin značně kolísaly. Jinak bylo v obchodě, jinak na černém trhu. Ale nemůžeme opominout výše uvedené poznámky k vystoupení velitele/starosty na valné hromadě 1947. Stojí za to:

„Hasičstvo si dalo do svého štítu znamení dobrovolnosti a lze směle tvrdit, že význam této dobrovolné práce není dosud chápán nebo není správně chápán. Dobrovolnost jistě znamená dělati něco dobrého, co však nejsme povinni dle platných zákonů, nesmí to však znamenati, že hasiči jsou povinni konati při požáru vše a ostatní nic, leda nevhodně kritisovati. Mnozí občané vidí nesprávně v naší dobrovolné práci snahu k blýsknutí se na veřejnosti. Dobrovolnosti není schopen člověk polovičatý. Dobrovolně spěchat při požáru a jiných neštěstí k pomoci a nevědět, jak to s mým zdravím, životem a osudem rodiny dopadne, to je jistě neobyčejná odvaha a je toho schopen člověk, jehož charakter jest po všech stránkách vyhraněn. Je čestné, konat poctivě životní povinnosti, ale je čestnější dobrovolně konati vícepráci s láskou a sebezapřením. Naše dobrovolnost má největší nepřátele ve vlastních řadách mezi neprozřetelnými jedinci, kteří zapomínají, že jsme veřejnosti důsledně a přísně kontrolováni ve svém počínání. Je proto povinností nás všech, abychom se nedopustili ani jediného nerozvážného činu. Sami sebe musíme dobře hlídati, aby naše dobrovolnost nebyla nějak potupena. Napravíme-li sebe, budeme schopni, aby nás respektovali jiní. Proč jsou ve sboru tři složky členů, z nichž první dvě nemohou valně prospět hasičské myšlence. V první složce se jeví určití příslušníci hasičstva, jimž je hasičská práce, abych použil lidového výrazu, španělskou vesnicí. Tito lidé nemají zájem o nic jiného než se blýsknout na veřejnosti. V slušivém hasičském stejnokroji, ale u práce, ať je to cvičení nebo škola, se s nimi neshledáváme. Na dotaz proč, mají spoustu výmluv na pohled dost vážných. Ve druhé složce se shledáváme s lidmi, kteří vlastně jeví jakousi vášeň k potírání nebezpečných živlů. A tito fanouškové, abych užil zase lidového rčení, chtějí za každou cenu být u všeho a všude třeba za cenu svého zdraví. Jejich touha je splněna tím, že vstoupí do hasičského sboru. Lidé tohoto druhu si myslí, že svou přítomností při požáru již splnili vše, co se na řádném členu hasičské organizace žádá. Na cvičeních, schůzích se s nimi shledáváme zřídka. V některých případech neúčastní se ani veřejných podniků pořádaných hasičskou organizací. O nějaké vzájemné účtě, disciplíně nemají potuchu, nevědí, jak se chovat v případě, kdy navléknou hasičskou ústroj. Na konec jsem ponechal složku třetí, která je vlastním jádrem každého sboru. Jsou to ti členové, kteří stoprocentně plní všechny závazky a povinnosti hasičské organizace. Jsou to obětaví pracovníci, kteří se pevně drží

hasičského hesla Na pomoc! Pro ně nejsou žádné překážky, jsou nenároční, skromní, jsou bojovníky v řadách hasičstva, těm všem patří dík, uznání a slova pochvaly. Vy, sestry a bratři, kteří čestně a stoprocentně plníte úkoly, vězte, vaše snaha nezůstane nepovšimnuta, neboť jste příkladem těm, které jsem označil ve složce první a druhé. Dokažme veřejnosti, že mezi námi není rozdílů ani společenských ani jiných, že se včleňujeme do jedné mohutné hasičské rodiny, ve které sestra vedle bratra jsou si rovni právě tak, jako rodné děti dobře vychované rodiny. Vzájemně se doplňujeme a snášíme“.

Prověříme vodní zdroje, neboť v tomto směru není město dobře zajištěno. Bude dohotovena vodní nádrž Na Bejkovce, zřízeny pomocné nádrže nad nádražím a u pošty a zajištěno přehrazení Říčanského potoka v Podskalí. Pravidelně je každý čtvrtek večer školení a výcvik. Všichni řidiči jsou seznámeni s obsluhou strojů. Proběhla jednání s ředitelem dětské ozdravovny Olivovna pro případ vzniku požáru. K soutěži v požárním útoku je připraveno družstvo mužů, žáků 11-14 let a žákyň stejného věku.

1956 Ve zprávě ze dne 20. prosince se dozvídáme, že před několika dny zemřel dlouholetý zasloužilý a aktivní člen Antonín Štíčka, nar. 1895. Ve sboru působil od r. 1943. Důstojným způsobem jsme se s ním rozloučili v pražském krematoriu.

Ke zpestření členských schůzí byla při zahájení prováděna osvětová desetiminutovka zaměřená buď k současným událostem vnitřním i zahraničním, či k přednesu nejdůležitějších zpráv z tisku. Členstvo bylo zapojeno do spoluúčasti oslav celostátního významu, jakož i do místních akcí v rámci Národní fronty. Při slavnosti mezinárodního dne dětí členové jednoty zřídili atrapu domku, který byl zapálen, a dorostenecké družstvo ho ukázkově uhasilo. Požární útok byl veden velmi dobře a upoutal pozornost návštěvníků.

K zajištění okresní štafety měsíce československo-sovětského přátelství jednota vyslala čtyři členy na motocyklech do Mnichovic, kteří přes velmi nepříznivé počasí se svého úkolu zhostili.

Jednota uspořádala svůj tradiční požárnický ples, který se dobře vydařil. Lisý poukázal na nutnost zamezit stání vozidel před garážemi požárního domu (už zase).

Na ochraně žní, výmlatu a lesů se podílela skupina mladých požárníků. Z rozhodnutí KV ČSPO jí byl svěřen úsek Kolovraty – Světice. Dle požadavku p. Srpa byly těmto hlídkám z prostředků MJ uhrazeny náklady na občerstvení. V září byla akce hodnocena. MJ se ochrany při žních zhostila dobře, pokud jde o jednotku v Radošovicích, nutno konstatovat, že „nastala mezera v tomto úkolu“. Na výbor, ač pozvaní, se funkcionáři z Říčan II nedostavili. Předtím tam již bylo provedeno zajištění věcných prostředků a strojního parku, který jest ponechán bez povšimnutí. Bohužel, stagnace a nechuť pokračuje, v listopadu Okresní inspekce požárního dozoru v Říčanech rozhodla o přemístění věcných prostředků z požární zbrojnice Říčan II dolů do Říčan I. Opuštěná požární zbrojnice je předána k užívání Sběrným surovinám na provádění a uskladnění sběru z Říčan II. Smutný konec dobrovolné práce od roku 1912.

13. Minka. Těžko na cvičišti, lehký na požářišti.

1958 St. Málek navrhuje relace do místního rozhlasu o požární ochraně, její propagaci. Výnos z plesu je 3800 Kčs, rozhodnuto za 2000 Kčs uspořádat zájezd pro členy a zbytek použít pro dorost MJ. Jiří Kočí navrhl, aby se pro pravidelná cvičení požádalo o zapůjčení plácku, které se nachází v těsné blízkosti mostu železniční tratě, nazývaného „Minka“ podle vily v sousedství. Dlouhá, dlouhá léta se na Minku jezdilo, cvičilo. A vylepšovalo fyzickou. Hrál se také fotbal, hlavně ale se cvičilo. Díky tomu se také projednává, kdo by mohl jít do soutěže požárních družstev. Jsou to známá jména. Za muže Kočí (velitel), Buchar, Kučera, Steinbauer st., Žaba, Gája, Lisý, Pohunek, Málek. Ženy Steinbauerová, Žabová, Lisá, Moravcová, Macháčková, Flašková, A ještě dorost: Steinbauer ml., Moravec ml., Macháček, Masopust Mířa (?), Urban, Maček.

21. listopadu 1959 proběhla výroční členská schůze s hosty: KSČ, MNV, MV NF, JZD, ČSČK, Sokol, ČSM, Baráčníci, Svaz bojovníků za svobodu, Čsl. strana lidová, Čsl. strana socialistická, OV ČSPO a místní jednoty našeho okrsku. Do výboru místní jednoty ČSPO dostali důvěru:

předseda	Smolík Antonín	
velitel	Blahovec Václav	
zástupce velitele	Kočí Jiří	
organizační ref.	Kučera Jaroslav	
jednatel	Kepka František	/bude s ním hovořeno
pokladník	Macháčková Růžena	/bude s ní hovořeno
materiálně techn.	Moravec Josef st.	
kulturně osvětový	Krejčí Stanislav	/bude s ním hovořeno
ref. prevence	Pohunek Václav	

zapisovatel	Málek Stanislav
vedoucí mládeže	Urban Pavel
zást. ved. mládeže	Steinbauer Frant. ml., Bečvář Jaroslav
předs. reviz. komise	Kuchař Václav
revizor	Steinbauer Frant. st.
revizor	Štafek Václav
knihovník	Krajník Jan
člen výboru	Macháček Václav.

Delegáti na okresní konferenci ČSPO Blahovec Václav a Moravcová Antonie.

Z této schůze se nám uchovala rýmovačka s osmadvaceti slokami. Nepodepsaná. Ale máme štěstí. Počátkem prosince píše z vojny Stanislav Kletečka, od svojí maminky se dozvěděl, že sbor měl výročku, všechny zdraví a krom jiného oslovuje Josefa Moravce: vy jste takový básník a vtipkař, mohl byste mi napsat nějaké vtipy, abych mohl na svátky něco klukům vykládat? Takže máme autora. Namátkou z básně:

Soudružky a soudruhové,
milí hosté, přátelé,
poslechněte si častušku
o té práci nemalé.

Velitele máme dobrýho
při pozoru nezná žádnýho,
na obraty on si potrpí
a těmi se nás taky natrápí.

Růžena Macháčková pokladnicí jest
na její bilanci, radost pohledět,
jen peníze přijímá, pokladně vždy přeje
nerada však vyplácí, to zajistě zle je.

Jirka Kočí, člen obětavý,
po noční on na cvičení jde,
bližnímu ku pomoci třeba o půlnoci
jeho heslo je.

Soudruh Moravec, velitel dopravní čety
v každé době své funkce si hledí,
navíc práci jsme mu přidali
správcem domu ho jmenovali.

Fanda Štambaur strojmistr sboru
každému rád podá pomocnou ruku,
plní svoje povinnosti
můžeme říct do krajnosti.

Flašková je činnou členkou
ihned vždycky nastoupí,
sama mnoho vykřikuje
jinému to netrpí.

Častokrát i ve zbrojnici
nadělal Žaba mnoho hluku,
vymlouval se, že prý ztratil
hadici od výfuku.

Pepík Lisý z naší jednoty
po ránu vždy v neděli,
tudy kolem se psem běží

abychom ho taky viděli.

Standa Kletečka slouží vlasti
až se zase vrátí
pevně tomu věříme
že partu nezradí.

O ostatních požárnících
povím Vám ještě,
až se tady sejdeme
zase napříště.

V lednu vypracuje výbor osnovu zimního školení. První proběhne 14. ledna na téma organizace a plánování v požární ochraně – Stanislav Málek. Jiří Kočí bude přednášet na téma základní pojmy a Josef Lacina promítne filmy o požární ochraně. A dalších šest přednášek až do konce března 1960. Také bude ples. Stanoveno na 6. února v sále Osvětové besedy. Vstupné 7 Kčs.

Co ještě z roku 1959: Gája věnoval jednotě tři gramofonové desky a St. Málek památník fotografií požárních domů Říčanska. V Říčanech II se opraví hydranty, v Říčanech I bude následovat. Devět členů zasahovalo u požáru v Lihovaru v Říčanech. Poukazovali na špatný příjezd k vodnímu zdroji. Z vojny píše i Josef Maček a Kučera, Standa Kletečka viz výše. Ale také se vyškrtávají členové pro pasivitu. Je jich sedm.

V prosinci bylo rozhodnuto o Silvestru konati večírek pro členy jednoty v zasedací síni požárního domu. Zajištěno cukroví a čaj pro dorostence, kteří budou pozváni na 15 hodinu, a pro dospělé začne večírek v 19 hodin.

14. ASC 16 Praga V3S.

Jako zásahové vozidlo sloužila naše milovaná „erenka“ neboli AS 16 Praga RN (rozumněj Rychlý Nákladní automobil). Měla malý rejď a k hasičské latině patřilo, že kdo seděl vedle řidiče, při ostřejší zatáčce musel pomáhat točit volantem. Jinak dostatečná výbava a mužstvo vždy spolehlivě dopravila k požáru. A teď nám přibyla ASC 16 Praga V3S. Na členské schůzi 1. listopadu 1960 npor. Samec, náčelník OIPO prohlásil, že do konce roku bude do Říčan dodána nová (!) cisterna ASC 16 Praga V3S. Celkové náklady jsou 147500 Kčs. V závodě auto vyzdvihnou Kupr, Moravec a Kočí, předání sboru se členové zúčastní ve stejnokrojích, bude připraveno pohoštění. Vše proběhne v neděli 25. prosince na náměstí při ukázce hašení hořícího vozu. K tomu bylo vytvořeno družstvo mladých: Urban, Macháček, Steinbauer ml., Moravec ml. a Svoboda. Původně plánovaná akce, nevíme proč, byla přesunuta na sobotu 14. ledna 1961. Hlavně, že tu byla. Cisterna, která projela a dojela všude.

Oblíbený terénní automobil Praga V3S, vojenský třítunový speciál zvaný také větřieska nebo vejtrëska, zhotovený dle požadavků Československé armády vyráběný od roku 1953 až do roku 1990! Velké množství těchto vozů sloužilo v civilní sféře, tedy i u hasičů

V rámci zprávy o převzetí nám správce Moravec sdělil, že stříkačka Jeep (závěsná stříkačka DS 45 Jeep 1600 l/min. byla z rozhodnutí Okresní inspekce požární ochrany přemístěna do Káraného. Ten také, míněno správce, stál za údržbou obou aut, brigádně za pomoci ostatních vyškolených řidičů – strojníků. Když vlastní síly nestačily, objednal opravu v autoopravně. 1962 AS 16 Praga RN cestuje na střední opravu za 14000 Kčs, o dva roky později na opravu spojky. V tomtéž roce jsou obě auta nastříkána červenou barvou a jejich dveře ozdobeny znakem města. Zasloužili se Steinbauer František ml., Maček Josef, Mach Jaroslav, Kočí Jiří a Šmíd Miloslav. A hned je podána objednávka na MěNV Říčany o montážní náradí pro Pragu RN.

Ve druhé polovině 19. století manželé Olivovi, sami bezdětní, se rozhodli vybudovat v blízkém okolí Prahy sirotčinec pro chlapce. Vyhlédli si Říčany, zakoupili velký pozemek na okraji města a lesa, na kterém nechali postavit mohutnou budovu. Kromě vychovatelské činnosti (budoucí ředitel byl vyslán na zkušenou do obdobných zařízení v Německu) pamatovali i na hospodaření nadace. Znamenáme skleníkové hospodářství, ovocný sad, včely, přikoupili kus lesa, malé stádo krav a pastvinu pro ně, připsali výnosy ze dvou pražských domů. Nelze se divit, že objekt nezůstal bez pozornosti jiných. Po obsazení Československa fašistickým Německem se v něm shlédl wehrmacht. Proto byla pozměněna činnost nadace na zdravotnickou. Stala se z ní

léčebna respiračních chorob a wehrmacht ostrouhal. V roce 1968 si brousila zuby sovětská armáda, ale i proti ní se podařilo vše uchránit. Bohužel, odnesl to Kostelec nad Černými lesy. Ovšem v roce 1968 ještě nejsme.

Zprávu z námětového cvičení „požár v Olivovně“ sepsal Josef Lisý, instruktor našeho okrsku. Jednalo se o vzdálenost 2200 m od vodního zdroje za pomoci 5 strojů a v součinnosti sousedních požárních sborů Mnichovice, Mukařov, Kolovraty -1. stupeň dle poplachového plánu), Světice, Pacov – 2. stupeň, Kuří a Voděrádky – 3. stupeň. Nejprve absence. Mnichovice se omluvily, cisternu nemají akceschopnou. Světice nereagovaly. Kuří a Voděrádky rovněž tak. A teď akce. Po vyhlášení poplachu se za 9 minut na místo dostavily Říčany s AS 16 Praga RN a PS 8. Kolovraty přítomny za 23 minut, Mukařov za 26 minut. Bez vyhlášení poplachu se za 46 minut dostavila Žernovka s PS 8 a zapojila se do akce. Pak teprve bylo možno hlásit dodání vody na hospodářství Olivovna. Až poté se dostavil Pacov. Výzva byla špatně předána, oni se nemohli domluvit s požárním sborem v Říčanech, nikdo nebyl v budově a pošta je neinformovala, přestože věděla, o čem jde. Závěr? Pomohla by vodní nádrž v prostoru Olivovny. A ještě dva odstavce strojopisu. Nebudu je opisovat, myslím, že netřeba. Spravme si chuť.

V tomto roce (1961) byl náš požární sbor volán celkem k 24 zásahům. Z toho bylo 5 případů čerpání vody ze zatopených sklepů, 6 požárů na katastru města se škodou 2500 Kčs – zachráněných hodnot 150000 Kčs a nyní poslední požár v prosinci v Říčanech II, kde následkem vadného komínového tělesa vznikl v noční době požár se škodou 50000 Kčs. Dále jsme byli voláni k 14 případům pomoc sousedním obcím, např. Jažlovice, 2x Pitkovice, Žernovka atd. Také bylo uskutečněno námětové cvičení spojené s nočním zásahem na dřevěný objekt koupaliště Na Rokytce. Uhříněves, květen 1966, ústřední sklad národního podniku Pražské cihelny. Rychlým a pohotovým zákrokem se podařilo likvidovat požár skladu a uchránit objekt pece. Nebyl tedy narušen provoz cihelny a tento podnik jako uznání poukázal našemu sboru 3000 Kčs. Anebo v říjnu téhož roku. Hlášen požár v Mukařově, správce vyhlásil poplach v 2,56 hod, výjezd ASC 16 Praga V3S ve 3,00 hod, obsazení 3 členové sboru, příjezd k požáru 3,15 hod. Hned za nimi přijeli Steinbauerové st i ml na motocyklu a manželé Rážovi osobním automobilem. Hořela dílna v těsné blízkosti obytného stavení a dřevníku. Zásah byl proveden rychle a účinně i s pomocí postižených a dvou podnájemnic. Obytné stavení bylo zachráněno (odhadnutá hodnota 80000 Kčs). Příčina: v podvečerních hodinách majitel vykuřoval hnízdo vos, kde nastala možnost zapálení sena na půdě, které se rozhořelo až v pozdních hodinách, kdy „všechno vůkol spalo“. Následoval děkovaný dopis manželů – majitelů zachráněného domu. Kromě vřelého poděkování uvádějí „přijeli jste jako první a jediní zachránci, ačkoliv před tím, okamžitě po vypuknutí požáru, zařídili jsme vše, abychom přivolali pomoc z Mukařova neb blízkého okolí – bohužel marně“.

Zástupce velitele podává zprávu o vyčištění koupaliště Marvánek na písemnou žádost komunálních služeb města Říčan. Vyplacená odměna pro zúčastněné po 73,- Kčs: Moravec Josef, Steinbauer Fr. ml., Pohunek Václav a Pavel, Šmíd Milostav, Macháček Josef a Bečvář Jar.

Rodinný dům v Říčanech. O velmi dobře provedeném zásahu svědčí veřejné poděkování majitelky v Říčanském zpravodaji. Škoda 150 Kčs, uchráněná hodnota 75000 Kčs. Likvidovali jsme požár sazí v komínovém tělese nemocnice Vojkov. Neobvyklý byl požár železničního vagonu, kde hořela odpadová juta. Hořící byl zastaven ve stanici Říčany a zasahovaly především ženy! A to v důsledku vzniku požáru v pracovní době. Zdařilým zásahem byla ve spolupráci se sousedními požárními sbory likvidace požáru stodoly JZD Pokrok Kolovraty, hospodářství Nedvězí. Za tento zásah obdržel požární sbor děkovaný dopis. Takový jsme obdrželi i v říjnu 1969 od JZD Kunice „jménem představenstva děkujeme vám za váš zásah a obětavou práci při požáru našeho kravína ve Vidovicích. Zvláště pak děkujeme za pomoc při odklizení shořelých zásob a odpadu (??)“. Za pozornost stojí také žádost Spojených lihovarů, n. p., závod Říčany adresovaná veliteli sboru Steinbauerovi Františkovi. Píše se v ní: Vážení soudruzi! S ohledem na narůstající požadavky výroby se zvyšují zároveň požadavky na požární bezpečnost našeho podniku. Žádáme vás proto o provedení nehlášeného námětového cvičení, kterého by se zúčastnilo i naše požární družstvo. Děkujeme za spolupráci a jsme s pozdravem... razítko a podpis.

Preventivní předcházení požárům. K dispozici máme zprávu o požárních preventivních prohlídkách v provozovnách národních podniků, místního hospodářství a výrobních družstev v Říčanech r. 1961. Prohlídky prováděli Smolík, Novák, Blahovec, Moravec st., Kučera, Steinbauer st., Lisý, Kočí, Bečvář a Málek. Prověřili 41 průmyslových provozoven a 4 objekty JZD. U JZD ještě zbývá drůbežárna na Vysoké, usedlost proti Labuti a vepřín u Brekaličů. Dále OÚNZ, pošta, jatky a Pramen, Šerákova cihelna (STS) a Olivovna s Thomayerkou (státní statek). I v letech následujících. Ze zápisu z kontroly Středočeského velkoobchodu Říčany čteme závady: poplachové směrnice nejsou vypracovány, požární plán vypracován je, ale nikoliv dle platných směrnic. Ve 3. poschodí ve skladu lehkého koloniálu jsou 3 otvory do sousedního objektu patřícímu Výkupnímu závodu, kde je skladováno obilí. Tyto otvory jsou ucpány dřevitou vlnou a papíry (!). Veškeré petrolejové lampy nacházející

se v objektu skladu musí být odstraněny. Požární jednotka ani požární hlídka nejsou ustanoveny. Podepsáni Blahovec Václav, Sedmera Bohumil, a i za ONV Praha-východ Novák Ladislav. Zápis z JZD: nebyly vypracovány poplachové směrnice, objekt mlýn – el. vedení na sýpku k osvětlovacímu tělesu je vadné, komínové těleso na sýpce – zajistit dvířka. Mlýnice – vadná el instalace. Strojovna – zatarasené odstupové cesty. Líhně – otvor do komínového tělesa (zazdít ihned). Dále následují upozornění na vadné el. vedení – drůbežárna na Vysoké, u Šoulů, teletníky u Brekaličů, u Novotných, u Ročků a u Čechů. Podepsáni Kočí Jiří a Bečvář Jaroslav. Zápis o protipožární prohlídce v objektu Státního statku v Říčanech – administrativní budova na náměstí Rudé Armády. V kanceláři chybí podložka pod kamny. Ve vedlejší místnosti jsou zaústěny kouřovody do větracích šachet. V účtárně dřevěná registratura v těsné blízkosti topeniště. Ve všech místnostech včetně schodiště a chodeb vadná a zastaralá (provizorní) el. instalace. Podpis Novák Ladislav, Kočí Jiří. Zápis o provedené požární preventivní prohlídce družstva Malak Říčany. Dílna Kuří – hasicí přístroje nejsou zavěšeny a jsou zarovnané prkny, el. instalace je vadná, vypínače rozbité, zásuvky rozbité, odbočnicové krabice nejsou opatřeny víčky, v 1. poschodí jsou skladovány barvy a natřený nábytek, vedle něhož jsou kamna na dřevěné podlaze. Dílna na hřišti – je vybavena pouze jedním a nevhodným hasicím přístrojem vodním, na provozovně je skladováno nepřipustné množství barev (neodpovídá denní spotřebě). Sklad v ul. 25. února – ve skladě je uložen papír vedle kamen (leden!), el. instalace je povrchová a naprosto nevyhovující. Podpis Moravec, Bečvář a Málek. Zápis o prohlídce závodu družstva Moděva v Říčanech II. zakázkové krejčovství – el. instalace a podložka pod kamny. Sklad – to samé plus odstranit nouzový přívod k vrtačce. Provozovna umělých hmot v Gottwaldově ulici – zase el. instalace a podložka pod kamny, odstranění nepořádku (dřevitá vlna a dřevo), zajistit v místnosti na stříkání acetonovým lakem patřičné hasicí přístroje, odstranit dřevěné zakrytí komínového průduchu a tento zazdít. A provozovna krejčovství Kulhánek: klasika – el. instalace a podložka pod kamny. Provozovna střihárna, Stalinova 540, komínové těleso zarovnáno látkami, dvířka nezajištěna. Ústředí – komínový průduch zakryt papírem, pod vaříčem není ohnivzdorná podložka, vadné zaústění kouřovodu do komína a klasika: el. instalace. Novák Ladislav a Kočí Jiří. A další a další zápisy s vesměs se opakujícími závadami. Ale nejen státní a družstevní majetek. Ve spolupráci s Komisí pro ochranu veřejného pořádku MNV Říčany je svoláno školení domovních požárních hlídek. Obesláno 128 občanů, dostavilo se 19. Zkontrolováno bylo 104 domů a 49 chat. Pokud jde o obytné domy, bude navrženo MNV, aby uhradil čtyřem členům brigádu buď hodinově, nebo podle čísel prohlédnutých. Jistě se najdou členové, kteří si rádi nějakou korunu vydělají, a tím byl by zajištěn tento náročný úkol. A hlavně v termínu.

Jde o ten „správný“ výklad. „O historii požární ochrany“. Knížka našeho člena Stanislava Málka st. bude vydána v nákladu 1000 kusů a vydání si vyžádá částky 1500 Kčs zálohově. Rukopis je schválen tiskovým dozorem min. vnitra. To je zpráva z konce roku 1959. Dále je zápis z výborové schůze v listopadu následujícího roku s tím, že knížka přispěje k propagaci a výchově členstva. I proto výbor doporučuje členské schůzi vydání knížky schválit. Do prodeje bude dána místním jednotám a okresnímu výboru, takže režie bude kryta a čistý výtěžek připadne místní jednotě. Je zachován přípis, v němž sekretariát ústředního výboru Čsl. svazu požární ochrany potvrzuje, že soudruh Málek Stanislav ze Říčan pracuje na díle o vývoji dobrovolné požární ochrany v naší zemi. Žádá, aby byl s. Málkovi umožněn přístup k pramenům, listinným sbírkám a jiným historickým dokumentům, potřebným pro jeho práci na tomto závažném a obsažném díle. Sprcha přišla v prosinci 1960. Vedoucí oddělení masové výchovné práce výše uvedeného ústředního výboru sděluje s. Málkovi: „Vážený soudruhu, prostudovali jsme znovu rukopis Dějin požární ochrany, který jsi nám zapůjčil ke konzultaci. Došli jsme k závěru, že v této knize je shromážděna řada zajímavých a velmi cenných fakt a dokumentů.... Nedostatky jsou však ve zpracování tohoto cenného materiálu, který byl pouze snesen, nikoliv však důsledně hodnocen a vyvozovány z tohoto hodnocení potřebné závěry. Jsme přesvědčeni, že jsi svou práci sledoval cíl ukázat, v čem bylo požární hnutí lidové a pokrokové. Tento záměr se však ve tvém díle dosti výrazně neprojevuje. Domníváme se, že by věci prospělo, kdybys našel spoluautora znajícího problematiku a mohl by ti pomoci při vyhodnocování historických fakt a vyvozování správných závěrů. Jsme toho názoru, že v tomto stádiu zpracování dílo ještě není zralé pro knižní vydání. Rukopis vracíme. Se soudružským pozdravem...“ Tak jsme publikaci vydali my. Ale co následovalo v červnu 1961?

5. června MJ Říčany obrací se na středí Čsl. svazu požární ochrany ve věci stanovení ceny za brožurku z historie požární ochrany. Té jsme vydali 2000 kusů. Čítá 156 stran textu a 21 stran obrázkových, vznikly nám náklady a vás žádáme o stanovení ceny, za kterou bychom mohli tuto příručku nabídnout našim místním jednotám. A získat prostředky, kterými bychom byli schopni tiskárně uhradit její fakturu.

12. června MJ Říčany – Středočeské tiskárny n. p. závod 2, Praha 1. Došla faktura na 11579,51 Kčs. Vzhledem k tomu, že výbor jednoty byl informován s. Málkem, že náklad bude činit cca 1800 až 2000 Kčs, nemůžeme uvedenou částku zaslat najednou a také ne ihned. Zažádali jsme o stanovení (prodejních) cen a toto bude až 20. června. Obnos vám budeme poukazovat postupně, jak bychom stržili částky.

17. června Středočeské tiskárny – MJ Říčany. Je toho na celou stranu, ale dá se to shrnout na „ani náhodou. Zaplaťte, jinak počítejte s penalizací a věc budeme muset předat právnímu oddělení podniku“.

19. června MJ Říčany – Ústřední výbor čsl. požární ochrany. V příloze vám zasiláme opis faktury Středočeských tiskáren, závod 2 na 11579,51 Kčs se žádostí, abyste její výši projednali s tiskárnou za účelem jejího snížení. 10 kusů brožur vám předáme dodatečně.

20. června MJ Říčany – Středočeské tiskárny, závod 2. Sdělujeme vám zdvořile, že jsme vaši fakturu předložili našemu ústřednímu výboru, který s vámi v nejbližších dnech naváže jednání, neboť částka 11579,51 Kčs je pro naši jednotu neúnosná. Při zadávání do tisku bylo vašim vedoucím v Říčanech řečeno, že práce bude stát 2500 až 3000 Kčs a nyní jsme postaveni před skutečnost, která je čtyřikrát tak velká. Cena brožurky má být kolem 4 Kčs za kus a nás by jenom tisk přišel na Kčs 6.

Jak to celé dopadlo, ví jen Bůh, ale snad nikde nic nedlužíme a krásná kniha je na světě. Ale! Celý náklad je krajským výborem ČSPO zabaven, členové, kteří si knihu již zakoupili, jsou vyzýváni k jejímu vrácení. K povytažení obojí vede skutečnost, že svaz později vydává obdobnou knihu s obdobným obsahem, sic jsou některé části (ideově nesprávné) vynechány a jiné (ideově správné) doplněny. Viz výše uvedené připomínky z ústředního výboru.

Jak jsme žili v hasičárně. Únorový ples našeho sboru? Posuďte sami. Hudba hrála velmi dobře, a to jak džezová i dechová. Návštěva byla dobrá a vyúčtování je také dobré. Vedoucí zahradnictví Eisenkolb provedl zdarma květinovou výzdobu (bude mu zasláno poděkování). Nedostatkem bylo, že ples byl ukončen ve 3 hodiny bez prodloužení, ačkoliv na sále bylo ještě cca 300 osob. Na členské schůzi 13. dubna 1961 je přijat za člena Jaroslav Svoboda, v červenci František Šavel a Jaroslav Dušátko. Poukázáno i na to, aby členové jednoty nevynášeli do veřejnosti různé údaje, které mají být utajeny. Nepříspěvat k pomluvám, naopak vysvětlovat. Usneseno také zúčastnit se okresní soutěže. Cvičit budou Václav Blahovec, Jiří Kočí, Josef Moravec ml., František Steinbauer ml., Miroslav Gája, Pavel Urban, Jaroslav Svoboda, Jaroslav Bečvář, Pavel Macháček a velitel Ladislav Novák. Informace o účasti členů v průvodu 1. máje a významu tohoto svátku. 11. května školení řidičů, v sobotu 13. května nácvik na soutěž. Okrsková proběhne 21. května v Benicích a 18. června bude okresní soutěž v Klánovicích.

31. května pojedeme dvěma autobusy do divadla Na Fidlovačce v Praze. Dosud se přihlásilo 106 členů. Předtím jsme jeli do divadla i v dubnu (ženy dostaly lístky zdarma jako uznání jejich práce a dárek k MDŽ). Ze zprávy vedoucího mládeže, Pavla Urbana, se dozvídáme, že 20 mládežníků se schází pravidelně každý pátek v požárním domě. Školí se teoreticky a provádí i praktická cvičení plus seznamují se s technikou sboru. V tom vydatně napomáhá Jaroslav Srp, posila ve výchově mládeže. Za členku jednoty je přijatá i jeho manželka Jiřina Srpová.

Výroční členská schůze. Z uchovaného referátu se dozvídáme, že síly míru jsou v takové převaze, že není druhé síly na světě, která by ohrozila světový mír... Imperialisté se stále pokoušejí o zneklidnění ve světě a dokazuje to i hrubý atentát na presidenta Kenedyho, který se v roce 1963 stále blížeji přiklání ke koncepci zachování světového míru... Je třeba, aby tábor socialistický s táborem kapitalistickým soutěžením dokázali toho, který systém je pro celkové lidstvo přijatelnější. XII. sjezd Komunistické strany Československa nám dal jasné směrnice, jak se budeme ubírat a jak problémy budou řešeny, bylo skoncováno s kultem osobnosti a nyní je na nás všech, abychom svým postojem k práci dokázali, že máme zájem o zlepšení situace v našem státě.

Jmenujme členy výboru:

předseda	Steinbauer František st.
velitel	Novák Ladislav
zástupce vel.	Macháček Josef
organizační	Bečvář Jaroslav
jednatel	Lacina Josef
ved. mládeže	Němeček Karel
ved. žen	Lisá Voršila
materiálně tech	Moravec Josef st.k
preventář	Pohunek Václav
náhradníci	Smolík Antoním a Kočí Jiří
knihovník	Krajník Jan

Ale schůze byla ozvláštňena i veselejším povídáním. Nepodepsaným, ale vzhledem k dříve uvedenému lze určit autora – Josefa Moravce staršího. Vzhledem k rozsahu 5 stran A4 nahlédneme jen na několik ukázek. Průběžně je u jednotlivých částí rukou uvedeno několik „režijních“ poznámek a kdo bude předčítat. (Hudba hraje pochod Bezovka. Lisý)

To když vypukl požár v pivovare, to jsme tehdy už měli parní stříkačku. Starej Novák topil pod kotlem za jízdy a my uhaněli, jen se z koní kouřilo. A tu Pepík Dolejšů, náš nový člen, křičí, ztratil jsem to zlatý, zastavte. Ale koně běží dál. Přijedeme k požáru, pivovar už v jednom plameni. Zajedeme se stříkačkou k vodě, natáhneme hadice, ale něco tam chybí. Byla to koncovka, to zlatý, co jsme po cestě ztratili. Velitel poslal Pepíka Dolejše nazpět pro koncovku a my zatím topili, abychom měli dostatek páry. Ale co to bylo všechno platné, když pivovar stejně shořel. Ředitel pivovaru nám potom říkal, to nevadí, hoši, pojišťovna to stejně zaplatí.....(zpěv písně Co jste hasiči, co jste dělali)

.....

(Šach)

Při požáru obchodního domu hlásím veliteli, že hoří ve čtvrtém poschodí a žebřík nám sahá jen do druhého. Velitel chladnokrevně nám dal rozkaz čekat, až bude hořet ve druhém poschodí. Při jiném požáru zase slečinka nám povídá „pánové jistě prominou, že tady mám dneska takový nepořádek“. A to jsme tam do bytu teprve přišli a nedovedete si představit, jak to v bytě vypadalo, když jsme odtamtud odcházeli. Stačí, když vám řeknu, že ta slečinka to ještě za týden uklízela. Teprve při tom si uvědomila, že je lépe mít kouřovod v pořádku, než si do bytu zavolat hasiče.....(za doprovodu hudby Hasiči jedou, stříkačku vezou, pan velitel na ní sedí, hasiči se dřou)

.....

(Macháček)

Jednou pozdě večer jdu Roklanskou ulicí a vidím naše chlapce v plné zbroji držet plachtu vzadu za domem. Krásná hvězdná noc, klid, nikde nejmenší známky požáru. Ptám se – copak, tady hoří? Chlapci na mě – jen jdi pomalu a nekřič. Náš velitel je na návštěvě u své milé a co kdyby se vrátil její manžel. Jó, to byl kolektiv, jeden za všechny, všichni za jednoho.....(Ohnivá polka Hoří, má panenka srdce moje pro tebe, hoří, plamen šlehá od země až do nebe)

.....

(?)

Je tomu už dávno, co jsem v našem městě držel službu na výstavě obrazů. Procházím tak tou obrazárnou a přijdu k návštěvníku výstavy, který stojí před požárním hlásičem, instalovaným ve stěně, stále kroutí hlavou a listuje v knížce. Myslím si, co asi v té knížce hledá. Stojím chvíli u něho a tu on povídá: to jsem blázen, tenhle obraz v katalogu není. To, když jsme přijížděli k požáru do mlýna, mlynář na nás volal – to je dost, že jedete, čekám na vás takovou dobu. Náš velitel klidně povídá, měl jste nám to předem ohlásit, že budete zapalovat. Rozumnější byli u Nováků. Pan Novák, když šel spravovat pojistky, tak hned jeho paní řekla synovi – skoč, Pepíku, pro hasiče. Když hořel dívčí internát, to byl zásah. Přijeli jsme a budova plná kouře. Jirka Zahradků vzal žebřík a hned po něm do 1. poschodí. Tam se slečně nabízí k rychlé záchraně. Slečna se chvíli rozmýšlela, v jakém nočním úboru by měla být zachráněna. Za chvíli ji Jirka uchopil a vstupuje do okna. Slečnu uklidňuje – jen žádné strachy, slečno, za okamžik jsme dole. Ale směla veliká, on použil druhého okna, k němuž žebřík přistaven nebyl. Tak opravdu Jirka byl se slečnou za okamžik dole, ale delší dobu jim pak trvalo jejich uzdravení... (hudba hraje pochod: Až budou trumpety překrásně zpívat.). Dnes už je Jirka ženatý. On, když byl zamilovaný, tak držel slečnu jako proudnici. Tak si představoval líbánky. Ale za měsíc po svatbě si povzdychl – ach jo, to jsem se pěkně spálil. Ale hasiči museli hasit, ať je to páliło nebo ne, to už je jejich úděl... (Hasičský kvapík).

Okres Praha-východ. V dubnu 1960 se dozvídáme od Okresního sekretariátu Československého svazu požární ochrany v Říčanech, Gottwaldova třída 45, že v nejbližších dnech bude provedena likvidace tohoto sekretariátu jako důsledek územních změn a reorganizaci bývalých okresů. Náš okresní výbor bude úřadovat z Prahy.

Jak to tedy historicky bylo s těmi reorganizacemi z pohledu Říčan:

1855 Země Česká (ZČ), kraj Praha, soudní okres Říčany

1868 ZČ, politický okres Český Brod, soudní okres Říčany

1898 ZČ, polit. okres Žižkov, soudní okres Říčany

1925 ZČ, polit. i soudní okres Říčany

1939 ZČ, Oberlandrat Praha, polit. i soudní okres Říčany

1942 ZČ, Oberlandrat Praha, polit. okres Praha venkov – jih, soudní okres Říčany

1945 ZČ, správní i soudní okres Říčany

1949 Pražský kraj, okres Říčany a konečně

1960 Středočeský kraj, okres Praha-východ.

V důsledku utvoření nového okresu byla naše hasičská organizace rozdělena na 16 okrsků. Vyjmenujme je: Brandýs n/L., Čelákovice, Jirny, Úvaly, Brázdim, Letňany, Libeznice, Klíčany, Mnichovice, Mukařov, Pyšely,

Velké Popovice, Říčany, Uhřetěves, Těptín a Dolní Počernice.

Na práci v našem 13. okrsku jsme se spolupodíleli se sbory Nedvězí, Pacov, Kolovraty, Dobřejovice, Modletice, Kuří, Voděrádky, Otice, Jazlovce, Svojšovice, Světice, Herink a Lipany. Jiří Kočí podal zprávu z okrskového aktivu, nově vytvořeného po územní reorganizaci. Zvoleni:

okrskovým velitelem	Kuchař Jaroslav z Pacova
jeho zástupcem	Jiří Vomáčka z Kuří
ref. prevence	Karel Kizberger z Modletic
kulturně propag. ref.	Josef Lacina z Říčan.

A když ještě předběhneme, v roce 1974: něco nám sebrala expandující Praha, kousek nám odřízla nově postavená dálnice. Hasiči byli převedeni pod Prahu do nových okrsků a my se už s nimi na soutěžích, cvičeních, při ohních ani soustředění nesetkávali. Od toho roku čítá náš, počítáno nově, 9. okrsek Pacov, Kuří, Voděrádky, Otice, Jazlovce, Svojšovice, Světice a Strašín. Ale zpět.

Na členské schůzi 2. října 1962 se hlásí do zkoušek ke získání odznaku Vzorný požárník III. stupně Jiří Kočí, Stanislav Kletečka, Pavel Urban, Jaroslav Srp, Ladislav Novák a Václav Blahovec. Za člena je přijat František Novotný. V blízké době bude provedeno školení PO CO (příprava obyvatel k civilní obraně), zúčastní se Jiří Kočí, Ladislav Novák a Václav Blahovec.

Letos (1963) se již druhým rokem schází a pracuje hudební kroužek, přičemž několikrát zdarma byl hrát důchodcům v Pyšelech a v Říčanech a na různých vystoupeních organizací Baráčníků a požárních sborů na našem okrese. Dobře se rozvíjeli zájmové kroužky požární ochrany při pionýrské organizaci na školách v důsledku spolupráce s řediteli říčanských škol. Nápomocen byl i učitel Čumpelík, legendární velitel požárního sboru v Mnichovicích. Ve Světicích na soutěži nás zastupovalo družstvo dorostu od 12-15 let, cvičitel Pavel Urban, jeho velitel Miloslav Šmíd soutěžil v jednotlivcích, a ještě družstvo žáků 9-12 let. Většina dorostenců (tj po dosažení věku 15 roků) byla přijata za členy místní jednoty. Za nové členy se hlásí i František Šubrt a Otakar Kaše, oba členové hudebního kroužku. Člen výboru Karel Němeček byl přijat za dopisovatele Požárních novin a Hlasu východu. Ujal se vedení mládeže. Za člena se hlásí Pavel Pohunek, syn Václava Pohunka. A členové hudebního kroužku. Je jich 5.

Dle zprávy našeho dlouholetého knihovníka J. Krajníka se pyšníme 526 knihami. Od poslední výroční schůze půjčil 156 knih, „s politováním však musím přiznat, že se najdou lidé, že si knihy vypůjčí, nevrátí, ale i odcizí takový člověk necharakterní“. Nejpilnějším čtenářem v roce 1964 byl Pavel Macháček. A mimo jiné daroval do knihovny 5 knih.

V šedesátých letech znamenáme v hasičárně skupinu mladých, co většinou přešli z dětského a dorosteneckého oddílu mezi dospělé. Stanislav Málek ml., František Novotný, Václav Pícek, Pavel Pohunek, František Steinbauer ml, František Šavel, Míla Šmíd, Pavel Urban, Josef Štěpánek a další. Tito složili hymnu říčanských požárních, dle anonymní hymny českých legionářů za 1. světové války. Zpívali jí a přijali za svou i ostatní členové sboru. Mezi členy se pomalu vrací původní oslovení bratře – sestro.

Hymna čsl. legionářů:

Masaryk nás /: svolává :/, rozkazy nám vydává,
vstávejte vy čeští legionáři, zlá vojna vám nastává.

Každá česká /: matička :/, má na vojně synečka,
ta se musí každíčkého rána, podívat do sluníčka.

Když je slunce /: červený :/, synáček je raněný,
ale když to slunce jasně svítí, synáček je veselý.

Kdybyste to mámo, má matičko, kdybyste to viděla,
co já na tý vojně zkusit musím, plakat byste musela.

Kdybyste to táto, můj tatíčku, kdybyste to vy viděl,
jak já jsem se na zelený louce, pod kulometem svíjel.

Když je palba /: nejprudší :/, naše rota útočí,

naše rota, rota kulometná, Masarykovi hoši.

Přiletěla koule zlá, kulička, prorazila prsa má,
já se loučím se svou drahou vlastí, která mě vychovala.

Hymna říčanských hasičů:

Siréna nás /: svolává :/, rozkazy nám vydává,
vstávejte říčanští požárníci, povinnost vám nastává.

Každá říčanská /: matička :/, posílá tam synečka,
ta se musí každíčkého rána podívat do sluníčka.

Zde je jediná zmínka o maminkách našich hasičů a hasiček ve všech dokumentech sboru. Byť převzatá, bud' me za ní vděční.

Když je oheň /: nejprudší :/, naše družstvo útočí,
naše družstvo, družstvo požárníků, každý oheň uhasí.

Kdybyste to mámo, má matičko, kdybyste to viděla,
co já u každého ohně zkusím, plakat byste musela.

Kdybyste to táto, můj tatíčku, kdybyste to vy viděl,
jak já jsem to hezké děvče snášel, tuze byste záviděl.

A pak jsem jí /: pohladil :/, do sanitky položil,
a když jsem se k tomu ohni vrátil, více jsem jí nespátřil.

Když jsme oheň /: zdolali :/, do hospody spěchali,
a pak jak se na hasiče patří, pořádně jsme domů šli.

Poslední verš se dal zpívat barvitěji – to podle situace.

V červnu 1965 proběhlo v Říčanech cvičení civilní obrany pro obce okresu Praha – východ. Znali jsme to jako POCO čili příprava obyvatel k civilní obraně. Povolání byli ti, kteří by v případě živelné katastrofy, válečného konfliktu nebo jiné nebezpečné situaci zůstali doma k zabezpečení bezpečného chodu života ve městě. Zdravotníci, zásobování města, policie, ... tedy i požárníci. Hlavním velitelem byl náš člen, zde již mnohokrát zmíněný Stanislav Málek, t. č. tajemník MNV Říčany.

V létě 1967 přijel z vojny na dovolenou svobodník čsl. armády František Novotný. Měl odsloužený 1 rok a před sebou... Přivítání od hasičů bylo bouřlivé, ještě navštívil ve škole učitele Čumpelíka (byla už o něm řeč), večer sedl na motorku Jawa 250 a v Kunicích havaroval. Do rána ve vojenské nemocnici v Praze zemřel. 20 roků. Tečka. I tak krátký může být život dobrovolného hasiče, syna, bratra, Čendy, kamaráda.

V tomtéž roce režisér Miloš Forman natočil film „Hoří, má panenko“ a to si představte, když člověk přišel do hospody a tam seděli strejcové, tři čárky na porcelánovém tácku a věděli, že je u hasičů, peprné poznámky jen sršely. Ale tak to u nás je a bylo. Vždyť i Karel Poláček vkládá v románu „Muži v ofsajdu“ do úst nespokojeného fandý svého klubu zvolání „hrajete to jako hasiči“ (r. 1931). Ale i vesele. To když se zpívalo: „hasiči jedou/ stříkačku vezou/ pan velitel na ní sedí/ ostatní se dřou/ když tam přijeli/ vodu neměli/ všechny holky do stříkačky čurat musely“. A další a další. Ach jo. Kdybychom se dočkáme filmu, jako je „Skleněné peklo“?

Srpen 1968 a už jsme zase „soudruzi a soudružky“. A přišel srpen 1968, smutný mezník moderních dějin našeho státu. Invaze armád Varšavské smlouvy. Hlavně té sovětské, osvoboditelky z roku 1945, okupantky roku 1968. V Moskvě měli starost, abychom se nevymkli ze soustátí socialistických zemí. A to se jim povedlo. Nezmožili jsme nic proti obrovské přesile, nikdo nám nepomohl. Po dvou letech pasivního odporu nás ovládli. Našli se kolaboranti, měli podporu. Sovětská armáda „dočasně“ zůstala na našem území. Češi, známí svým

černým humorem, ihned vynalezli jednotku dočasná: jeden furt. Slováci, prahnoucí už od rozpadu Rakouska-Uherska po samostatnosti, si přeci jenom urvali kousek suverenity a postoupili o schůdek. Delegáti celostátní konference Československého svazu požární ochrany odsouhlasili, vycházejíc z nového uspořádání ČSSR, reorganizaci. To bylo 11. listopadu 1968 a hned druhý den se sešel sjezd Českého svazu požární ochrany v rámci Československého svazu požární ochrany. A my už nejsme místní jednotka Říčany, ale základní organizace Říčany. Zdá se vám to složitě?

Však také ve zpravodaji okresního výboru č. 7,8,9/69 vyšel pokyn čítající téměř sedm stran strojopisu! Obsah:

1. Plán výročních členských schůzí pro období 1969-1970
2. Směrnice k zajištění výročních členských schůzí pro období 1969-1970
3. Připomínky Okresní kontrolní a revizní komise
4. Nová razítka pro požární sbory

Kdo nás provázel tímto složitým obdobím:

předseda	Štěpánek Josef (i on to za normalizace „slíznul“ - za oslovování bratře, sestro)
místopředseda	Kočí Jiří
velitel	Steinbauer Frant. ml.
jednatelka	Urbanová Libuše
ved. mládeže	Hýna Vladimír
mat. - techn.	Moravec Josef st.
organizační	Srp Jaroslav
kult. propagační	Němeček Karel
hospodář	Štěpánek František
členové bez funkce	Flašková Antonie, Lisá Voršila, Nehasil Oldřich, Pohůnek Václav.

Později předseda Havlíček Zdeněk, velitel Urban Pavel, jednatel Nehasil Oldřich.

Ze zprávy vedoucího mládeže vyplývá, kromě jiného, že dva členové překročili věkovou hranici 15 let, byli přijati za členy požárního sboru. Jsou to Hlína Miloš a Maršálek Václav.

Dva členové sboru, Pavel Urban a Vladimír Hýna, na výzvu tehdejšího předsedy MNV se zapojují do odvrácení příjezdu tankové kolony sovětské armády do Prahy. Zprovozňují radiostanice pro civilní obranu, navazují styk s velením tankového praporu, mění trasu postupu a tanky končí v polích někde u Kutné Hory. I když o popsane činnosti věděl pouze omezený počet lidí, v době tzv. normalizace přichází udání. Pavel Urban byl propuštěn ze zaměstnání a s kádrovým škrálopem „protisovětského nežádoucího živlu“ obtížně hledal jinou obživu.

15. Dobrovolní a placení

V roce 1971 byl ustanoven Okresní požární útvar Praha-východ. Hlavní stanice v Brandýse nad Labem – Staré Boleslavi, a pod ní spadala tři detašovaná pracoviště v Čelákovících, Říčanech a Horních Počernicích. Později, vzhledem k rozšíření území Prahy na úkor našeho okresu, zůstaly z původně uvažovaných čtyř stanic pouze dvě – Stará Boleslav a Říčany. Obě stanice užívaly objekty sborů dobrovolných hasičů.

Hasič leží, plat mu běží. Znáte to? Je to samozřejmě legrace. Prvním zaměstnancem stanice Říčany se stal Josef Moravec, náš člen. V servisní dílně OIPO Praha-východ, provozované v požárním domě, pracoval jako technik. To bylo 1971 a o rok později zde začal výkon služby. Jestliže tedy útvar využíval objektu dobrovolných hasičů, je logické, že i první profesionální hasiči se rekrutovali z řad dobrovolných. Jsou to známá jména: Kočí Jiří, Kletečka Stanislav, Šmíd Miloslav, Mach Jaroslav, Peško Ondřej a Vomáčka Jiří (ten byl ze sboru v Kuří). Je pochopitelné, že koexistence dobrovolných a placených v jednom objektu, který navíc před tím patřil pouze dobrovolným, může vytvářet, a vytvářela, třecí plochy. A ty se snadněji stírali právě díky výše uvedené personifikaci. Dobrovolní hasiči, nyní příslušníci požárního útvaru, nepřestali být členy místní jednoty. A to bylo nápomocno oběma stranám. K dispozici je zápis z porady 3. 3. 1972 o upřesnění vztahů mezi OVPÚ, stanice Říčany a VPS Říčany. Už jenom účast je hvězdná.

MNV Říčany: tajemník Málek (náš člen)

KVP Blahovec, předseda (náš /bývalý člen?).

KIPO: pplk. Denk, por. Duchoslav.

OIPO: npor. Janovský, ppor. Kulhan.

VPÚ: Vomáčka Jiří, náčelník.

OV ČSPO: Předseda Lesák, velitel Barták.

Za nás: předseda Zdeněk Havlíček, velitel Vratislav Feldera, jeho zástupce Kočí Jiří a člen výboru František Steinbauer st.

Témata:

- Požární bezpečnost ve městě. Rozhodující je zákon 18/58 Sb., tedy odpovídá a zabezpečuje MNV (prostřednictvím dobrovolných – VPS). OVPÚ by ani nebyl schopen toto zajistit pro nízký stav příslušníků.

- Umístění požární techniky. Přednostně bude garážovaná nová technika. Je neúnosné, aby stará technika, na níž nemusí být vždy spolehnutí, garážovala uvnitř a nová venku. Dopravní automobil Avia je v Říčanech neprávem, původně se s ním počítalo do Boleslavi, kam bude přemístěn. Tím bude vyřešeno garážování AS16. Na tři garáže, respektive dvě garáže a průjezd do dvora, čtyři auta. OVPÚ používal CAS 25 Škoda 706 RTHP – tedy trambus a my měli AS 16 Praga RN, AS 16 Praga V3S (později převedená na Prahu-západ, jak budeme číst dále) a uvedený DA Avia. Plus účelové přívěsy a další materiál. Naši zástupci orodovali za ponechání DA Avia v Říčanech. Pokud by se zastřešil dvůr, bylo by místo pro všechny.

- Součinnost OVPÚ a VPS. Bylo připomenuto vystupování některých příslušníků OVPÚ vůči členům VPS. OVPÚ provádí stavební úpravy (probourání příčky, úprava podlahy v garážích) bez stavebního povolení. Bude třeba stanovit zásady výjezdů pro každý druh požáru zvlášť, výpomoc nebo záloha VPS. V té souvislosti padla výtka ohledně techniky VPS, používá se k zájezdu členů např. do Klatov (to se pralo prádlo).

-Závěr. Jednak že OVPÚ je řízený ONV Praha východ, je s ním obtížné jednání a pro město v dané situaci bezcenný – to bylo ze strany MNV Říčany. Nicméně další závěry byly vstřícné. O spolupráci mezi oběma složkami, která by měla být co nejtěsnější (OV ČSPO), nutnost spolupráce a oboustranného pochopení pro společnou věc (KVP). A stejně nám nic jiného nezbude, celostátně je v popředí výstavba průmyslu. Od roku 1969 se nepostavila ani jediná stanice a do konce pětiletky není v plánu žádná. Musíme si vystačit s tím, co máme (KIPO). I později bylo co řešit. Svědčí o tom pozvánka na jednání a upřesnění vzájemných vztahů požárního útvaru a požárního sboru v Říčanech na 4. prosince 1974. Iniciátorem byl náš sbor, adresáti OIPO, náčelník požárního útvaru v Říčanech, zástupci MNV Říčany a komise veřejného pořádku tamtéž. Jednání zřejmě nebylo úspěšné a proto – pokračování na konci února 1975 písemnou stížností našeho sboru adresované náčelníkovi KIPO. Kritizujeme opatřením OIPO z podzimu loňského roku, kterým je, kromě jiného, zakázána jízda požární technikou pro naše členy. Toto chápeme jako rozpor se zákonem o požární ochraně č. 18/58 Sb. Stav příslušníků OVPÚ je na směně i celkově nízký. Nemohou typově obsadit jejich techniku, a naopak naši členové nemohou být přepraveni jedním požárním vozidlem AS 16 Praga RN, když máme vycvičená a v pohotovosti dvě až tři družstva. Výsledkem byl požární zásah v n. p. ČSAD Říčany dne 23.2.1975, kdy po 23.hodině byl nahlášen požár od naftových kamen. Požární sbor nebyl vyrozuměn a jednotka OVPÚ vyjela s 12minutovým zpožděním, protože bylo nutno svolat příslušníky z volna po službě. Ani zákaz vstupu všem členům našeho sboru do místností OVPÚ (po ztrátě radiostanice) nepřispívá ke zlepšení vzájemných vztahů. Především v tomto zimním období, kdy byla porucha na ústředním topení a jediná vytápěná místnost byla klubovna OVPÚ a tam se scházela záloha při výjezdu k požáru. V březnu 1975 zástupce našeho sboru vystoupil na okresní konferenci SPO s příspěvkem, kde, kromě jiného, přednesl celkovou informaci o ustanovení stanice OVPÚ v Říčanech a naše bolístky z nastalého. Požární dům jsme si vybudovali prakticky sami v akci „Z“. Nelze se tedy divit rozhořčení nad nařízením náčelníka OIPO a současně předsedou OV SPO s. Lesáka, podle kterého se musíme při příchodu nahlásit službě OVPÚ, oznámit proč jsme objekt navštívili a co hodláme dělat, a to samé učinit při odchodu. Již několikrát jsme se snažili, za pomoci MNV Říčany, tuto situaci řešit u našeho OV SPO a OIPO, ale marně. Jak také jinak, když v čele obou těchto orgánů je jeden a tentýž funkcionář. Plus: požárnímu útvaru nebyla zpočátku přidělena technika, a proto jsme mu zapůjčili naši CAS 16 Praga V3S. Když požární útvar dostal novou techniku, naše auto bez našeho souhlasu bylo přemístěno na okres Praha-západ. Tj. jednoho dne jsme přišli do hasičárny a auto tam nebylo! Po dlouhých jednáních a protestech jsme z Brandýsa nad Labem získali CAS 18 ZIL. Dvounápravový a neobyčejně rychlý. Bohužel s jedním konstrukčním nedostatkem, v cisterně nebyly přepážky, což notně vyděsilo našeho řidiče – strojníka Jaroslava Macha při jeho první jízdě k ohni. Pod hradem si „vyzkoušel“ jízdu po dvou kolech, jak se voda v cisterně v zatáčkách volně převalovala ze strany na stranu. ZIL u nás nevydržel dlouho, při stěhování útvaru do Interiéru už u nás nebyl.

Automobilka ZIL, výrobce v bývalém Sovětském Svazu, produkovala (nejen) nákladní automobily s různými nástavbami, tedy i verzi pro hasiče. A v rámci hospodářského společenství socialistických států (Rady vzájemné hospodářské pomoci – RVHP) je do těchto států dodávala. ZIL CAS 18, náš říčanský, měl dvě nápravy. Za 40 litrů na 100 km byl schopen vyvinout opravdu vysokou rychlost.

Pro nás situaci vyřešilo přestěhování OVPÚ v roce 1975 do n. p. Interiér v katastru města Říčan. Hasičská myšlenka, hnutí a vůbec vše okolo jsou mocné. Překonali jsme všechno, fungovali jsme. Například

v listopadu 1971 při požáru rekreační chaty v Třeblicatech. Při příjezdu, který byl ztížen čerstvě napadlou vrstvou sněhu na místo, hořelo celé přízemí chaty. Ta byla požárem zcela zničena. Příčina: vadný kouřovod. Okolní chaty včetně přístřešků pro domácí zvířectvo byly uchráněny. Taktéž les počínající 2 m od požáru. Zasažovali Ráž Zdeněk starší i mladší, Ráž Jan, Rážová Věra, Mach Jaroslav a Šmíd Miloslav. Za OVPÚ Vomáčka Jiří a Moravec Josef. V únoru 1972 byl hlášen požár podkrovního bytu v Říčanech. Zasažoval OVPÚ se třemi členy a CAS 16, VPS Říčany: Urban, Pánek, Němeček, Suk, Šavel, Nehasil, Lisý ml, Hlína a další, celkem 21 členů. Jeden proud C byl veden balkonem do bytu, tam likvidováno ohnisko u komínového tělesa a průzkumem zjištěno, že celá mezistropní konstrukce nad bytem je zasažena požárem. Vzhledem ke značné vzdálenosti vodního zdroje byla přivolána pomoc s cisternovými vozy. VPS Kolovraty CAS 16 a VPS Mnichovice CAS ZIL a DVS 8. Příčina: zazděný trám v komínovém tělese, vzniklá škoda díky rychlému zásahu malá, cca 800 Kčs, uchráněné hodnoty odhadem 50000 Kčs. Nemuselo se vždy jezdit daleko. 17. března 1972 náš člen Zdeněk Havlíček při cestě na pravidelné cvičení sboru zpozoroval požár ve výloze prodejny textilu. Požární poplach nebylo nutno vyhlášovat pro velkou účast členů v požárním domě. Na místo vyjela jednotka s CAS 25 a ostatní členové na místo požářiště doběhli (cca 100 m od požárního domu). Zástupkyně vedoucí byla okamžitě vyrozuměna, dostavila se a odemkla prodejnu. Zásah byl snadný, škoda pouze na osvětlovacím tělese, výloha odvětrána. Rychlým zásahem uchráněny hodnoty ve výši cca 50000 Kčs. Zasažovali Hlína, Šimůnek, Moravcová, Havlíček, Havlíčková, Hýna, Urban, Urbanová, Chroustovská, Maštálková Helena, Kočí Karel, Kočí Jiří, Novotný, Steinbauer ml a Suk. Za útvar Vomáčka a Moravec. Podubí u řeky Sázavy 23. - 25. 6. 1972. Soustředění našeho požárního sboru. Cíl je jasný: osvojení práce s technikou, secvičenost družstev. Tenkrát jsme ještě nevěděli, že děláme teambuilding. Na základně bude sloužit pohotovost Steinbauer st., Hanousek, Čermák, Hlína, Hodík, Kohoutek, Kulhan, Němeček a Šavel. Spojení telefonicky přes rekreační objekt Tesla Podubí. Velitel sboru Pavel Urban stanovil jmenovitě štáb soustředění, pořádkovou službu, lektory přednášek a výcviku, obsluhu polní kuchyně (Havlíčková, Pánková, Andrlíková a Šimečková), finanční zabezpečení (4000 Kčs z pokladny sboru), ústroj účastníků. Technika a její obsazení:

Velitelský vůz Škoda Octavia: Urban (velitel soustředění a majitel automobilu), Havlíček St., Mach., Hýna Vl. CAS 18 ZIL: Novotný (velitel), Nehasil, Šimeček, Lisý, Šamonil, Hlad, Pánek.

AS 16 Praga RN: Feldera (velitel), Šilha, Andrlík, Suk, Přistoupimský, Maršálek, Havlíček ml., Digrín, Čáp, Jelínek.

Osvětlovací agregát zapůjčený OVPÚ, výrobek z Německé demokratické republiky.

Při známé důkladnosti našeho velitele je v časovém plánu soustředění pamatováno skutečně na vše. Od pátku 17,00 odjezd z požárního domu v koloně, přepravní rychlost 40 km/hod. do neděle 20,00 ukončení soustředění. A teď k náplni. V pátek stavba stanového tábora, od 21,00 do 22,00 výcvik s osvětlovacím agregátem. Sobota pořadový výcvik, nácvik požárních útoků na sucho od AS a CAS, nácvik dopravy vody na velké vzdálenosti za použití CAS, AS, a PS-8. Večerka ve 20,00 hod. Proč tak brzo? Protože už v 00,00 vyhláší velitel soustředění noční požární poplach s námětem dopravy vody od CAS na velkou vzdálenost s použitím osvětlovacího agregátu. Trvání 3 hodiny, potom 2 hodiny na ošetření materiálu a techniky, od 5,00 do 8,00 organizovaný odpočinek. Snídaně, pořadová příprava, údržba techniky, likvidace tábora, odjezd na základnu ve stejném pořádku, jako příjezd. V Říčanech úklid materiálu, dovyzbrojení techniky, doplnění PHM a hajdy domů.

V tomtéž roce je založený i seznam inventáře v požárním domě. Stoly, židle, skříň skladová a skříň na zástavu, gramorádio Supraphon Tesla, hudební desky, svazová vlajka, zástava župy Kamlerovi, stuhy k zástavě, žerdě, dále už drobnosti, jako různé sošky, popelníky, vázičky, hrnky a lžičky, obraz Klatov, konvice, celkem 48 položek a inventář hudebního kroužku zesilovač Mono 50, mikrofon, basa, velký buben, malý buben, činely, pulty a notový materiál. A ještě jedna inventarizace. Urban Pavel, velitel a Hýna Vladimír, materiálně technický referent si vzali na paškál knihovnu požárního sboru. Celkem je evidováno 470 svazků. V knihovně je 418 svazků, 38 je zapůjčených: Hýna 5 svazků, Breburdová 3, Maštálková Helena 1, Maštálková Zdenka 1, Foudová 4, Maček 2, Šebánek 5, Macháček 9, Mach 1, Srpová 1, Krajník 1, Šmíd 4 a Sedláček 1. Chybí 14 svazků: Bouřky a dny, Bez domova, Dvě křídové kresby, Konec našeho světa, S pimprlaty do Kalkaty, Třígršový román, Ezop, Zázrak v Těpicích, Svět začíná za humny, Mall Flandersová, Kalifornské povídky, Pozdě, ale přece, Dolina a 5 dílů Irčina románku. Dále komise našla 21 knih neevidovaných včetně 9dílného svazku knihy Pařížští mohykáni. Komise doporučuje, po vyřešení všech schodků v knihovně, rozdělit tuto do dvou skupin: literární a požární ochrany. Tato druhá skupina obsahuje knihy značně zastaralé. Doporučení k zakoupení současné odborné příručky a tyto využít ke zvyšování kvalifikace našich členů.

Naše základní organizace zasílá pozvánku požáříkům do Světic, Kuří, Voděrádek a Jazlovic: Vážení přátelé! Svoláváme na den 5. 4. 1973 do požárního domu v Říčanech sraz, na kterém budou řešeny otázky zabezpečení akceschopnosti našeho okrsku. Proto žádáme o vyslání dvou zástupců sboru. Podpisy Havlíček Zdeněk,

předseda, Urban Pavel, velitel a Nehasil Oldřich, jednatel. Také je třeba připomenout i jiné činnosti. Každoročně jsme jezdili na autobusové zájezdy po celé republice, tedy i na Slovensko. Tam nesmíme opomenout Nizké Tatry, Vysoké Tatry a: Levoču! Zasloužili se o to tři: organizátor Zdeněk Havlíček, řidič autobusu František Steinbauer ml a znalec naší krásné země Josef Maček, zvaný Mági. Scházeli jsme se u příležitosti MDŽ, výroční schůze byly vždy slavnostní i s hudbou a tancem, starala se mládež, sbírali jsme staré železo z celého města, odváželi ho na nádraží do připravených vagonů Sběrných surovin v termínech každý rok vyhlášených národním výborem – jednak pro okrasu města a také, abychom na to vše měli peníze. V dubnu 1973 je hlášený požár obytného přívěsu za osobní auto. Majitel svářel plamenem podpěru přívěsu, neprovedl clonění ohně od stěny přívěsu a ten začal hořet. Při snaze uhasit oheň sám utrpěl popáleniny 2. stupně. Po příjezdu požární jednotky a hlídky VB byl převezen do říčanské nemocnice k ošetření. Do Dvořákovy ulice to není z požárního domu daleko. Řičany se dostavily po 8 minutách od ohlášení v plné sestavě: CAS 25, AS 16 a DVS 12. Při příjezdu byl požárem zasažen zcela uvedený obytný přívěs, osobní automobil Škoda Octavia hořel po povrchu (lak). Automobil hasiči odtlačili do bezpečné vzdálenosti a požár na něm likvidovali. Na likvidaci požáru obytného přívěsu byl nasazen jeden proud C. Příčina je jasná, škoda na obytném přívěsu 20000 Kčs, na osobním automobilu 3000 Kčs, uchráněné hodnoty 82000 Kčs, a to na osobním automobilu, garáži a rodinném domě v těsné blízkosti. Zasahovali OVPÚ Vomáčka, Šmíd, Pátek a Moravec, VPS Urban, Gája, Kočí, Spálenka, Kletečka, Mach, Peško, Hlína. Dobrá páce, že? V srpnu téhož roku hořel ječmen na poli JZD Světice. Příčina: jiskra z lokomotivy, výjezd CAS 25 a DVS 12. OVPÚ Šmíd, Vomáčka, Zámyslický a Bělohorský, VPS Urban, Kletečka, Peško, Gája, Kočí Karel, Hlad a Novotný, škoda 1500 Kčs, Uchráněné hodnoty 80000 Kčs. Září 1973 lesní požár v Březi. Požářiště o rozměrech 60x60m bylo v blízkosti rybníka, výškový rozdíl 70 metrů. Nasazen 1 proud C, vodu dodával CAS 25 a PPS 12. Po lokalizaci a likvidaci hořícího humusu ponecháno na dohlídku hasičské jednotce vojenského útvaru Babice. Příčina ohniček v otevřeném prostoru, beze škody, uchráněné hodnoty nelze vyčíslit. Opatření pro VÚ Babice: vykopat ochranné příkopy. OVPÚ Kočí, Šmíd. VPS Havlíček, Čermák, Steinbauer st., Srp, Lisý ml., Hýna Zd., Hlad, Přistoupimský a Novotný.

A máme tady záznam o povodňové akci ve dnech 18. až 23. srpna 1974. Dlouhotrvající přivalový déšť, povodně, naše pohotovost a následně prasklá hráz rybníka Hubačov. Výkaz pracovní činnosti:

18.8. Záchrané práce na Sportovní hale a bytových jednotkách u hřiště ragby a pod hradem. Příkaz k odpouštění Mlýnského rybníka,

19.8. Průzkum povodí po obou stranách od prasklé hráze (to už je Hubačov) až ke státní silnici. Zjištění stavu ohrožení, likvidace zátaras lesním porostem.

20.8. Demontáž plotů v povodí, čerpání sklepu hotelu Hrušov.

21.8. Výstavba dřevěného mostu pro nákladní dopravu.

22.8. Výstavba nájezdů na tento most, vyproštění dvou chat na levém břehu toku.

23.8. Údržba požární techniky, mytí vozidla, vyčištění věcných prostředků, doplnění PHM.

Tak to byla práce od pondělí do soboty. Uvolnění ze zaměstnání a refundace mzdy zaměstnavatelům. A kdo u toho byl: Urban, Digrín, Hanousek, Steinbauer st, Steinbauer ml., Hýna Vl., Hýna Zd., Gája, Novotný, Čáp, Maršálek, Lisý, Feldera, Srp, Mach, Čermák, Jelínek, Šimeček, Pánek, Kletečka, Štěpánek J. Davy lidí se po práci jezdili dívat.

(Nahlédneme do Bojového řádu jednotek požární ochrany – činnost jednotek při povodni. Z kapacitních důvodů lze uvést metodický list pouze zkráceně:

V případě náhlých povodní není možné provádět preventivní opatření. Charakteristická je dlouhá doba nasazení sil a prostředků, a to ve velkém množství. Lze očekávat narušení statiky staveb, sesuny půdy, výpadky el. energie, tepla, plynu, pitné vody. Je možný nárůst trestné činnosti. Upozornění na „povodňovou turistiku“). A ještě tady máme v říjnu požár na staveništi n. p. Interiér. Noční zásah. Zaznamenáno je 11 zasahujících a 11 členů v záloze.

Ale teď o několik měsíců zpět. Samo se to nabízí, posuďte: rok založení 1874, teď máme rok 1974!

16. Výročí 100 roků od založení Sboru dobrovolných hasičů v Říčanech

Možná není od věci připomenout, jak je to s (veřejným) požárním sborem a se základní organizací SPO. Všichni jsme ve Svazu požární ochrany. Organizace od ústředního výboru dolů krajské výbory, okresní výbory a v jednotlivých obcích jsou základní organizace. To máme společenskou činnost a preventivní předcházení vzniku požárů. Národní výbory, odpovědné dle zákona za zabezpečení požární ochrany v rámci své působnosti jmenují z řad členů základních organizací příslušníky veřejných požárních sborů. To je represivní činnost čili hašení požárů.

Na koho nesmíme při oslavách zapomenout. Nejprve hasičské sbory, se kterými jsme už léta udržovali družbu. První pozvánka míří do starobylého města Levoča. Tamější sbor dobrovolných hasičů je jedním z nejstarších, ne-li vůbec nejstarší, na východním Slovensku, o dva roky starší než náš. Nejprve německý a od roku 1927 slovenský. První zmínku o této družbě s MJ ČSPO Levoča nacházíme v usnesení z výroční členské schůze 21. listopadu 1959. Obratem sdělují, že „už teraz sa tešíme na stretnutie s vami. Želáme vám, aby sa oslavy vydarili“ a sdělují, že přijede osm členů „našej ZO ZPO“. Podepsaný Pokorný Július, tajomník, Spišský Ján, veliteľ a Chmel Štefan, predseda.

Druhá pozvánka míří na jih Čech, požárnímu sboru Klatovy, stejně starému, jako ten náš. Nejprve omluva, že nemůžeme přijet na jejich výroční členskou schůzi, zveme je na naši oslavu v co nejhojnějším počtu, těšíme se a jsme s požárním pozdravem „míru zdar – ohni zmar“. Havlíček Zdeněk předseda, Urban Pavel velitel a Nehasil Oldřich jednatel. Přirozeně nemůžeme opomenout představitele města ani náš Okresní výbor požární ochrany Praha-východ, Dlouhá 2, Praha 1. Pozvánky míří do redakce časopisu Požární ochrana, čl. televize, čl. červeného kříže, k baráčníkům, svazu protifašistických bojovníků, SSM a pionýrské organizaci. Pochopitelně zveme nám nejbližší – požární sbory Světice, Jazlovce, Kuří, Kolovraty, Tehovec, Benice, Uhříněves, Mukařov a Mnichovice.

Pochlubit se můžeme také sérií odznaků vydaných k této příležitosti. Šly na náměstí skutečně na dračku. Nechali jsme je vyrobít dle návrhu našeho člena Josefa Lisého ml.

Oslavy propuknou v sobotu 15. června s tímto programem:

1. Sraz požárníků a bojové techniky v 7:30 hodin v ulici blízko dnešního střediska říčanských dentistů (tehdy tam ještě nebyli).
2. V 8,00 slavnostní průvod městem, položení věnců k pomníku rudoarmějce a památníku padlých.
3. Přehlídka požární techniky a družstev.
4. Na náměstí projev předsedy MěNV s. Drtiny.
5. V 12,00 hod. přesun do Společenského domu na oběd. Plus hosté jsou poctěni poukázkou na stravu v hodnotě 10 Kčs, platí pro restauraci Společenský dům. A pokračování slavností schůze. Tam je v hlavním referátu připomenuta celá historie vzniku a působení sboru dobrovolných hasičů v Říčanech, nyní požárního sboru. Naše základní organizace má v současnosti 72 členů, z toho 20 žen a 52 mužů. Právě jim, stejně jako našim předchůdcům, patří poděkování a uznání za jejich záslužnou práci v době osobního volna a bez nároků na finanční odměnu.

Čestné uznání ke 100 letům výročí založení sboru bylo uděleno těmto: Pátek Karel, hudební soubor požárního sboru vedený Machem Jaroslavem, Maršálek Václav, Havlíčková Helena, Gája Miroslav, Hýna Vladimír, Steinbauer Frant. ml, Lisý Josef st., Havlíček Zdeněk.

Vysoká svazová uznání za dlouholetou práci ve sboru převzali: Nehasil Oldřich, Urban Pavel, Moravec Josef, Kočí Jiří a Kletečka Stanislav. Toho se, bohužel, nedožil Churáček František. Zemřel v březnu.

Věrnostní medaile za 20 let činnosti byla předána: Pohunek Václav, Srp Jaroslav, Lisá Voršila, Novák Ladislav, Rážová Věra, Urbanová Libuše.

Věrnostní medaile za 30 let činnosti byla předána Steibauerovi Frant. st.

6. 14,00 hod. námětové cvičení: Chtěli jsme se vytáhnout, připravili jsme dálkovou dopravu vody, od Mlýnského rybníka až na náměstí. Slušný výškový rozdíl. U rybníka pracovala naše AS 16 Praga RN (my jsme jí říkali erena nebo něžněji erenka), od ní hadice B Mlýnskou ulicí do ulice Gottwaldova (nyní 17. listopadu), tam PS 12 a dále hadice B k Národnímu výboru (Městskému úřadu), tam byla PS 8 a od ní hadice C vpravo na náměstí Rudé armády (Masarykovo) k Domu služeb (pošta). Proudnice obsluhovalo naše družstvo žen a úspěch u diváků byl zaručen.
7. 19,00 hod taneční zábava ve Společenském domě. Hraje hudba ČSPO Říčany za řízení Jaroslava Macha.

Požární sbor má k dispozici:

CAS 25 RTHP

dopravní vozidlo AS 16 Praga RN

závěsné přenosné čerpadlo PPS 12

závěsný dvoukolový žebřík DZ 18

závěsný agregát CO2 4x30

závěsný pěnový přiměšovač SBA 450 a

závěsný osvětlovací agregát.

Šachy v letech kolem roku 1977. Vedení sboru zjistilo, že v n. p. Interiér se nachází nevyužitá „travou zarostlá“ cisterna Tatra 138. Jednáním s ředitelstvím podniku se podařilo tatra převést k nám. Tatra! Její

zprovoznění si vyžádalo mnoho hodin práce, ale stálo to za to. Byla připravena k výjezdu. Jenže! Jakmile to zjistil náčelník OIPO, Tatra nám hned odebral k použití OVPÚ. A to mělo za následek hned dvě události. Náš člen Ing Josef Molinaro, vedoucí oddělení požární ochrany n. p. Tranzitní plynovod dokázal převést cisternu Tatra 148 (!) ze svého podniku k nám jako náhradu a za druhé: z OVPÚ k nám přijel DA Avia 30. To je ta Avie, která u nás poctivě odsloužila 37 roků! No a my jsme museli pustit naši milovanou erenku AS 16 Pragu RN u nás sloužící od roku 1954. Šla do Svojetic.

Avia A15 a A30 byly lehké nákladní automobily československé výroby z n.p. Avia. Dle licence zakoupené od francouzského výrobce Renault-Saviem. Pro dopravu požárníků a materiálu na požářiště jsme užívali A30.

Další významný rok, tentokrát 1976, znamenáme pro soutěžní družstva. Po výhře v okrskovém kole postoupila družstva mužů i žen do okresního kola v Nových Jirnech a tam výtečně reprezentovala náš sbor. Jak se tehdy cvičilo?

Požární útok.

Družstvo nastoupilo na základnu, kde bylo v řadě (!) srovnáno potřebné náčiní. Velitel zavelel „družstvo vpřed“, rozeběhl se čas, strojník křiknul „čtyři savice“, trojka rozvinula a spojila od stroje dvě hadice B, strojník připojil béčko ke stroji a trojka na konce druhého béčka připojila rozdělovač. Jednička a dvojka rozvinuli od rozdělovače vlevo dvě hadice C, trojka připojila céčko k levému hrdlu rozdělovače, dvojka spojila céčka, jednička připojila proudnici a křikla „první proud vodu“. Zatím vzadu u stroje pětka se šestkou roznosili čtyři savice, sešroubovali je, strojník je připojil ke stroji a čtyřka na konci našroubovala sací koš. Pětka se šestkou popadli dvě hadice C a běželi dopředu k rozdělovači. Tam vpravo provedli to samé, co předtím jednička s dvojkou a pokynem pětky „druhý proud vodu“ se zastavil čas. Nečekejte vodu, terče, soutěžilo se na sucho. Prý aby se šetřily mašiny. Soutěžilo se v pracovních uniformách, na hlavách přilby, opasky se sekyrkou, pevné nadkotníkové boty „kanady“ nebo pevné kotníkové boty a nad nimi tzv. spinky (nad botou sepnuly nohavice). Běhalo se po pravé straně hadice, na nich nesměly být překruty (trestné body). Některé roky probíhaly soutěže jenom okrskové, někdy vítězové měli možnost soutěžit v okresních kolech, někdy krajských (pro vítěze okresů) a někdy byla i celostátní soutěž (tam byli, pochopitelně, vítězové krajských kol).

A nyní: soutěží 7 členů, na základně mají materiál připravený dle vlastního plánu, hadice nesmí být spojeny. Činnosti jsou rozděleny dle vlastní secvičenosti. Savice, stříkačka, dopravní vedení 3 B, rozdělovač a dva útočné proudy po 2 C. Soutěží se „na vodu“, i ti nejmenší žáčkové a čas se měří od pokynu startéra do nastříkání terčů. Ustrojení: přilba, jednotné tričko, lehký pásek, tepláky a sportovní obuv.

Požární štafeta.

Běhalo se ve výstroji stejně, jako při požárním útoku, úleva byla jenom v opasku bez sekyrky. Překážky. Lavička, běželo se po ní se dvěma hadicemi C, ty se rozhodily, spojily a natáhly. Nízká překážka, cca 70 cm, se překonala skokem. Vysoká překážka, cca 170 cm, překonala se vyskočením nahoru – pás nad horní okraj překážky, tělem přes překážku hlavou dolů a nohama obloukem na zem při správné součinnosti rukou. Okno. Jako vysoká překážka cca 70 cm nad zemí spodní strana okna. Nohama vyskočit na spodek okna, rukama se chytit za horní okraj překážky, nohy a následně celé tělo protáhnout oknem na druhou stranu a už běžet dál. Jako štafeta se předávala proudnice.

A nyní: Dvě čtyřčlenné štafety běží 4x100 m s překážkami.

Pořadové cvičení.

Družstvo v dvojřad (dvojstup) nastoupit, vyrovnat, pozor. Vlevo bok, vpravo bok, čelem vzad. A to samé za pochodu. Chyba jednotlivce = trestné body.

A nyní: vypuštěno.

V Jirnech družstvo mužů zvítězilo! Cvičili a zasloužili se: Přistoupimský, Maršálek (vlastní odchovanec z kroužku mladých požárníků), Novotný (vl. odch.), Šavel, Andrlík, Digrín, Čáp, Feldera, Urban (vl. odch.). Sami sebe nazývali „makáči“ a jejich heslem bylo „makáči, makáme“. Ale to nebylo nic proti družstvu žen! Že půjdou soutěžit, se dohodly v restauraci Na Marvátku, kde bylo posezení po slavnostním pochodu na 1. máje. Bez jakýchkoli zkušeností. Bylo potřeba se secvičit – cvičily. Pravidelně. Z okrskové soutěže postoupily do okresu. Nemalelou službu jim tehdy prokázal náš člen Srp. Kudy chodil, kudy jezdil, všem vyprávěl, jak jsou dobré. Že to kolikrát nandají i chlapům. Nebyly moc rády, kolikrát mu i vyčínily. Chtěly překvapit. Ale on už byl takový. V Nových Jirnech se vše zúročilo. Soupeřky se jich bály, byly nervózní, dělaly chyby a naše ženy po skvělém cvičení zvítězily na celé čáře. Jmenovitě: Urbanová – manželka našeho velitele (matka 2 dětí), Andrlíková (2), Maštálková Z (vl. odch.), Kabátová – rozená Chroustovská (vl. odch., 1), Pánková (1), Breburdová, Jelínková (2), Rosenberková, Maštálková H (vl. odch.). Měli jsme radost jako blázni. Jezdili jsme křížem krážem po celých Říčanech, na autech zapnuté majáky a signál ho-ří. Lidí volali na VB, co se děje. Naštěstí i mezi nimi jsme měli členy, vše se zklidnilo, vysvětlilo bez následků, bez pokuty. V krajském kole se

potom obě družstva umístila ve středu pole. Takový to byl rok.

V prosinci 1976 jednal výbor naší základní organizace. Připomeňme si jeho složení:

předseda Jiří Pánek
zástupce František Steinbauer st.
velitel Pavel Urban
jednatel Oldřich Nehasil
preventista Jaroslav Srp

další funkce – členové Vratislav Feldera, Helena Havlíčková, František Kadlec, Bohuslav Čáp, Stanislav Kletečka, Anna Jelínková, Vlastimil Novotný, Ladislav Šimeček, Jiří Kočí, Voršila Lisá, Zdeněk Ráž st., Miloslav Šmíd, Zdenka Kabátová, Vladimír Hýna, Zdeněk a Helena Havlíčkovi.

Jako členy okresního výboru jsou navrženi (a členskou schůzí schváleni) Nehasil a Zdenka Maštálková.

K výroční schůzi, která se bude konat 3. prosince, jsou projednány a okresnímu výboru zaslány návrhy na ocenění dalších členů za obětavou a svědomitou práci v základní organizaci a ve sboru.

Čestné uznání okresního výboru SPO ČR: Bohumil Boháč, Ladislav Šimeček, Jaroslav Mach, Zdeněk Ráž st., František Šubrt.

Věrnostní medaile za 30 let činnosti: Jiří Kočí.

„Oplátkou“ nám okresní výbor zasílá Hlavní úkoly Svazu požární ochrany ČSSR po XV. sjezdu KSČ, vypracované federálním výborem SPO ČSSR. Tyto úkoly už, bohužel, s námi nebudou plnit dva členové, zemřeli v únoru 1977. Jaroslav Srp zemřel po těžké nemoci ve věku 58 roků. Jeho manželka Jiřina napsala moc hezké a upřímné poděkování, kde mimo jiné píše: „děkuji srdečně za krásné vybavení pohřbu..... vím, že jste měli mého manžela všichni velmi rádi tak, jako on vás...“

Druhým nešťastníkem byl Jaroslav Přistoupimský. Ve věku 21 roků podlehl zraněním, která si způsobil autonehodou na Černokostecké silnici v Říčanech.

A něco veselého. Dvě dvojité hasičské svatby. Jiří Pánek uzavřel manželství se Zdenkou Kabátovou a Josef Lisý s Magdou Pánkovou.

Také jsme zasahovali. Jednotné zemědělské družstvo Rudá hvězda se sídlem v Modleticích děkuje našemu sboru za, jak píší, pohotovový zákrok při zdolávání požáru kravína v objektu č. 16 v Čestlicích, který byl zapálen bleskem dne 25. června t. r. (1977). Vaše rychlá pomoc zabránila rozšíření požáru na další hospodářské objekty, takže nedošlo k ještě větším škodám. Děkujeme všem, kteří se protipožární akce zúčastnili. Čest práci! Předseda JZD RH (tj. jednotné zemědělské družstvo Rudá hvězda) Modletice.

Píše nám sousední sbor z Mnichovic: Jak je vám jistě známo, došlo při lokalizaci požáru rodinného domku v březnu t. r. (1978) v Mukařově k poškození našeho vozidla ASC ZIL (hlava motoru a pumpa). Vzhledem k tomu, že není v blízkosti opravna vozů ZIL, nemůžeme si opatřit potřebné součástky ani opravu vozu. Byli jsme informováni, že vlastníte náhradní (snad poškozený) motor ZIL, a proto se na vás obracíme se žádostí o pomoc. Podepsáni jednatelka Matějovská a velitel Čumpelík. Požadovaný díl jsme neměli, mnichovický ZIL nakonec opravili ruští vojáci v Milovicích.

Podzim 1979. V souvislosti s integrací národních výborů je nutné upravit i strukturu našeho svazu. Okresní výbor zasílá metodický pokyn k ustanovení místních a městských výborů SPO. Kromě předsedy je volený preventista, velitel, referent pro kulturně-organizační práci a referent pro mládež a ze své činnosti se odpovídají okresnímu výboru SPO. Ve městě koordinují a zabezpečují plnění úkolů stanovených vyššími svazovými orgány, dbají na vybavení zásahových jednotek, údržbu techniky, zbrojnic a vodních zdrojů. Budou se scházet pravidelně, doporučeno je 1x za měsíc. Na den 4. 12. 1980 nás zve MěNV Říčany do kanceláře předsedkyně MěNV s tím, že pro zajištění požární ochrany v našem městě je třeba projednat přípravu ustanovení MěV SPO v Říčanech. Tam bude zastoupeno všech sedm základních organizací z obvodu města: Říčany, Pacov, Strašín, Jazlovice, Voděrádky, Kuří a závodní (!) organizace SPO n.p. Interiér Říčany. Pro úplnost nutno doplnit Světice. Po vzájemné dohodě a na základě dobrých zkušeností z minula spolupracují v rámci MěV. Za nás jsou na jednání vysláni Kočí, Feldera a Urban. A nás může těšit, že prvním zvoleným předsedou je Jiří Kočí. Rok 1980 je také rokem nastěhování správce požárního domu. Tuto práci budou vykonávat Manželé Miloš a Miloslava Hlínovi, oba členové naší ZO SPO. Chodíme i na tzv. strážní službu, tj. osobní dohled při kulturních akcích. Jednak požární zabezpečení objektu a potom, jak již bylo uvedeno, osobní dohled na bezpečný průběh akce až po odchod účastníků a prohlídku objektu po ukočení. Samozřejmě pro případ mimořádné situace přivolání pomoci (to nemuseli být jen požárníci), organizace evakuace zúčastněných a první zásah plus podání informace veliteli dostavené požární jednotky. Tak jak jsme na tom byli v 1. pololetí 1980? Ve výkazu je uvedeno 54 kulturních akcí a celkově 13 našich členů. Tři jsou nejaktivnější: František Šubrt, odslouženo 164 hodin, Miroslav Gája 158 hod a Václav Pohůnek 136 hod. Jako čtvrtá v pořadí je Antonie Moravcová s 28 hodinami a zbylých 9 členů v rozmezí od 17 do 9 hodin.

17. CAS 25 Škoda 706 trambus. Medaile Za statečnost.

Na okresní výbor zasíláme hlášení o členské základně ke dni 31. 12. 1980. Věkové složení do 18 let muži 1, 19-30 let muži 13, ženy 7, 31-45 let muži 28, ženy 8, 46-60 let muži 10, ženy 4, nad 60 let muži 6, ženy 2. Je nás tedy celkem 79, rozděleno 58 mužů a 21 žen.

Politické složení KSČ muži 20, ženy 1, ostatní bezpartajní.

Sociální složení dělníci muži 34, ženy 10, důchodci muži 6, ženy 3, ženy v domácnosti 3, ostatní muži 18, ženy 5.

Národnostní složení Češi všichni.

Složení výboru celkem muži 11, ženy 2, KSČ muži 5, ženy 1, dělníci muži 6, ženy 1, všichni členové v kategorii 21-60 roků

Zdenka Novotná absolvovala 14denní školení preventistů v Bílých Poličanech. Reagujeme na vyžádanou informaci ohledně bezplatného dárcovství krve. Josef Andrlík daroval krev 27. 4. 1981 na transfuzní stanici Praha 10 Vršovice v Ruské ulici. Tam jsou registrováni a pravidelně se každý rok dostavují naši členové Havlíčková, Breburdová, Urban a Ing Molinaro.

Bylo vykonáno mnoho práce. Jen v hlášených brigádnických hodinách při rekonstrukci požárního domu, technice a jiných akcí to je 3100 hodin. Ale na těchto hodinách se podílí malá část členské základny. Hned 19 členů je pozváno do požárního domu, aby objasnili, zda chtějí být členy a účastnit se akcí anebo v druhém případě by bylo lepší se rozejít.

Hodně čerpáme z družby se ZO SPO Klatovy. Dětem se věnuje Marie Urbanová mladším a Miloš Hlína starším.

Účastní se soutěží OV SPO Praha-východ. Po pěti letech se mládeže ujímají manželé Benešovi.

S neplněním úkolů na úseku prevence jsme se vypořádali v roce 1981. Řízením tohoto úseku byl pověřen Oldřich Nehasil, který svou obětavou prací zabezpečil proškolení potřebného počtu preventivních hlídek a v průběhu celého roku řídil a kontroloval provádění požární prevence v našem městě. Výsledkem bylo 23 prohlídek obytných budov, 29 kontrol drobných provozoven a 3 kontroly zemědělských objektů. V závěru roku bylo provedeno 18 dohlídek a výsledky byly předány k dalšímu projednání KOVP MěV v Říčanech. Odpracovali jsme 568 hodin.

V červnu 1981 Ing Josef Molinaro informuje ohledně historické techniky, že práce na závěsné motorové stříkačce Mára by práce měly být dokončeny do konce prázdnin a potom mohou začít práce na PS 8 Stratílek. Bohužel jsou komplikace s nevybaveností dílny a nedostatkem potřebných prostor. Připomeňme si starší informaci: z MJ Šestajovice jsme přivezli parní stříkačku z r. 1906, ve službě byla 1908 (?) - 1924. Byla rozebrána k opravě a údržbě, ale k tomu z nezaznamenaných, možná výše uvedených důvodů nedošlo a jednotlivé díly skončili ve sběrně starého železa. Pavel Urban, předseda ZO: nový přístřešek na dvoře by vyřešil místo i pro přívěsy a ostatní užívané armatury. Zpracuje projekt, Ing Josef Molinaro projedná na MNV dodávku materiálu a sbor si přístřešek postaví svépomocí.

Dne 11. listopadu 1981 převzal náš sbor od OVPÚ Praha-východ CAS 25 Škoda 706 trambus po GO.

Škoda 706 byl typ těžkých užitkových automobilů, které na konci 30. let 20. století vyvinula mladoboleslavská automobilka ASAP. V průběhu let došlo k mnoha technickým změnám a rekonstrukcím, ale i ke stěhování výroby bezmála po celém Československu. Historie vozu se uzavřela po padesáti letech, kdy poslední vozy typové řady Škoda 706 MT vyrobil podnik LIAZ v Jablonci nad Nisou.

V průběhu roku 1981 jsme byli přizváni celkem k 21 případům, z toho 18 požárů, 1 technický zásah, 1 povodňová aktivita a 1 planý poplach s průměrnou účastí 9 členů. Došlo také ke dvěma případům úrazu, 1x slabá otrava jedovatým plynem, produktem hoření PVC a 1x úraz žeber. V tomto druhém případě došlo ke 14denní pracovní neschopnosti. Bylo by škoda nezmínit ještě 31. 12. 1980. V 9,30 hodin to „houklo“ a vyjela Avie s posádkou 1+10 (!). Velitel Vráťa Feldera vyběhl od holiče, Bohuslav Čáp byl na nákupu a v tašce měl, mimo jiné, polárkový dort (ten se mu v tašce v hasičárně roztekl a doma za to pochválen rozhodně nebyl). Šlo o zahoření uhlí ve sklepě rodinného domku ve Svojšovicích. Sotva jednotka oheň zlikvidovala, byla odvolána k dalšímu požáru – hořel stoh slámy ve Svojeticích. Domů přišli v poledne.

Jaroslav Svoboda absolvoval kurz strojníků-instruktorů v učilišti českého SPO v Bílých Poličanech. Bylo jich 5 na celý okres dva z nich (náš člen+1) absolvovali s červeným diplomem. Šest členů sboru složilo zkoušky na odznak Vzorný požárník III. stupně a 2 členové si úspěšně troufli na II. stupeň.

Zpráva pro OV SPO ze dne 14. 11. 1980. Dne 21. 10. t. r. Přijal požární sbor Říčany výzvu k poskytnutí záchrany tonoucích dětí v bahně Mlýnského rybníka. Při příjezdu na místo bylo zjištěno, že se jedná o dvě

malé děti ve věku cca 5 a 7 let, kterým se již snažil pomoci občan města p. Kavka. Obě děti, již značně vyčerpané, byli do půl těla propadlé v bahně. Jejich snaha vyprostit se vedla k dalšímu propadávání do bahna. Ing Molinaro spolu s dalším členem jednotky při průzkumu konstatoval, že dětské životy jsou vážně ohroženy a rozhodl se provést okamžitý zásah. Odeslal druhého člena k jednotce se zprávou o situaci a ve spolupráci s p. Kavkou, oba nedbajíc ohrožení vlastního života, pokračovali bahnem k oběma dětem. Přestože se sami propadali do bahna, děti vyprostili včas. Zpáteční cesta na břeh rybníka byla již zabezpečena členy jednotky. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem ZO SPO Říčany navrhuje na základě doporučení výborové schůze 24. 10. a usnesení členské schůze ze dne 14. 11. udělení medaile „Za statečnost“ Ing Josefu Molinarovi. Současně doporučuje radě MěNV v Říčanech ocenění stejné rozhodnosti a odvahy p. Kavkovi. Na vědomí MěNV, podepsán velitel sboru Vratislav Feldera.

A skutečně. Svaz požární ochrany ČSSR, nositel řádu republiky, okresní výbor Praha východ nám 8. 10. 1981 sděluje, že „soudruh Molinaro byl dne 20. srpna 1981 vyznamenán medailí „Za statečnost“. Se soudružským pozdravem referentka OV SPO Praha-východ, podpis nečitelný.

Tak to v životě chodí, jeden je nahoře a druhý? Oldřich Nehasil v lednu 1983 píše sboru: Vážení přátelé! Obracím se na vás s prosbou, abych byl zproštěn všech funkcí ve výboru ZO, a tak se stal pouze řadovým členem, kde chci plnit povinnosti člena dle stanov. Důvod je jednoznačný, že po třiceti letech členství a nezištné práce jsem byl několikrát oceněn, čehož si nesmírně vážím a do dnešního dne pracoval aktivně na úseku prevence.

V roce 1977 jsem byl u družstva (pozn. - míněno ragby Říčany) vyhodnocen jako nejlepší pracovník a za odměnu jsem s ním měl jet do Francie. Jelikož mužstvo sestoupilo do druhé ligy, ze zájezdu sešlo...

Snad zbytečná poznámka – za vlády KSČ dostat se podívat na západ bylo hotové terno a málokomu se to povedlo.

... V letošním roce se má uskutečnit zájezd opět do Francie a vedení mužstva navrhlo na tento zájezd opět mě. Týden na to výbor KSČ návrh zamítl a schválil někoho jiného. Nevím, co vedlo stranickou organizaci k takové nedůvěře a vyvozují z toho, že nemohu pracovat ve veřejných funkcích, abych neovlivňoval širokou požární rodinu. Závěrem chci říci jen to, že veškerá snaha mě přesvědčit o opaku je bezpředmětná. Toto rozhodnutí je konečné proto nahraďte mou osobu do funkce místopředsedy, preventáře i do KVP MěNV. Podpis. K dokreslení jeho občanských aktivit mluvím i to, že kromě hasičů a ragbistů byl činný i u tenistů v Radošovicích. A jistě ne málo, když od roku 2005 (?) pravidelně pořádají Memoriál Oldy Nehasila.

Nechal se přesvědčit, neodstoupil. Naštěstí. Moc by chyběl, ve výčtu funkcí ještě musíme doplnit funkci předsedy komise pro prevenci v rámci OV SPO. Bohužel nám do budoucna bude doopravdy chybět Josef Moravec. Tento hasičský matador zemřel v květnu 1983 a kondolovalo mnoho okolních sborů. Všichni ho uznávali pro jeho práci na úseku techniky. A ještě o dvě větičky zpět, kde byla řeč o našem okresním výboru SPO. Měli jsme tam ještě jedno želízko a o mnoho výše. Na pozvánce pro velitele VPS na velitelské dny, které proběhnou v Babicích u Říčan 10. -12. 3. 1983 jsou podepsáni předseda OV SPO František Pokorný (z Mukařova) a velitel OV SPO – Vratislav Feldera!

První sobotu v únoru vždy pořádala naše ZO tradiční a oblíbený požární ples. Konal se dole v Říčanech U labutě a nahoře v Radešovicích (tenkrát skutečně Radešovicích) ve Sportu. S okolními sbory jsme domlouvali záskok v případě potřeby. A ty se obraceli na nás, když měli ples oni. Máme zachované podrobné vyúčtování plesu 1982.

Dvě poznámky dopředu:

pokud je uveden předprodej, po celém městě chodili členové ve dvojicích zvát po domech. Byli i takoví, že přispěli a lístek nechtěli. Pokud si lístek vzali, nebyla to i místenka. Místa si chodili držet po otevření sálu většinou ve 14 hodin. Druhá poznámka – pomerančová, to byla pomerančová volenka. Žena vyzvala muže k tanci a ten jí musel koupit pomeranč.

Příjem předprodej	10825,00
Příjem kasa Labuť	695,00
Příjem kasa Sport	1000,00
Příjem tombola Labuť	1800,00
Příjem tombola Sport	1543,00
Příjem pomerančová Labuť	415,00
Příjem pomerančová Sport	480,00

Příjem celkem	16758,00

Vydání kapele Labuť	3000,00
Vydání kapele Sport	3400,00
Vydání občerstvení Labuť	1100,00
Vydání občerstvení Sport	2022,00
Nákup pomerančů	500,00
Nákup vepřových hlav	144,60
Šatna Labuť	20,00

Vydání celkem	10186,60
Zisk	6571,40
Vydání za sál Labuť	1550,00
Vydání za nákup dortů	140,00
Celkový zisk	4881,40 Kčs

Poděkování patří těm, kteří se na přípravách plesů podíleli. Práce moc, času moc. I jiné práce, i jiný čas. Proto bylo potřeba ocenit ty, kteří si to zasloužili. Výročí 110 let od založení sboru se k tomu hodilo.

Medaile „Za mimořádné zásluhy“	Steinbauer Frant. st.
Čestný odznak „Za zásluhy“	Urban Pavel
„Čestné uznání okresního výboru SPO u příležitosti trvání sboru 110 let“	
	Šubrt František
	Pohunek Václav
	Rážová Věra
	Ráž Zdeněk st.
	Moravcová Antonie
	Mach Jaroslav
	Němeček Karel
	Nehasil Oldřich
	Kočí Jiří
	Urbanová Libuše
	Gája Miroslav

Dva roky před tím jsme měli možnost ocenit osm našich členů za věrnost.

Medaile „Za věrnost“ 20 let	Andrlík Josef
	Ing Molinaro Josef
	Němeček Karel
	Štěpánek František
Medaile „Za věrnost“ 30 let	Gája Miroslav
	Novák Ladislav
	Rážová Věra
Medaile „Za věrnost“ 40 let	Steinbauer Frant. st.

Také sme volili naše zástupce do vyšších svazových orgánů.

Okresní výbor	Novotná Zdenka
	Nehasil Oldřich
	Vrzal Jan
Krajský výbor	Ing Molinaro Josef.

16. 5. 1984 byl přijat za člena Petr Hněvsa.

Tak, jako plesy a oslavy MDŽ, každoročně vyhlašovala naše ZO sběr starého železa. K MDŽ malá poznámka, obdobně jako u plesů, tentokrát ne pomerančová, ale trenýrková volenka. Muž vyzvaný ženou k tanci musel svléknout kalhoty a tancovat bez nich. Pohled úžasný. Sako, pod ním vyčuhující košile, trenýrky, chlupaté pánské nohy, ponožky a taneční boty. Z pochopitelných důvodů chybí fotodokumentace.

Národní výbory ze zákona zabezpečovaly požární ochranu v rámci své působnosti. Na kolik je to vyšlo? Rozpočet města Říčany včetně přidružených obcí následuje:

údržba	5000,-
palivo	10000,-
všeobecný materiál	3000,-
DKP	20000,-
el. energie	5000,-
čistící prostředky	2000,-
poštovné +telefon	5000,-

-----
celkem 50000,- Kčs.

K tomu musíme přidat cca 30000,- na pneumatiky pro vozidlo CAS 25. Vzhledem k ojetým pneumatikám je téměř v nepojízdném stavu. A to ještě není všechno. Hlásí se nutnost rekonstrukce ústředního topení, zateplení a nátěr vrat plus vymalování celého požárního domu.

Byla by škoda opomenout zprávu z jednoho nočního zásahu. Ohlášen ve 2 hodiny ráno, vyjel OVPÚ. Velitel Vomáčka (také člen ZO Kuří), řidič-strojník Bělohradský, hasiči Brožek (Kuří) a Miloš Hlína (Říčany). Dále dobrovolní z Říčan a Velkých Popovic. Po příjezdu na místo požáru – hostinec v Popovičkách – tam vládl čilý ruch. V hostinci probíhala svatební hostina a svatebčané odmítli opustit budovu: jste hasiči, tak haste a nás nechejte na pokoji! Poradte si. Zjištěn požár sazí v komíně plus špatný přístup na střechu. Na půdě seno. Po uhašení ovšem svatebčané nedovolili hasičům odjet. Dobrý gulášek a pivko, muzika. Miloš Hlína byl vyzván nevěstou k tanci. Že byl špinavý, nevadilo, po tanci byla od sazí i nevěsta. A pan otec byl nadšený: tomu říkám svatba, div neshořela celá hospoda! Do hasičárny se vrátili v 8 hodin ráno, s výslužkou.

18. Dechový orchestr Červená kapela.

Ve smyslu směrnice ÚV SPO ČSSR pro zřizování a činnost lidových hudebníků v SPO a příslušné vyhlášky Ministerstva školství a kultury a po předběžném ústním jednání s okresním výborem SPO pro Prahu-východ a ÚV SPO ČSR jsme přistoupili ke zřízení takového hudebního souboru.

S Jaroslavem Klánem, vedoucím souboru, byla uzavřena smlouva. Definovala organizaci souboru a jeho povinnosti. Zejména: hudebníci se stanou členy naší ZO, soubor odvede do naší pokladny 8 % z tržeb, bezplatně nám bude hrát 1x ročně na politické a také na kulturní akci.

Smlouva je platná od 1. dubna 1985. Podpisy Jaroslav Klán, předseda ZO Oldřich Nehasil a jednatel ZO Jiří Kočí.

7. června je nám sděleno, že na základě doporučení ÚV SPO ČSR a rozhodnutí vedení FV SPO ČSSR je nám zcela mimořádně poukázáno 15000,- Kčs na zájmově uměleckou činnost hudebního souboru, který propaguje a popularizuje činnost SPO ČSSR. Veškeré prostředky zakoupené z uvedené dotace musí být evidovány v majetku vaší základní organizace SPO. Podpis plk. JUDr. Řepický, předseda FV SPO ČSSR.

Soubor lidových hudebníků „Červená kapela“ J. Klána úspěšně absolvoval rekvalifikační zkoušky a byl zařazen do III. kvalifikačního stupně.

27. září objednáme ve výzbrojně požární ochrany v Praze dvanáct vycházkových stejnokrojů s kulatými čepicemi a 24 ks označení pro hudbu dle výběru hudebníků.

V lednu 1986 doobjednáme tamtéž 20 samolepících znaků SPO, dostatečně velikých, protože se jedná o reprezentaci SPO a budou použity na polepení notových pultů.

V plné parádě se hudba předvede na oslavách 1. máje v Říčanech.

V červenci 1986 je nám z FV SPO ČSSR poukázána další dotace, tentokrát 10000,- Kčs.

Revizní komise (Ráž Zd.st, Šmíd M. a Svoboda Jar.) za přítomnosti pokladnice ZO Urbanové M. provedla v rámci pravidelné revize pokladny i kontrolu hospodaření hudby.

Příjmy

dotace FV SPO ČSSR ze dne 10. 6. 1985	15000,-
Příjem ze hry dne 10.7.985	2592,-
8 % ze hry Čakovice 27. 12. 1985	153,60
8 % ze hry Vodňany 24. 1. 1986	276,50
Další dotace FV SPO ČSSR 10. 7. 1986	10000,-
Celkem příjmy	28022,10

Vydání

Vyplaceno hudbě (z 10. 7. 1985)	2592,-
Nákup stejnokrojů 28. 2. 1985	14892,-
Občerstvení na soutěži H. Brod 31. 5. 1986	500,-

Celkem vydání

17984,-

Rozdíl

10038,10

V plánu na rok 1987 čteme účast na festivalu požárnických dechových souborů v Havlíčkově Brodě, na obdobném festivalu v Německé demokratické republice a nesmíme ošidit naše ženy, tedy MDŽ v ZO Říčany. V květnu 1987 je nám sděleno od okresního výboru Svazu Československo-sovětského přátelství, že náš soubor byl vybrán k účinkování na Okresní slavnosti míru a přátelství v Houšťce 12. září t. r.

Ovšem pozor. V květnu 1987 rozhodla členská schůze zrušit soubor Červená kapela k datu 1. července 1987. Jako hlavní důvod je uvedena neochota plnit závazek k provedení v kalendářním roce 1 kulturní a 1 politickou akci (lze předpokládat, že se jednalo o ples a účast v průvodu na 1. máje v Říčanech).

Nezanikla hudba, nepřišlo vniveč úsilí obou stran. V rozboru hospodaření hudebního souboru ZO SPO Říčany od založení do 15. 1. 1988 jsou uvedeny

příjmy

dotace ÚV SPO 15000,-

dotace ÚV SPO 10000,-

použitá dotace

stejnokroje 14892,-

pulty 16. 3. 1987 1500,-

Celkem

25000-16392 = 8608,- Kčs.

Dne 7. září 1988 došlo ke konečnému zrušení hospodářské smlouvy mezi ZO SPO Říčany a hudebním souborem Červená kapela. Ke dni 15. září byl hudební soubor protokolárně převeden do ZO SPO Praha 10 Kolovraty. 16 členů kapely, DKP v hodnotě 16392,- Kčs a zůstatek 8608,- Kčs převeden na účet ZO Kolovraty. Hotovo.

Dle nařízení nadřízených orgánů předkládáme MěV Národní fronty ke schválení kandidátů výboru naší ZO pro období 1988-1990.

předseda

Oldřich Nehasil

velitel

Ing Kudrna Josef

další

Vrzal Jan, Ráž Jan, Hněvsa Petr, Hrušková Marie, Urbanová Marie, Andrlíová Dana, Maršálek Václav, Ing Molinaro Josef, Benešová Miroslava, Hýnová Magda, Novotný Vlastimil, Digrín Jiří, Kočí Jiří.

Kdyby tak věděli, co je čeká. A což teprve ti z Národní fronty? Schvalovatelé!

Ale i zpět:

Výroční členská schůze 1986.

Je nás 101 členů, 73 mužů a 28 žen. Bylo provedeno 506 prohlídek obytných domů deseti skupinami. Naše jednotky byly přivzány k 25 případům, z toho 22 požárům. 10 případů na území našeho města. Sebrali a odevzdali jsme 9370 kg železného šrotu.

Výroční členská schůze 1987.

Je nás 90 členů, 67 mužů a 23 žen. 401 prohlídek obytných budov 18 prohlídkovými skupinami. Asistenci bylo zabezpečeno 35 kulturních akcí. CAS 25 – výměna zadních dveří k ovládní čerpadla, DVS 12 výměna pneumatik, pravidelná údržba ostatních agregátů: DS 16, PPS 8 a PS 8, PS 2 a osvětlovacího agregátu. Vyjeli jsme 21x, ve městě 12x, z toho ke 12 požárům, 4 technickým zásahům a v 5 případech k likvidaci následků povodní. Při údržbě techniky odpracováno 658 hodin, na výstroj a výzbroj padlo 115 hodin a na údržbu požárního domu 126 hodin.

Výroční členská schůze 1988 – pokyny FV SPO ČSSR

„SPO patří mezi dobrovolné společenské organizace, které jsou sdruženy v Národní frontě. Hlavní úkoly takových organizací spočívají v získávání občanů pro uskutečňování politiky KSČ a v rozvíjení zájmové činnosti, pro kterou byla tato společenská organizace ustanovena. Hlavním posláním SPO je pomáhat národním výborům při plnění úkolů na úseku požární ochrany. Prevence i represe. Plus rozvíjet kulturně výchovnou činnost. Ta navazuje na bohaté tradice našich národních kultur i na činnost mnohých dřívějších hasičských jednot, které byly v minulosti zapojeny do národně buditeckého hnutí a šířily českou a slovenskou kulturu v dobách nejtěžších. Na tyto bohaté tradice navázal SPO po vítězství socialistické revoluce. Dlouholetou tradici má v některých ZO SPO provádění zápisů o činnosti požárníků“. Na tuto poslední větu, byť neplánovaně, navazuje zpráva o pracích v malé zasedací síni: v době konání VČS předpokládáme dokončení vestavěných skříní, které budou sloužit k výstavkám, k uložení písemných materiálů ZO, trofejí soutěžních družstev a uznání vyšších svazových orgánů a jiných institucí. Předpoklad dalších prací: vymalování, vystěhování starých skříní, přemístění osvětlení. Nakonec nastěhovat historický materiál. Na

pracích se rovnoměrně podílejí Čáp Bohuslav, Ráž Jan a Novotný Vlastimil. Tak jako v uplynulých letech scházeli se a cvičili členové pionýrského oddílu Soptík. Malému populárnímu dráčkovi nedělali ostudu. Naopak. Procvičovali vázání uzlů na uzlovou štafetu, pak přišla na řadu celostátní hra Plamen (reprezentovala nás dvě družstva), nacvičovali požární útok, pro žáky základních škol připravili ukázkou techniky s odborným výkladem. V červnu absolvovali 3denní soustředění v Poddubí. Zlatým hřebem byly ukázky požární techniky v činnosti. Na výroční členské schůzi přednesli pásmo s požární tematikou, vlastní vánoční besídku zpestřili diskotékou a nechyběl ani vánoční stromeček s dárky.

Věrnostní medaile obdrželi

Svoboda Jaroslav 10 roků

Novotný Vlastimil 20 roků

Maček Josef 30 roků.

Průběžně probíhala družba s požárníky z Klatov, nejčastěji vzájemnou účastí na výročních členských schůzích. Kromě odborností jsme se dokázali i poměřovat na poli sportovním. K letním setkáním vždy patřil mač ve fotbale. No to byly výsledky! I na stránky místních tiskovin jsme se dostali. V říjnu 1988 se na nás obrátili naši přátelé z Levoče. Z podnětu Františka Pokorného, (teď již) člena ÚV SPO ČSR projednali na výborové schůzi otázku přátelské družby mezi ZO ZPO Levoča a ZO SPO Říčany a Mukařov. Ta začala v šedesátých letech, z fotoalba je zřejmé, že delegace z Levoče navštívila/navštěvovala i Senohraby a Mnichovice. Evidentní jsou i návštěvy členů ZO z Říčan v Levoči. Ale po roce 1975 přišla stagnace, a to je důvod, proč nám píší. Opět navázat kontakty a obnovit „staronovou“ družbu. Bohužel, už k tomu nedošlo.

19. Výročí založení sboru 115 roků.

Rok 1989 poprvé.

V DISKu Říčany jsme objednali 300 ks pamětního listu dle předlohy a 300 ks pamětních vlaječek. Z hlavního referátu vyjímáme

... v počátcích neměl sbor žádnou klubovnu ani místnost na uložení požárního náradí..... ve Smetanově ulici na roku Olšánek – poblíž nynější sportovní haly byly uloženy tlumice, koše na vodu, hákové žebříky a trakařová stříkačka. Po letech byla zakoupena ruční čtyřkolová stříkačka, k jejíž obsluze bylo zapotřebí 8 až 10 mužů, v dalších letech motorová stříkačka.... jak to přibývalo, bylo nutno řešit hasičskou zbrojnicí. Ta byla postavena na obecním dvoře, dnešní hudební škole.....

... kdo z požárníků by nevzpomenul na dlouhodobého předsedu Františka Smolíka, který ještě v 67 letech byl platným členem výjezdové jednotky. Na Václava Kuchaře, po řadu let někdy přísného, ale vždy spravedlivého velitele. Požární technika v rukou řidičů Václava Macháčka a Františka Steinbauera st nikdy nezklamala. Tátu Beneše, jak byl většinou požárníků nazýván dlouholetý zástupce velitele, Toničku Flaškovou, její někdy unavenou, ale vždy hned zase veselou tvář. Kulturní pořady si nedovedeme představit bez Václava Krajníka, výchova mladé generace je spojena se jménem Vítěslava Buchara a nám všem známého a zasloužilého člena Jaroslava Srpa. Poškozená požární čerpadla vždy ožila pod rukama Josefa Moravce.....

... za veškerou obětavou práci našim požárníkům dob minulých, přítomných i budoucích ČEST!

Zde se šikovně nabízí můstek k ocenění těch současných. Vedle výročí našeho sboru je vzpomenu 125 výročí založení prvního českého sboru dobrovolných hasičů v zemích českého království – ve Velvarech.

ÚV SPO ČSR uděluje medaili Za mimořádné zásluhy těmto

Urbanová Libuše

Nehasil Oldřich

Kočí Jiří.

ÚV SPO ČSR uděluje pamětní list k 125 výročí dobrovolné požární ochrany těmto

Urbanová Marie

Ráž Jan

KV SPO uděluje čestný odznak Za zásluhy těmto

Srpová Jiřina

Ing Molinaro Josef

Andrlík Josef

Pohunek Václav

Digrín Jiří

KV SPO uděluje čestné uznání za obětavou práci v PO
Čápovi Bohuslavovi
Novotnému Vlastimilovi

OV SPO uděluje čestný odznak Za příkladnou práci těmto
Rážová Věra
Novotná Zdenka
Němeček Karel
Hlína Miloš.

OV SPO uděluje čestné uznání za obětavou práci v PO těmto
Benešová Miroslava, Hýnová Magda, Hlínová Miloslava, Hruška Martin, Hruška Stanislav, Ing Kudrna Josef,
Beneš Václav, Eisenkolb Petr, Urban Pavel ml., Urban Petr, Hněvsa Petr, Hýna Zdeněk a Steinbauer Fr ml.

OV SPO uděluje čestné uznání k 115 výročí založení sboru v Říčanech těmto
Andrlíková Dana, Hrušková Marie, Molinarová Jana, Vrzal Jan, Svoboda Jaroslav, Maršálek Václav, Feldera
Vratislav, Štafek Pavel, Ráž Zdeněk st., Novotný Daniel, Maček Josef.

OV SPO uděluje věrnostní medaili
Lisému Josefovi za 20 let
Mačkovi Josefovi za 30 let

ZO SPO Říčany uděluje pamětní list těmto
Balvín Jiří, Svoboda Petr, Obdržal Pavel, Hlad Petr, Nehasil Oldřich, Meszárošová Ivana, Steinbauerová
Libuše.

20. Česká hasičská jednotka. Rok 1989 podruhé. ČSSR, ČSFR, ČR.

Revolta studentů v listopadu 1989, s podporou dramatickými umělci a generální stávkou po celé republice - „sametová revoluce“- smetla komunistický režim. Svoboda! Té využili i Slováci toužící konečně naplnit své snahy o vlastní stát, o samostatnost. „Dost bolo Prahy“, znělo z Bratislavy a Češi na to “ když chtějí, ať jdou“. Tak tedy, po vývoji načrtnutém v titulku, k 1. 1. 1993 vznikla Slovenská republika a Česká republika. Zákon 83/1990 Sb., O sdružování občanů mluví jasně, stát, respektive Ministerstvo vnitra, spolky pouze registruje a spolková svoboda je dána Listinou základních práv a svobod, tj ústavním zákonem č. 2/1993 Sb.

Byla to doba překotná. Jako když zdvihneš stavidlo a divoká voda se dere vpřed. Nedbá břehů, kořenů, co jí stojí v cestě, bere s sebou. Přes první vlnu jde druhá, aby už za moment zůstala vzadu, zapomenutá. Dopředu se derou další. Vše staré – komunistické má automaticky pejorativní nálepku.

Zatímco SPO, s celou svojí strukturou, sdružující na 670000 členů, bojuje o život, již na počátku roku 1990 je založena – obnovena Česká hasičská jednotka. První organizace dobrovolných hasičů vystavěná na demokratických principech, navazující na tradice ÚZHJ království českého.

Ted' čteme dopis ústřednímu výboru SPO ČSR ze dne 2. prosince 1989. Uvedeno: my, členové ZO SPO Praha 10 – Kolovraty jsme pro zásadní změny i v našem svazu. Vzhledem k obrodnému procesu probíhajícímu v naší společnosti nelze reflektovat kádrové změny, které byly v ÚV provedeny, ty připomínají „změny“ provedené panem Adamcem ve vládě. Žádáme změny radikální ve vedení, a to v souladu s ústavou, ve které již není zakotvena vedoucí úloha KSČ. To se týká i nižších článků řízení až po OV. Náš požadavek je opodstatněný, protože kádrové obsazení ÚV i ostatních organizačních článků bylo provedeno na základě pokynů a schválení stranických orgánů..... Jsme pro jednotnou hasičskou organizaci, která bude stavět na tradici hasičské organizace před rokem 1948. Proto doporučujeme, abychom se nadále oslovovali „sestro, bratře“. Rovněž doporučujeme změnu znaku našeho svazu. Přejmenování naší organizace na Svaz požární ochrany nebylo nejšťastnější, stejně jako název požárník..... Při tvorbě nového zákona by měla být vypuštěna povinnost DVPS účasti v požárním sportu. Ten, kromě požárního útoku, nemá s hasičským řemeslem nic

společného. Například: honíme se za vteřinami, proto běháme v keckách, místo bojových opasků používáme pásky, místo proudnic nosíme proudničky. Přenechme tento sport profesionálům a my se vraťme k osvědčeným soutěžím, ve kterých budeme soutěžit s klasickým vybavením bez úprav bojových prostředků včetně výstroje předepsané pro represivní činnost. Více se zaměříme na provádění námětových cvičení, součinnost zásahových jednotek..... Snažili jsme se v tomto dopise upozornit na problémy, které nás tíží, proto je předkládáme všem organizacím svazu k diskuzi. Členové ZO SPO Praha 10 – Kolovraty.

8. ledna 1990 zasílá vedení ÚV SPO ČSR „Informaci pro ZO SPO v ČSR o některých aktuálních rozhodnutích a opatřeních ÚV SPO ČSR a FV SPO ČSR:

Na základě zrušení článku 4 Ústavy ČSSR se vypouští ze všech dokumentů SPO ustanovení o vedoucí úloze KSČ. 11. 12. 1989 byla na pracovišti ÚV SPO ČSR zrušena ZO KSČ.

Pravděpodobně v dubnu vyjde první číslo Hasičských novin.

Vládě ČSSR byl předložen návrh, aby byl 4. květen počínaje rokem 1990 oficiálně vyhlášen na počest patrona hasičů sv. Floriána dnem požárníků.

Vzhledem k podstatnému omezení dotací od ÚV NF ČSR předpokládá ÚV SPO postupné snížení aparátu ze stávajících 393 pracovníků v celé ČSR zhruba o 1/3.

ÚV navrhuje, aby hospodářská činnost ZO nepodléhala povolení vyššího orgánu SPO za předpokladu respektování směrnic FV, ohlašovací povinnosti zahájení této činnosti a hospodářských výsledků příslušnému OV SPO.

Sekretariát rozhodl o rehabilitaci všech členů, funkcionářů a pracovníků, kteří byli postiženi ve své činnosti v rámci tehdejšího ČSPO za svoje postoje v letech 1968-69.

Novou tvář hledá Národní fronta, která má změnit nejen název (Fronta národního porozumění), ale především obsah a formy práce. ÚV hodlá setrvat v rámci Národní fronty za předpokladu ekonomické podpory a možností uplatňovat své zájmy a požadavky.

Připravuje se 5. plenární zasedání ÚV SPO ČSR, od kterého se očekávají zásadní změny ve výcvikovém roku, v organizaci požárnických soutěží, v hnutí za socialistickou péči apod.

Přejeme vám v roce 1990 vše dobré. Vedení ÚV SPO ČSR.

Naši sousedé z Kolovrat se činili i jinak. V březnu 1990 nás zvou na odhalení desky T. G. Masaryka. Tato deska byla pořízena z prostředků tehdejšího místního Sboru dobrovolných hasičů a prvé slavnostní odhalení se konalo za účasti celé župy Říčanské – Kamlerovy (sjezd župy) .... Po ukončení aktu bude pracovní setkání, kde bychom sjednotili naše názory na změny v řízení a organizaci požární ochrany. S hasičským pozdravem Fr. Šilhavý, předseda a J. Jindra, jednatel.

Když byla deska odhalena, ke stolu zasedli zástupci ZO SPO z Prahy 10 – Uhřetěvesi, Prahy 10 – Kolovrat, Prahy 10 – Benic, Prahy 10- Horních Měcholup, z Říčan a z Mnichovic. Všemi účastníky bylo konstatováno, že ÚV SPO hodlá provést kádrové změny na svém plenárním zasedání, tj. bez vlivu členské základny a sjezd hodlá svolat na závěr tohoto roku, event. na začátek roku 1991. Tento termín je naprosto nepřijatelný. Projednaly se i požadavky na vytvoření Občanského fóra, ale sjednocení došlo i v tomto směru, totiž nezakládat další OF, daleko efektivnější připadá účastníkům jednání spolupráce se stávajícími OF.

Občanské fórum bylo vytvořeno jako protiváha KSČ a ostatním režimním politickým stranám ke svobodným volbám 1990. Svoji úlohu splnilo, s výraznou převahou zvítězilo a pak se postupně rozdělilo do několika subjektů.

Závěrem je konstatováno: nechceme bourat a jsme připraveni se na přípravě a konání mimořádného sjezdu aktivně podílet, a to prostřednictvím zástupců, které pověří naše členská základna. Odesláno koordinačnímu centru OF.

V roce 1991 vzniklo Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska jako nástupnická organizace SPO.

Členové naší ZO SPO Říčany měli před sebou tvrdý oříšek. SPO – SH ČMS nebo ČHJ? Pro ČHJ se angažovali dva naši členové, Ing Josef Molinaro (ten byl na ustavujícím sjezdu zvolen prezidentem 5členného prezidia!) a Jaroslav Svoboda (coby viceprezident), tak jsme po bohaté diskuzi a zvážení všech pro a proti přistoupili k jednotě. Plus členská schůze 17. dubna 1991 rozhodla o založení samostatného nezávislého sdružení občanů s názvem „Sbor dobrovolných hasičů v Říčanech“ IČ 70809844. Ve stanovách je zvýrazněn cíl práce a úsilí hasičů v přímé spolupráci s Městským úřadem a profesionálním požárním útvarem Praha-východ. Vyřešen tím byl i zánik ZO SPO Říčany a ochrana majetku, který byl ve vlastnictví sboru.

Zpráva revizní komise Sboru dobrovolných hasičů Říčany ze dne 12. 11. 1991 pro valnou hromadu, která se bude konat o tři dny později: při kontrole příspěvkových známek byly revizní komisí vyřazeny a zrušeny známky za rok 1990 v počtu 41 ks po 10 Kčs, jelikož v rámci osamostatnění sboru se příspěvkové známky a prozatím ani nové legitimace nevydávají. Na rok 1991 zaplatilo členské příspěvky 37 členů, zbytek plus

příspěvky na rok 1992 budou vybírány na valné hromadě. Příspěvkové i výdajové doklady jsou v pořádku, zůstatek v pokladně = 2223,50 Kčs, na vkladní knížce = 22210,60 Kčs. Pokladník Andrlík Josef, revizoři Ráž Zdeněk st., Svoboda Jaroslav a Málek Stanislav. V pozdějších letech je změna ve funkci pokladníka, je jím Hlínová Miluše.

Za pozornost stojí vyřízení naší žádosti o nákup nového vozidla. Městský úřad na počátku ledna 1992 informuje o výsledku projednání našeho požadavku: „Po prohlídce vozidel p. Řehákem a Ing. Hoftou vzala rada na vědomí fyzický stav 3 vozidel, které současně provozujete. I přes zřetelnou a dobrou údržbu vašich členů sboru je patrné, že bude třeba v nejbližší době pořídit vozidlo nové. Protože však finanční prostředky města pro rok 1992 nejsou velké a město má velkou potřebu elementárních investic, bude nákup vozidla pro vás zatím oddálen. Vyjadřujeme vám uznání za vaši vzornou péči o stávající autopark i vaši minulou i budoucí činnost“. Prohlédnout si byli CAS 25 Škoda RTHP (získána od veřejného požárního útvaru Praha – východ), CAS 32 Tatra 148 (n. p. Tranzitní plynovod – zásluha Ing Josefa Molinara, který tam byl zaměstnán jako vedoucí oddělení požární ochrany) a DVS 12, rovněž od veřejného požárního útvaru Praha-východ). Pozitivum je uznání práce našich řidičů – strojníků.

Skutečně. Například v roce 1995 je zpráva o 12 zásazích, z toho 7x mimo obvod Říčany. Hned v lednu hořela kolna U památné lípy v Říčanech, další výjezd byl k požáru chaty ve Vidovicích, dále k požáru kotelny jednoho podniku ve Strančicích. I k záplavám v Říčanech, jmenovitě odpouštění Jurečku a uvolnění koryta Rokytky, zase k požáru stodoly ve Všechromech, do Všestar k požáru rodinného domu, a nakonec pole u Sibřiny. Přibývá technických zásahů, ty jsou náročné po stránce odborné a technické připravenosti. Viz únik velkého množství čpavku v pivovaru Velké Popovice. Občané si zvykli, že jedinou službou, které je schopna pomoci rychle a v jakékoliv době, jsou hasiči, a proto nás volají i k případům, které dříve s hasičstvem neměly nic společného, jako likvidace sršňů nebo záchrana ryb. Ale také jsme již druhým rokem neprováděli sběr železného šrotu. Škoda peněz.

Na valné hromadě SDH Říčany, o. s. 28.11.1997 proběhla volba rady sboru

Velitel	Ing Josef Kudrna
jeho zástupce	Petr Hněvsa
jednatel	Jan Ráž
garážmistr	Petr Urban
pokladní	Miluška Hlínová
preventista města	Marie Hrušková
vedoucí žen	Magda Hýnová

Funkcí starosty sboru byl dočasně pověřen Ing Josef Kudrna, funkcí místostarosty Petr Hněvsa, a to do 9. 6. 1998. Do té doby musíme najít nového starostu a místostarostu.

Ještě proběhla volba revizní komise:

předseda Zdeněk Ráž, členové Jaroslav Svoboda a Václav Maršálek.

Hned počátkem roku následujícího jsou naše zástavy umístěny v muzeu k novému odhadu na jejich restaurování. Původní byl 50000 Kč na starší, nyní je možnost jednat s jinou firmou, která by za stejnou částku opravila oba prapory i se stuhami. Výsledek téměř souhlasí, v rozpočtu města je 60000 Kč na tuto záležitost. Bude nutno zrušit materiál, který byl přesunutý do kotelny na Komenského náměstí od končících sborů okolních vesnic. Prostě není místo. Plus z majetku města byla vyřazena PS-16, PS-12 (Voděrádky), PPS -12 (Jazlovce), osvětlovací agregát, 3x PS-8 (Voděrádky, Jazlovce, Strašín). Na podzim přijde na řadu Praga V3S ze Strašína (bohužel, podvozek je po GO) a svářečka.

Ohledně správcovského bytu (blíží se termín ukončení nájemní smlouvy) sděluje Miloš Hlína, že přistavují u rodičů, aby se mohli k danému termínu vystěhovat. Stejně neví, jak by bylo zajištěno topení v garážích, kotel není v provozuschopném stavu a od MěÚ už nedostaneme na provoz hasičárny ani korunu. Na červnové schůzi je zvolen starostou sboru Zdeněk Ráž a na jeho místo předsedy revizní komise Líba Steinbauerová. V rámci oslav SDH Senohraby se sbor zúčastní námětového cvičení s Avii a hadicovým přívěsem – dálková doprava vody 12 hadicemi B. Také znamenáme dvě svatby, praštili do toho Petr Hněvsa a Dominik Molinaro.

21. Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska.

Restituce = navrácení neoprávněně odebraného majetku původnímu majiteli.

Spravedlnost je slepá! Socha bohyně spravedlnosti má oči převázané šátkem. Protože zákon je věc jedna a spravedlnost věc druhá. Dům na náměstí naproti kostelu svépomocí požárníků přestavěn pro účely požární ochrany, celkovou rekonstrukcí přízemního objektu na patrový, kde v přízemí jsou 2 garáže a průjezd na dvůr,

na dvoře dílna a věž na sušení hadic. V patře byt správce objektu, malá a velká zasedací síň, kuchyňka a sociální zařízení. Vodovod, kanalizace, ústřední topení. Ano, řeč je o „naší“ hasičárně, o „našem“ požárním domě, centru požární ochrany v Říčanech a okolí, o naší pýše. Tento objekt byl v rámci restitucí po roce 1989 navrácen Židovské obci v Praze. A hned byla uzavřena nájemní smlouva, podle které jsme hasičárnu užívali dále. Když město opravovalo povrch náměstí, v roce 1995, musela být technika přeparkována na stanici OVPÚ Praha-východ. Což značně komplikovalo výjezdy – bylo to z města daleko, ale co se dalo dělat. Ještě horší časy měly nastat. Realitní kancelář sdělila, že nájemní smlouva končí v květnu 1998, majitel nemá zájem smlouvu prodloužit ani objekt prodat. Uvažovalo se o přestěhování do objektu kotelny na Komenského náměstí, ale to nevyšlo. Tam bydlící občané se obávali zvýšeného provozu aut a hluku. Dokonce proti tomuto záměru sepsali petici. Ve skutečnosti proběhlo stěhování v roce 1997.

Garáže

Pro techniku město pronajalo tři garáže v Široké ulici v areálu bývalého komunálu, nyní pana Ing Pataki. Bez sociálního zařízení a není dořešeno vytápění. Nicméně pan Pataki z těchto prostor hasiče nevykazoval, měl pro ně větší pochopení než představitelé města té doby. Ale k technice. Tam se všechno nevešlo. Po zralé úvaze hasiči umístili do dvou garáží CAS 32 Tatra 148, Avia 30 s plovoucím čerpadlem, hadicový přívės, čerpadlo PPS-12, el. agregát a 4 dýchací přístroje. Zbylá část musela být uložena na dvoře HZS Říčany. Se starým dobrým trambusem se museli rozloučit a tento byl převeden do Škvorce. Do třetí garáže by se nevešel, vrata totiž měla šířku cca 2 metry. Tam byla umístěna historická technika. Stěhování ze staré hasičárny na náměstí mělo za následek utlumení činnosti starých členů. Odmítali chodit do Široké ulice, přijmout nový objekt za svoji hasičárnu. Akceschopnost a údržbu zabezpečovalo snad jen 10 členů nebo jen o několik málo více.

Klubovna

Zároveň s technikou do Široké ulice se klubovna stěhovala do bývalého agitačního střediska v Radošovicích v Bezručově ulici. Malá zasedačka, velká zasedačka, sklady, místnost se sprchou a WC, samostatná kuchyňka. Také místo pro dva historické prapory a stuhy. Dejme tomu, ale toto řešení nebylo a ani nemohlo být dobré. Vzdálenost spolkových prostor a garáží cca 2,5 km od sebe byla demotivující, i to se podepsalo na úbytku členské základny, zbylým ztěžovalo údržbu techniky a vůbec veškerou práci. Je třeba si připomenout, že řeč je stále o dobrovolných hasičích. Toto všechno konají ve svém volném čase. Klobouk dolů před těmi, kteří vydrželi.

Klubovna

Od počátku roku 2000 byly naše prostory v Bezručově ulici postupně zabírány Centrem volného času Mraveniště při ZŠ v Bezručově ulici a dopadlo to tak, že hasiči museli do konce roku celý objekt zcela opustit. Je přednesena stížnost vůči MěÚ, prý chtěl, abychom se vystěhovali již před letními prázdninami, nám to předběžně sdělil v listopadu na jednání u tajemnice MěÚ, teď chtějí urychlené vystěhování (členská schůze 6.12.). Odejít musel i oddíl mládeže, který využíval druhou, menší část objektu. Nová adresa Na Obci v Drobné provozovně. Za pochodu bylo ve dvou místnostech nainstalováno elektrické topení. V další místnosti síň tradic, dle vzoru ze „staré dobré hasičárny na náměstí“. Na několik měsíců se přiblížila klubovna s technikou. Ještě v roce 2002 se starosta sboru zmiňuje o zvelebování „nové klubovny“. Znamenáme 52 členů, v čele je starosta Stanislav Hruška, velitel Ing Josef Kudrna.

Garáže

Doslova šok pro hasiče znamenalo páteční odpoledne těsně před školními prázdninami v roce 2000. Majitel objektu garáží pan Pataki si přišel vyzvednout klíče s tím, že již od počátku měsíce nejsou pro nás pronajaty, že město neprodloužilo smlouvu o nájmu. Po telefonátu s příslušným zástupcem města se hasiči dozvěděli, že náhradní prostory máme jinde, pouze to „zapomněl“ sdělit. A tak v sobotu a neděli proběhla akce „kulový blesk“, veškerá technika byla přemístěna do objektu v Březinově ulici. Zde, v bývalém areálu Technických služeb, byla k dispozici ½ haly velké cca 15x35 metrů. Co se nevešlo, m. j. historická technika, přívěsy i jiný drobný hasičský materiál, uložili jsme, v nám již známém objektu Drobné provozovny vedle obchodu s potravinami U Václava Na Obci.

Klubovna

A zase to není konec, zase stěhování. Rok 2003: klubovna se stěhovala z objektu Drobné provozovny. V Březinově ulici jsou k dispozici spolková místnost s kuchyňkou a sociálním zařízením plus dva malé skládky.

Garáže

Předběhněme dobu: v roce 2015 se pro nás uvolnila i druhá polovina haly v Březinově ulici, takže další stěhování.

Konečně je tedy zase pohromadě technika a spolková místnost. „Kulový blesk“ 5x v období 1997 až 2003 plus 1x 2015. Přečtete si to ještě jednou a zamyslete se. Stěhování z garáže do garáže nejsou jenom auta a při stěhování klubovny nejde jen o stoly a židle. Tak to byl pokus o přehledný sumář šilené doby, kdy se z dobrovolných hasičů stávali nedobrovolní stěhováci. Za malého zájmu městského úřadu. Svědčí o tom řada

smutných povzdechů ze zápisů členských schůzí sboru. Dotaz, zda vůbec má Městský úřad zájem o činnost dobrovolných hasičů. Na vesnicích se rozpadají SDH z důvodu nezájmu členů, ale v Říčanech je nezájem MěÚ. MěÚ ví, že jeho povinností je mít výjezdovou jednotku, ale ostatní ho nezajímá. A celá řada delegací zástupce sboru k jednání o umístění a budoucnosti sboru.

Zde malá poznámka. V Říčanech je stále registrovaný Sbor dobrovolných hasičů v Říčanech, občanské sdružení, se sídlem v Březinově ulici.

Ani v této „stěhovací“ době neustala naše práce. Za rok 1998 znamenáme 20 výjezdů při průměrné účasti 6 hasičů. Při údržbě techniky a ostatního materiálu bylo odpracováno 1664 hodin. V následujícím roce byli přijati za členy Hana Vilimovská a Jan Ráž ml. Oba se účastnili více než půl roku pátečních brigád, školení i schůzí, a proto byli přijati bez půlroční zkušební lhůty. Při cvičení na Marváncu se ukázalo, že nádrž T 148 je prorezavělá. Bude nutná nákladná oprava. Schválený rozpočet MěÚ 170000 Kč. Ale hlavně: oslava 125 výročí založení sboru.

Je připraven námětový útok od plovoucího čerpadla. K tomu byly pozvány družstva Babice – vojáci, SDH Čestlice, Kolovraty, Mnichovice, Mukařov, Senohraby, Světice, Škvorec, HZS Říčany. Občerstvení bylo zajištěno na místě, na Marváncu.

Udělena následující ocenění (předána později, slavnostně).

Uznání za délku členství

Ing Josef Kudrna	20 let
Jiří Digrín	25 let
Miloš Hlína	25 let
Václav Maršálek	25 let
František Steinbauer st	40 let

Uznání za obětavou práci

Andrlík Josef, Andrlík Tomáš, Čáp Bohuslav, Hlína Miloš, Hlínová Miluška, Hněvsa Petr, Hýna Zdeněk ml, Kočí Jiří, Molinaro Dominik, Nehasil Oldřich, Ráž Jan st, Ráž Jan ml, Ráž Zdeněk, Rychtář Josef, Svoboda Jaroslav, Steinbauerová Libuše, Urban Petr, Vaněčková Nina a Vilimovská Hana.

V roce 2000 registrujeme 11 výjezdů, z toho 9 požárů 1 dopravní nehoda a 1 technický zásah. Požár lesa u Strašína při účasti 8 lidí a obou našich vozů. Také 2 zásahy v jeden den. 16,05 požár lesa v Olivově ulici a ve 23,50 požár kůlny ve Voděrádkách. Asistence na „čarodějnicích“ se účastnilo 17 členů. Ach ty chaty: jedna hořela Na Ladech, účast 3 lidí a osobní auto a jedna nad Jurečkem, 3 lidí a DVS 12. Vzdělávat se jezdíme i do objektu Lutová – tj. jihočeský statek u Chlumu u Třeboně, majetek města. Absolvovali jsme třídní soustředění na vodě s nácvikem záchrany tonoucího. Provětrali jsme i dýchací techniku. V Říčanech se pravidelně scházíme každý pátek k údržbě techniky a odborné přípravě. K praktickému cvičení bude využíván prostor na koupališti Marvánek a dvůr HZS, což je projednáno s velitelem. Zúčastnili jsme se 2 soutěží v požárním sportu, a i naši junioři absolvovali stejný počet soutěží. Pro nové členy jsou zakoupeny pracovní uniformy a boty.

Na valné hromadě v listopadu 2001 proběhla, kromě jiného, volba rady sboru:

velitel	Ing Kudrna Josef
starosta a zástupce velitele	Hněvsa Petr
zástupce starosty	Kočí Jiří
pokladní	Hlínová Miloslava
garážmistr	Andrlík Josef
velitel družstva juniorů	Andrlík Tomáš

jednatel nebyl zvolen, funkci budou střídavě vykonávat členové rady.

Ve zprávě velitele za rok 2002 čteme i o cyklistice, sic: „Pro zvýšení naší fyzické přípravy jsme naplánovali na srpen cyklistickou túru ke Stříbrné Skalici Na Mariánu. Jenže počasí nás předčilo. Místo na kolech jsme uháněli s Avii na pomoc občanům zasaženým povodní v Klecánkách a ve Zdíbech Brnkách. Zde jsme zasahovali celý týden při nekonečně namáhavém odklizení bahna a nánosů všeho možného i nemožného. Byla to pro nás činnost poučná. Ale z povodní jsme již měli zkušenosti. A to z Křenicka při odstraňování nánosů splachů z polí přímo do domků našich spoluobčanů. Rovněž nelze zapomenout na nekončící čerpání ze sklepů při záplavách v Říčanech a okolí. Za zajímavý lze uvést i zásah a povodni v Poddubí, kdy jsme pomáhali evakuovat dětský tábor od rozlité Sázavy. Další vybíráme z roku následujícího. 13 výjezdů, průměrná účast 4 hasiči, průměrná vzdálenost k události 6,5 km, průměrná doba jednotky na místě zásahu 70 minut, celkem zásahů se vzduchovými dýchacími přístroji 2x. Stejně zodpovědně je zpracován výkaz kondičních jízd strojníků.

Strojník	Avia 30 DVS 12	Tatra 148 CAS 32
Andrlík Josef	123 km	125 km
Andrlík Tomáš	803	119
Barták Václav	64	10
Čáp Bohuslav	0	0
Hýna Miroslav	0	0
Hýna Zdeněk	23	0
Ing Kudrna Josef	87	32
Maršálek Václav	0	0
Ing Molinaro Josef	26	0
Molinaro Dominik	21	25
Svoboda Jaroslav	61	44
Svoboda Petr	278	5
Urban Petr	42	13

Nelze opomenout každoroční ples, den matek a den svatého Floriána. Příprava, organizace, úklid – to není málo hodin. Potěšitelná je informace o opravě naší cisterny T 148. Prorezavělá nádrž byla zavařena. A navíc se tatička pyšní přidaným navijákem se 70metrovou hadicí pro rychlý zásah. U Avie byla vyměněna převodovka a spojka. Sboru přibylo kalové čerpadlo pro čerpání znečištěné vody.

ČHJ. V prosinci 1999 proběhlo jednání s prezidentem ČHJ Vasilem Pekarem. Je třeba zakládat župy, alespoň po třech sborech. Jediný z okolních sborů pod Českou hasičskou jednotou byl v Čestlicích, ale momentálně prakticky nevyvíjel činnost. Další byly až v oblasti Kutné Hory a Hlinska. My měli krásnou tradici župy Říčanské Kamlerovy, ale co platno, nebylo s kým. Můžeme prý zůstat u ČHJ i s tím, že budeme samostatný SDH. Soutěže u ČHJ probíhají dle pravidel požárního sportu. V minulém roce ČHJ vybavila všechny dorostenecké oddíly sportovními soupravami. Zase stejná písnička: nejbližší dorostenci jsou na Kutnohorsku. Byli jsme ostrůvkem ČHJ obklopeni SH ČMS. Vše směřovalo k předvídatelnému.

SH ČMS. Postupně jsme spolupracovali s okolními sbory. V této fázi Řičanům hodně pomohli naši přátelé v Tehovci a v Mukařově. Při jednání o převedení mládeže ke SH ČMS z organizačních, ale i finančních důvodů, a dospěli že by zůstali u ČHJ, dává Jaroslav Svoboda návrh, aby celý sbor vstoupil do SH ČMS. A to se stalo v září 2003. Ještě v tom samém měsíci je v došlé poště pozvánka na jednání presidia ČHJ v Praze. Na programu je čerpání grantů 2003 a přihlášky na rok 2004. Ale už je pozdě.

Naše zlatá mládež se činila taktéž. Informace od SH ČMS o soutěži pro dorost: je dvoukolová podzim/jaro 1999/2000. Bez podzimního kola není jisté vítězství – hodnotí se celek. Na členské schůzi 26. 1. 2000 rozhodnuto podat přihlášku na jarní kolo SH ČMS, ta proběhne 19. -21. května na okrese Praha-východ, místo bude ještě upřesněno. Je potřeba prověřit možnost nácviku hlavně štafety na hřišti za sokolovnou v Radošovicích (MěÚ – Ing Josef Kudrna) v objektu bývalých Uhelných skladů (Václav Barták), hřišti Sokola v Říčanech (Bohuslav Čáp a Líba Steinbauerová) nebo na dvoře HZS. Registrováno je 18 mladých hasičů, účastní se i celostátní hry Plamen, jarního kola v Mukařově, podzimního v Ondřejově. Účinně také vypomáhají na soutěži dospělých v Tehovci. Opětovně jsme zaslali MěÚ žádost o dotaci na činnost těchto mladých a dorostu. Vyjímáme ze zprávy vedoucí mladých hasičů Edity Rážové pro valnou hromadu 28. 11. 2003. Máme 20 dětí. Účast na jarním i podzimním kole hry Plamen, ukázkový požární útok v rámci dne dětí na Masarykově náměstí v Říčanech. Tamtéž totéž, společně s mladými hasiči SDH Mnichovice, v rámci Petro-Pavlovské pouti. Plus ukázkou použití džberové stříkačky. Přešli jsme pod SH ČMS a v případě dobrého výsledku v jarním kole hry Plamen budeme mít možnost postoupit do vyššího kola. V říjnu se jeli podívat do Prahy na požární stanici č. 1 v Sokolské ulici, prohlédli si operační středisko a požární techniku. Moc se jim to líbilo. Po dohodě s radou sboru uspořádáme mikulášskou besídku, kde dětem předáme drobné dárky za jejich činnost.

22. Na Fabiku. Evropská unie.

Březinova ulice čp 1650, na Fabiku, jak se tomu místu říkávalo. Tady jsme skončili. SH ČMS – SDH Říčany, jednotka SDH města Říčany a samostatný SDH v Říčanech IČ 70809844. Zdálo by se vše dobré, ale není tomu tak. Hasiči zde pracují „na jednom dvoře“ se Sběrným dvorem, s odpadky Řičan a okolí. Ale pracují!!

Rok 2004 je ve znamení dvou výročí: Litoměřice a 130 let trvání našeho sboru. Nejprve Litoměřice. Zde pod záštitou starosty SH ČMS a několika dalších významných osobností a sdružení proběhly hasičské slavnosti,

jako vyvrcholení celoročních oslav 140. výročí založení prvního českého sboru dobrovolných hasičů v zemích koruny české – ve Velvarech 1864. Na výstavišti Zahrada Čech bylo možno ve dnech 4. a 5. června shlédnout

- historickou hasičskou techniku: ruční a parní stříkačky, automobily
- současnou nejmodernější hasičskou techniku a
- výstavu sběratelů hasičských doplňků: přileb, uniforem, tiskovin. Jistě i krásnou sérii známek, které k tomuto výročí vydala Česká pošta.

Právě na výstavě historické techniky přispěl i náš sbor se svou troškou do mlýna. To jsou dny, kdy se zúročí práce, čas a energie věnované opravám a údržbě strojů. A peníze. O dotace z různých fondů jsme žádali neustále. Také Nadaci pro podporu hasičského hnutí v ČR se sídlem v Příbyslavi. V prosinci 2003 nám správní rada této nadace dává na vědomí, že naši žádost projednala, ale s ohledem na omezené množství rozdělovaných prostředků náš požadavek nemůže kladně vyřídit. Bude znovu zařazen do výběrového řízení pro rok 2004. No a v tomto roce to vyšlo. Dotace přišla a bude využita při dalších pracích okolo historické techniky. Vždyť my touto péčí ctíme i práci a um našich předchůdců.

Už konec roku 2003 a téměř první polovina roku 2004 byly ve znamení příprav na oslavu 130 let od založení sboru dobrovolných hasičů v Říčanech. Ty propukly 15. května a zadařilo se. Největší poděkování patří právem jednatelemi Michalovi Drábíkovi. A dalším. Starosta sboru: „je jasné, že bez účasti Josefa a Tomáše Andrlíkových, Jaroslava a Petra Svobodových, Jirky Kočího, Hlínových, Molinarů, Zdeňka a Honzy Rážových se žádná akce neobejde“. Kladně je hodnocen i doprovodný program, zejména možnost navštívit stanici HZS v Říčanech v rámci dne otevřených dveří.

Většinou hlasujících v referendu přistoupila ČR a byla Evropskou Unií přijata za člena. To se stalo 1. května 2004. Jednalo se o jakési ukotvení v jednom společenství, stvrzení cesty z „východu na západ“, cesty, která započala 17. listopadu 1989.

To všechno zavazuje. Zasahovali jsme v Kuří při požáru briket, v následujícím roce vyjela jednotka 7x při průměrné účasti 6 členů, 1x registrujeme zásah v dýchacích přístrojích, průměrná vzdálenost k události 8 km, nad 10 km 2x. CAS 32 je dovybavena elektrocentrálou Honda o výkonu 4,5 kW a napětí 400 V. Na zadní plošinu přibýlo plovoucí čerpadlo. Kompletní výstroj pro jednotku byla vyčíslena na 240000 Kč, prozatím pozastaveno. Při čištění koupaliště Na Jurečku jsme cvičili tvorbu sacího, dopravního a útočného vedení od cisterny, motorové stříkačky i od plovoucího čerpadla. Prezentovali jsme se na soutěžích požárních družstev v Mukařově, Doubku, Čelákovcích a Dolínku. Také v Tehovci na Memoriálu Míly Dlabáče při účasti 14 družstev, z toho 2 z Rakouska. Za nás cvičili Josef Rychtář, Miloš Hlína, Jaroslav Svoboda, Dominik Pokorný, Karel Holub, Lenka Urbanová a Josef Stýblo. Dorostenci obsluhovali PS 12 a savice. V Senohrabech proběhlo školení rozhodčích. Pro zvýšení kondice jsme absolvovali cykloturu do Stříbrné Skalice, tak jako v předešlých dvou letech. Dle ohlasů zúčastněných velice potřebná činnost. To vše bylo řádně vyhodnoceno na valné hromadě 25. listopadu 2005 ve školní jídelně ZŠ v Sokolské ulici za účasti 36 členů. V prezenční listině hostů čteme 2x baráčníci, 2x SDH Úvaly, 1x SDH Radějovice, 3x SDH Kuří, 1x HZS Stč.kraje, 2x SDH Mnichovice, 1x SDH Křížkový Újezdec, 2x SDH Tehov a 1x dvojité zastoupení za SDH Mukařov a OSH Praha-východ. Po všech vystoupeních se přistoupilo k .... obrovskému hrnci guláše. Navařil ho Dominik Milonaro a jen se po něm zaprášilo. A protože jsme po mnoha letech měli na schůzi živou muziku, následoval tanec.

Potěšitelná je práce s mládeží. Mladé hasiče vede Edita Rážová a daří se jí. Oni slouží i jako zásobárna dorostu, kam přestupují ze starších žáků. Když se v září 2005 Edita Rážová přehlašuje do SDH Mukařov, jdou s ní i její mladí. I Jan Ráž, manžel. Dorost zůstává, vede ho Nina Vaněčková. A cvičí se. Ovšem bez překážek by to šlo těžko. Svépomocí si vyrobili základní plato pro nácvik požárního útoku. Na štafetu se jelo do Čepra Mstětice pro konstrukci 2m bariéry. Jako velitel závodního požárního útvaru tam slouží Jaroslav Svoboda. Když už jsme tam byli, členové místní závodní jednotky nám ukázali jejich techniku. Největší pozornost patřila protizárovému stříbrnému obleku a dýchacím přístrojům. Na stanici HZS Říčany sušili hadice, usušené spouštěli z věže dolů a balili k dalšímu cvičení. To už také vlastnili kladinu. Byli k sobě i kritičtí. V jejich kronice čteme: „vzhledem k několika přibráným kilům jsme se rozhodli trénovat právě fyzickou. Vymysleli jsme si kolečko z hasičárny okolo Mlýnského rybníka pod hradem směrem k ragbyovému hřišti, přes náměstí ulicí 17. listopadu pěkně zpátky do hasičárny. Cca 2,5 km, ale když to dáte 2x za sebou...“ Oblíbené místo ke cvičení byl jednoznačně Marvánek. Přítomnost vody, plac, nevtíravá propagace sboru a jiní návštěvníci, potenciální noví členové. Ve spolupráci s Vodáckým klubem tam dorostenci uspořádali dětský den. Stříkání na terč, jízda na kajaku, činnost džberové stříkačky (říkali jsme jí kýblšpic), ukázka dostříku děla na Tatře, pro zájemce běh s hadicí. Celý den jim přálo počasí, k večeru si děti opekli buřty a večer se mohli vyřádit na diskotéce. Také proběhl nábor v 1. ZŠ v kategorii mladších žáků. Zájem byl, věnují se jim Tomáš Andrlík jako vedoucí a Lenka Urbanová s Nikolou Votavovou coby instruktorky. Přibývá i dorostenců a (!) dorostenek.

Podívejme se na složení družstev:

Jakub Kratochvíl
Zdeněk Kavka
Jan Fiedler
Josef Stýblo
Karel Holub
Patrik Lébl
Dominik Pokorný
Pavel Všeticka
Martin Scháňka

Nikola Votavová
Helena Štarcová
Martina Šašková
Kamila Bartáková
Markéta Veselá
Lenka Jandová
Lenka Urbanová
Lucie Vavříčková
Denisa Korbelová
Nikola Sedláčková
Lucie Zámečnicková
Lucie Drevňáková
Klára Blažková
Diana Hášová
Kačka Holubová
Nikol Brandsteinová
Ivana Krejčířová

Když jsme u té propagace, ani rodiče nezůstali stranou. Mládež jim připravila den otevřených dveří v hasičárně. Po prohlídce a malém občerstvení předvedli kluci i holky svojí parádní disciplínu: požární útok.

Jestliže třeba Miloš Hlína nebo Tomáš Andrlík radou vypomáhají při cvičení, potom jim Dominik Molinaro vtlouká do hlav zdravotní vědu, seznamuje je s ručními hasicími přístroji. Pro zpestření slouží střelba ze vzduchovky. Umí se i odreagovat. Pro stmelení kolektivu, vyrazily do Vojkova na bowling. V plné sestavě dorostenek a vedoucí Nina Vaněčková a Lenka Paulová, tedy 11 „bab“. Po dvouhodinovém sportovním zápolení jsme se vrátily do hasičárny, tam na nás čekali kluci a vyuzené klobásky. Mňam.

To všechno dorostenci zúročují a uplatňují při soutěžích. Zlaté, stříbrné a bronzové poháry jsou jim odměnou. Samozřejmě je tradiční účast v soutěži na memoriálu Míly Dlabace v Tehovci. Hlavní disciplínou byl požární útok, tradičně házený, jak popsáno zde dále v soutěži v Žernovce, vedený od PS 12, po sražení plechovky proudem vody všechno smotat a uklidit a návrat na základnu. Konec měření času. Stejně tak celostátní hra Plamen. Zde se musíme pochlubit okresním kolem 14. května 2006 v Úvalech. Obě družstva, tedy dorostenci i dorostenky obsadila 1. místa. A aby toho nebylo málo, Dominik Pokorný zvítězil v soutěži jednotlivců na 100 m, tedy třikrát zlato! V kronice čteme o cestě domů, že „Kamča málem urazila pohár o okénko. Na každé křižovatce, a v Říčanech obzvlášť, vystrčila ruku s pohárem z okénka a křičela: MISTŘI“. Že jste něco takového už tady četli? Inu, jak říká pan Lustig ve filmu Lotrando a Zubejda „svět je malý a o náhodu není nouze“. Pravidelně se jezdilo na Mukařovský uzel. Soutěžili v Modleticích o pohár starosty obce, na Huntovickém útoku, memoriál L. Báci v Čelákovcích, požární útoky v Křížkovém Újezdci, na praktickém výcviku okrsku – tzv. Floriánek, noční soutěž v Dolínku, ZPV každoročně v rámci Plamene a zajížděli i do Žernovky, kde popisujeme propozice ze dne 19. dubna 2008: Soutěž proběhne v Žernovce, presentace v 10,00, zahájení klání v 11,00 hod. Specifikace: klasický házený požární útok dle cvičebního řádu, PS 8 (!), 4 černé savice 1,6m, 2B (nemusí být konopné), rozdělovač vřetenový, 2x2 C s hliníkovými proudnicemi. Útok musí být rozhazovaný. Také někdy řečeno házený. Znamená to, že hadice nejsou roztahovány po zemi již spojené, ale postupně rozhazovány z ruky. 2 pokusy, z nichž bude platný lepší. Cílem budou dva barely ke shození. Na útočném vedení bude přírodní překážka. Oděv družstva – jednotný. Jídlo a pití bude na místě zajištěno. V případě nepřízně počasí se klání neruší. Maximální možný počet přihlášených družstev je 12. V rámci slavných let dorostu této generace musíme vypíchnout nejdůležitější úspěchy. Jedním z nich jistě byla účast děvčat Markéty Veselé, Lenky Urbanové, Denisy Korbelové, Kamily Bartákové a Kláry Blažkové ve složeném okresním družstvu ÚDOŘÍ (Úvaly, Doubek, Říčany) na krajské soutěži v Nymburku, kde obsadily tehdy historicky nejúspěšněji 7. místo. Dalším obrovským úspěchem byla účast Lenky Urbanové na MČR dorostu za jednotlivkyň v Třebíči 2009 a úspěchem pro sbor musíme hlavně vyzdvihnout, že nám velký počet tehdejší generace zůstal. Ať už ve vedení mládeže, ve funkcích sboru či ve výjezdové jednotce dále zůstávají aktivní: Kratochvíl, Kavka, Pokorný, Korbelová, Veselá. Z generace předcházející nám zůstávají aktivně zapojeni Rychtář Josef ml., Ráž Jan ml., Vaněčková, Andrlík T. ml., Molinaro D.

A další dorostenecká parta je tu. Pod patronací Lenky Urbanové. Na memoriálu M. Habadové v pražské Stromovce, přišla s motivací: pokud někdo bude v první desítce, nemusíte uklízet hasičárnu, udělám to celé sama. Petrovi Urbanovi do kýžené desítky chybělo 13 setin vteřiny! V létě 2011 proběhlo krajské kolo soutěže

dorostu v Sedlčanech. V zápisu našich dorostenců potěší i zájem o město samé. Popisují jeho historii, služby, kulturu a sport. Za povšimnutí stojí i časový harmonogram. Jako že je toho dost.

Pátek 24. 6.	9,00 - 19,00	Plamen
Sobota	8,30 - 17,30	Plamen
Neděle	7,00 - 17,00	jednotlivci
	17,00 – 18,00	vyklizení prostor a odjezd.

Ani relax nesmí chybět. A nechybí. Pod vedením Josefa Kudrny a Lenky Urbanové v srpnu vyrazila parta do Suchdola nad Lužnicí pod stany. Léto samo nabízí program. Koupání (i večerní) v pískovně, kola, kola a zase kola, opékání buřtů, výlety, lodičky a v neděli, smutně, směr Říčany.

V září zahájení tréninku, citace z kroniky stojí za to: ono, když skáчете přes bariéru a najednou vám Lenka položí otázku, musíte hned odpovědět. Jinka máte vykoledované kolečko, kolem hasičárny. A v citacích budeme pokračovat při popisu závodu Okresního kola celoroční hry dorostu ve Staré Boleslavi v květnu 2012: žebřík padl na domeček jak hrnec na zadnici, předávka bílá, hadice, kladina, spojit, rozdělovač, proudnice napojena, ukázaná, odpojovací území, odpojeno, bílá, hasičák, podložka bum rána, ale stojí, nepadá Druhý pokus o 2 sekundy lepší, bohužel z rozhlasu „Říčany neplatný pokus, vedení závodníka 4. úseku“. Co k tomu dodat? Konec citace.

Nejenom sportem, relaxem nebo školením živ je člověk. Také musí jíst a my máme uchovaný jídelní listek z krajské soutěže dorostu v Rakovníku.

Pátek 15. 6. 2012	o: kuřecí řízek, chléb
Sobota	s: pomazánka, pečivo o: polévka (vývar), rizoto v: maďarský guláš, knedlík
Neděle	s: míchaná vajíčka, pečivo o: zeleninová polévka, zapečené těstoviny s kuřecím masem.

A naši na bedně jako nášup!

23. Medaile Za záchrana života.

A teď něco až do roku 2013 včetně (2014 si ponecháme na krásné výročí 140 let trvání sboru). Bylo potřeba se starat. Neoblíbené schůzování. Nikdo například nebyl ochoten přijmout funkci jednatele. Přechodně tedy bylo rozhodnuto, aby představitelé sboru starosta Pavel Kačírek, náměstkyně starosty Nina Vaněčková, náměstek starosty Zdeněk Kavka, velitel Ing Josef Kudrna by vykonávali tuto funkci vždy po dobu 3 měsíců. Pověřen na první období byl velitel sboru. Tak to bylo i v listopadu 2010, na přechodnou dobu. Kde se schůzovalo? Maďarský guláš, například výroční valná hromada 27. listopadu 2010 se konala v jídelně DPS na Komenského náměstí. Minutou ticha jsme uctili památku zemřelých hasičů. Mezi nimi i dlouholetého velitele SDH v Mnichovicích Františka Čumpelíka (zástupce mnichovických v diskuzi poděkoval za účast na pohřbu). Dozvídáme se, že během předchozí VVH došlo k výměně téměř celého výkonného výboru našeho sboru, mají tedy za sebou rok práce v novém složení. Členská základna čítá 56 členů, z toho 36 starších 18 let. Bratr velitel promluvil o již tradiční cyklotúře Říčany – Stříbrná Skalice. Také o technice a zásazích, ale to rozebereme dále. Na začátku této kapitoly bylo, jak je potřeba se starat. A tudíž je (milou) povinností ocenit ty, kteří se starají.

Čestné uznání sboru obdrželi

Pavel Kačírek, Petr Kačírek, Vojta Nerad, Pavla Skleničková, Jiří Stárek, Nikola Stárková a Josef Suchý.

Uznání za věrnost

5 let Lenka Urbanová, Markéta Veselá, Nikola Votavová, Karel Holub a Josef Stýblo.

10 let Zdeněk Kavka a Dominik Pokorný

20 let Dominik Molinaro

25 let Marie Hrušková a Petr Urban.

Čestné uznání okrsku Modleticko

Petr Hněvsa, Karel Holub, Zdeněk Kavka, Jakub Kratochvíl, Ing Josef Kudrna, Josef Rychtář, Josef Stýblo, Jaroslav Svoboda, Urban Petr ml., Lenka Urbanová ml., Nina Vaněčková a Markéta Veselá.

No, a aby bylo pamatováno i na jinou práci, v návrhu činnosti je, kromě jiných, zpracovat inventář majetku sboru. A na závěr – malé občerstvení.

V únoru 2011 ples, jako vždy. Snadno se to napíše, snadno řekne, ale co je s tím práce. Přípravě musí být věnována maximální pozornost, nic neopomenout: předtančení, zvukař pro hudbu, plakáty, poděkování sponzorům a dárcům tomboly, vyřazení jednotky z výjezdu, stanovení pořadatelů, konferenciéra a také ukončení plesu. Hned týden po plesu je VVH Modletického okrsku. K narozeninám dlouholetého člena Jiřího

Kočího mu bylo předáno přání a dar. Stejně tak Zdeňkovi Rážovi k jeho kulatým 80. narozeninám.

Zpráva o VVH okolních sborů a našich delegátech tam:

Kuří	ve škole	Pokorný, Kratochvíl
Úvaly	ve zbrojnici	Vaněčková, Veselá
Těptín	v rest U Beranů	Vaněčková, Pokorný
Křížkový Új.	Čenětická zbrojn.	Urbanová
Lensedly	ve zbrojnici	Ing Kudrna
Mukařov	ve zbrojnici	Holub
Kolovraty	ve zbrojnici	Kačírek Pavel
Modletice	zasedačka MěÚ	Vaněčková, Kavka
Všestary	ve zbrojnici	Kavka, Holub, Pokorný
Kunratice	ve zbrojnici	Pokorný
Senohraby	v rest. U Andělů	?
Tehovec	ve zbrojnici	Kavka
Radějovice	ve zbrojnici	Ing Kudrna
Čelákovice	ve zbrojnici	Vaněčková
Popovičky	rest U Lojzy	Kavka, Pokorný
Mnichovice	ve zbrojnici	Kačírek Pavel, Ing Kudrna.

Evidujeme 51 členů. 27 mužů, 11 žen, 7 mladých hasičů a 6 dorostenek. Rozdělení mužů do družstva mladších (do 35 let) a starších (nad 35 let)

družstvo mladších

Pokorný Dominik, Kavka Zdeněk, Kratochvíl Jakub, Stýblo Josef, Holub Karel, Urban Petr ml., Stýskal Roman, Nejedlý Ondřej, Šilar Filip, Ráž Jan, Scháňka Martin a Rychtář Josef.

družstvo starších

Ing Kudrna Josef, Kačírek Pavel, Kačírek Petr, Hněvsa Petr, Hlína Miloš, Andrlík Tomáš, Svoboda Jaroslav, Molinaro Dominik a Feldera Vratislav.

Nenajdeme zde již bratra Josefa Andrlíka, se kterým jsme se museli rozloučit. Svůj dlouhý hasičský život započal v roce 1962, kdy se stal členem Svazu požární ochrany základní organizace v Kolovratech. Zde se podílel na výstavbě nové požární zbrojnice. Do našeho sboru přestoupil v roce 1975, když se s rodinou přestěhoval do Říčan. Ihned se zapojil do činnosti výkonem funkce řidiče-strojníka a vždy nás spolehlivě odvezl na místo určení. Mimo zásahů se účastnil soutěží za mladší muže, později za starší. V roce 1987 si rozšířil řidičský průkaz na autobusy a velmi spolehlivě nás pak vozil naší Avii. Svědomitě se staral o údržbu techniky, erudovaně prováděl opravy na Tatře. Určitě si vzpomeneme na dobu, kdy byl zaměstnán u ČKD v Praze, a když náš sbor organizoval sběr železného šrotu, vypůjčil si firemní valník Tatra 148 a ochotně s námi objížděl místa sběru. Byl nositelem odznaku odborné způsobilosti Vzorný požárník 2. stupně. Za dlouholetou činnost byl, mimo jiné, oceněn medailí Za příkladnou práci. Bohužel, jeho vážný zdravotní stav mu neumožňoval se v posledním období zapojit do činnosti mezi námi. Věříme, že na nás vzhlížíš z výšin svatého Floriánka a s naší činností jsi spokojen. Čest tvoji památce.

Příští VVH se konala ve školní jídelně v Sokolské ulici. Na ní želíme úmrtí Stanislava Hrušky, obětavého činovníka, čestného starosty sboru. Během oficiálního programu přednesli jednotliví představitelé sboru své výroční zprávy, naši členové obdrželi čestná uznání. Jak od našeho sboru, tak i od zástupců okrsku Modleticko a zástupců Okresního sdružení SDH Praha-východ. Památeční tablo, jako malé poděkování od našeho sboru obdržel bratr Miloš Hlína, který po mnoha letech končí svoji činnost v jednotce SDH města Říčany. Dík mu právem patří. Výbor byl doplněn o garážmistra Špatenku a jednatele Šilara. Po skončení programu následovalo malé pohoštění v podobě tradičního guláše (Molinaro ml.) - jako vždy – výborného (nikoliv dobrého – to by bylo za 3).

Občanský zákoník z roku 2012 uložil transformovat občanská sdružení dle nových požadavků a povinností právnických osob neziskového sektoru. Samostatný Sbor dobrovolných hasičů v Říčanech, založený 1991 (viz kapitola „Rok 1989 podruhé...“) po více, než 10 letech padnul. Pominuly důvody k jeho existenci, zmizela nejistota roků po revoluci. Nepouštěli jsme se do právních kroků k udržení jeho existence a soud toto občanské sdružení stojící mimo struktury SH ČMS a ČMJ zrušil. Bylo jeho založení plácnutím do vody? Ne, tenkrát to byla bezpečnostní pojistka, určitá jistota k uchování hasiččiny v Říčanech.

Nejtvrďší hasič přežije! TFA je zkratka anglického Toughest Firefighter Alive. Toto odvětví hasičského sportu si brzy u nás získalo velkou oblibu a koncem 90. let se první soutěže začaly pořádat i v České republice. Zde se zabydly po názvem železný hasič a prosluly vysokými nároky na fyzickou připravenost soutěžících. Dle náročnosti se jedná o přenášení 25 kilových kanystrů, překonávání 2 m vysoké bariéry, rozvinutí a smotání

hadic, běh do schodů, přenášení 70 kilové figuríny apod. Náš sbor pořádal v loňském květnu nultý ročník této soutěže na Masarykově náměstí. Letos, 4. května 2013, jsme rozhodli, že místo konání bude u budovy bývalého Interiéru a všechny silové disciplíny budou zakončeny výstupem do posledního patra výškové budovy. Celý průběh závodu budou závodníci absolvovat s nasazenou dýchací technikou. Že se závod vydařil, je potřeba poděkovat Jakobovi Kratochvílovi za jeho organizační práci a generálnímu sponzorovi firmě LKW Petr Urban Říčany, s.r.o.

Do čela sboru byl zvolen náš staronový starosta Petr Hněvsa.

Během celého soutěžního roku nereprezentovali Říčany jenom naši soutěžící, ale i naši zástupci rozhodčí. Díky zaslouží trojice Vratislav Feldera, Jaroslav Svoboda a Miloš Hlína.

Cvičení a soutěže neslouží jen ke sportovní a společensko-kulturní práci, je to příprava k zásahové činnosti. Jednotka SDH města Říčany disponuje třemi cisternovými automobilovými stříkačkami CAS 32 (2x Tatra 148 a 1x Tatra 138), jedním dopravním automobilem Avia 30 určeným k přepravě materiálu a hasičského družstva a také velitelským automobilem Škoda Felicia. Ve výbavě má dále motorový čln a tři přívěsy. Přívěs s přenosnou požární stříkačkou určený pro provedení samostatného požárního zásahu nebo dálkovou dopravu vody. Dále přívěs hadicový a přívěs s agregátem na výrobu hasicí pěny. Jednotka je dále vybavena plovoucími a kalovými čerpadly, motorovými pilami, vysavačem na nebezpečný hmyz a základním vyprošťovacím náradím. Některé kusy techniky jsou ve službě více, než 40 let a za jejich provozuschopnost lze vděčit jen obětavosti některých členů. To ocenil starosta města pan Mgr Vladimír Kořen i dárkovým šekem na 25000 Kč. Počet členů jednotky bylo nutno navýšit z 18 na 24 a vzrůstající počet zásahu se nesmlouvavě podepisuje na naší technice. Tak například na naší 36 roků staré cisterně zapracovala koroze, čímž se částečně změnila na „kropící vůz“. Díky nasazení některých našich členů, zejména Karla Chaloupeckého se jí podařilo během dvou dnů opravit a vrátit na výjezdy. Zde malá poznámka: jednotka SDH města Říčany je složena ze dvou sborů, a to z Říčan a z Kuří a jejím dlouholetým velitelem je Karel Chaloupecký, příslušný do Kuří. Tuhle Tatříčku se podařilo zachránit a jak s ostatními? Tatra 138 návrh na vyřazení, DA 12 koroze karosérie – nutno dojednat postupné opravy, dosud není dokončena oprava DS 16, všechny PS 12 mimo provoz – nutná oprava, nákup nastavovacího žebříku Tauchman (cca 35000 Kč) a pro 3 členy dokoupit zásahové oděvy (cca 50000 Kč), Přesto hasiči vyjíždí, hasí, pomáhají. Ročně 31x, 40x, 27x, také 50x. Všechny by se sem nevešly, tak tedy jenom některé:

Čerpání vody:

16. ledna 2011 ze zatopeného sklepa v Říčanech – Avia, kalové čerpadlo plus 6 členů. Po letní bouři jsme odčerpávali vodu z komunikací a sklepů rodinných domů. Zatopené sklepy jsme zažili mnohokrát předtím a mnohokrát je i jistě zažijeme. V červnu 2012 jsme byli krátce po půlnoci povoláni k zatopenému podjezdu pod železniční tratí v ulici Rýdlova.

Přívalové deště ucply kanalizační výpustě bahnem. Jednotka vodu odčerpala, pročistila kanalizační výpustě a následně spláchla komunikace a chodník od nánosů bahna. Od tohoto zásahu byla jednotka povolána do Široké ulice, kde byla obdobná situace. Na silnici mezi fotbalovým a ragbyovým hřištěm se vytvořila obrovská laguna. Proto stejné úkony: odčerpání, pročištění kanalizačních výpustí a oplach. Ve dnech 2. -4. června 2013 naše jednotka byla v akci na likvidaci následků ničivých povodní. Nasazená technika 2x CAS 32 T 148 z Říčan a Kuří, Avia 30 DA 12 a velitelský automobil Škoda Felicia se činila v ulicích Bažantí, Řípská, Vranovská, Dvořákova, Na Spilce. Dále pak ve Voděrádkách, okolo Mlýnského rybníka a na ragbyovém stadionu, v domově seniorů v Mukařově.

Požáry

V pátek 1. dubna 2011 hořela tráva nad Pacovskou nádrží, v neděli jsme se na toto místo vraceli opět, jen na jinou část louky, o několik dní později opět tato louka, tráva hořela u stavební buňky. Ohroženy byly rodinné domy v blízkosti. Vyjížděla Tatra 148 CAS 32 a AVIA 30 DA 12. Aprílový žert? V květnu kuchyň v rodinném domku v Křenici. Za nás stejná technika plus jednotka HZS Říčany s CAS 15 Mercedes Benz a CAS Tatra 815. Největší požár (rozloha 2,5 ha) byl v Říčanském lese u Strašína – zde byla nasazena veškerá naše technika, povolán byl i vrtulník, který 26x nalétával ke shoení vody. Děkujeme paní místostarostce Mgr Haně Špačkové. Osobně přijela k ohni zkontrolovat situaci a přivezla nám osvěžení, hlavně tekutiny. Další požár na Černokostecké ulici v kanceláři restaurace, v červnu požár rozestavěného domu v Nupakách, v červenci požár stohu v Modleticích. V květnu 2012 jsme vyjeli k nahlášenému požáru nové školy ve Školní ulici. Ten se následně ukázal jako planý poplach. V červnu se situace opakovala. Krátce poté jsme vyjeli na 13. kilometr D1, kde hořel porost v blízkosti dálnice. 25. srpna 2012 jsme zasahovali u jednoho z největších požárů tohoto roku, hořely fotovoltaické panely na střeše jedné ze skladových hal v logistickém areálu ve Všechromech. Náš sbor byl pověřen dodávkou vody. Celkově zde zasahovalo 12 jednotek s 19 hasičskými vozidly, V dubnu 2013 jsme byli povoláni k požáru lesní hrabanky u Olivovny. Jednotka v počtu 1+2 vyjela s CAS 32 T148. Uplatnila se výborná prostupnost terénem, kterou vozidla Tatrů disponují. V květnu hořel porost v Radošovicích.

Zasahovali jsme v počtu 1+6 s cisternami CAS 32 T148 z Říčan a z Kuří a dopravním automobilem A30.

Technické zásahy

v dubnu 2011 odstraňování nalomených větví, po letní bouři rozřezání kmenů padlých stromů. V případě nebezpečně nakloněného stromu v Mánesově ulici došlo ke spolupráci s HZS Říčany, kteří k tomuto zásahu vyjeli s vysokozdviznou plošinou. V srpnu došlo k pádu větví vzrostlého stromu u v parku A. Švehly. Větve byly tak mohutné, že značně poškodily kašnu. Ve spolupráci s městskou policií bylo na místě rozhodnuto o pokácení celého stromu. To se ukázalo jako velice prozíravé, neboť celá spodní část kmene byla vyhnílá a dutá. V březnu 2012 se deset hasičů z Kuří a Říčan zúčastnilo brigády v mateřské školce Srdíčko. Bylo třeba vyklidit půdní prostory. Díky letitému prachu a stísněným prostorám jsme si připadali jako v zadýmeném výcvikovém polygonu. Předměty rozmanitého charakteru jsme spouštěli za pomoci lana ze střechy a hned odváželi do sběrného dvora. Krátce po poledni bylo vše vyklizeno, zameteno.

Likvidace obtížného hmyzu

Jednotku navštívil zástupce chovatelů včel a přednesl krátké školení ohledně likvidace alergikům nebezpečného hmyzu, jako jsou například vosy a sršně. Také jak je to s rojením včelstev. Je vhodné je zasahovat ve večerních hodinách, kdy hmyz je ve svém hnízdě a poletováním neohrožuje zasahující hasiče ani přítomné občany. Jednotka je vybavena speciálními technickými prostředky k těmto řešením. V roce 2011 3x likvidace včelích rojů – 1x v Jažlovicích, kde roj ohrožoval zaměstnance jedné firmy, v červenci jsme likvidovali vosy a sršně. V červnu 2012 výjezd k likvidaci nebezpečného hmyzu do Krameriovy ulice.

Jenom během těchto prázdnin jsme k zásahům proti hmyzu vyjeli 14x.

Historická technika

Porovnáme-li výše uvedené činnosti, zamyslíme-li se nad časem, je až neuvěřitelné, že někteří členové ještě stačí pracovat na historické technice. A její prezentace k tomu patří.

V Kolíně na Dni záchranářů obdivovali návštěvníci náš historický kočár s motorovou stříkačkou. U příležitosti 40 let od počátku profesionální požární ochrany v Říčanech byl den otevřených dveří říčanské stanice HZS. Následovala konference v městském kulturním středisku U Labutě, k níž jsme zapůjčili naše dva historické prapory. Na slavnost 2014 v Litoměřicích se připravuje motorová stříkačka Stratílek, Márovka, trakař, prapor a – jak jinak – naše pýcha kočár.

Záchrana lidského života

Dne 22.2.2013 jel náš člen Dominik Pokorný svým soukromým vozidlem ze Říčan směrem na Kostelec n/Č. lesy. U křižovatky na Tehov se stal svědkem dopravní nehody dvou osobních automobilů. S řidičkou, která rovněž zastavila (na rozdíl od cca 4 jiných řidičů) přivolali profesionální pomoc. To už začínalo auto, kde byl zaklíněný zraněný, hořet. Dominik Pokorný svým hasicím přístrojem oheň uhasil. Do příjezdu zdravotnické záchranné služby a profesionálních hasičů se snažili zraněnému pomáhat, zejména

termoizolační folií proti prochladnutí. Naplnil jednu z nosných myšlenek hasičského hnutí od samého počátku: „Blížnímu ku pomoci, sobě ku cti“. A je jedno, byl-li v uniformě nebo v civilu. 2. května 2015 byla Dominiku Pokornému udělena medaile za záchranu života. Slavnostní akt se konal v zámku v Příbyslavi. Našemu členovi a ostatním oceněným hasičům předal medaile a věcné dary starosta Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska Karel Rychter, ředitel Centra hasičského hnutí Jiří Pátek, starostka Okresního sdružení Markéta Hrušová a zástupci našeho sboru. Po skončení udílení medailí byla připravena prohlídka hasičského muzea a slavnostní pohoštění.

24. Řád svatého Floriána. Výročí 140 let od založení sboru. Tatra 815.

Nejprve zaznamenáváme v roce 2014 tradiční akci v Litoměřicích, celorepublikovou akci českých dobrovolných hasičů. 6. a 7. června s naší účastí, s historickou technikou a praporem.

A teď do Říčan. 13. června 1874 se městská rada usnesla 13 hlasy proti 2 o ustanovení sboru dobrovolných hasičů. Téměř přesně po 140 letech, 21. června 2014 proběhly oslavy na Masarykově náměstí. Velkolepé. Zlatý hřeb nastal ve 14,30 hodin. Slavnostní nástup k předání nové techniky, CAS na podvozku Tatra 815 dobrovolným hasičům plus rychlý zásahový automobil VW pro HZS Říčany-tedy placeným. Tento VW je vybaven nejmodernějším vyprošťovacím zařízením, vysokotlakým systémem pro hašení požárů automobilů a množstvím technického i zdravotnického materiálu. Město Říčany poskytlo na tento automobil příspěvek ve výši 0,5 mil Kč a HZS Říčany převedlo sboru právě předávanou Tatra 815, r. v. 1985, repase 1998. Spolu s novou Tatrrou bude u říčanských dobrovolných hasičů jako stěžejní sloužit stávající cisterna na podvozku Tatra 148 a dopravní automobil. Po žehnání nové techniky pokračoval odpolední program prohlídkami zde parkované techniky, ukázkami jejího užití, vystoupením mládeže. V 17.30 hod došlo k přesunu do zbrojnice a

k volné zábavě. K té bylo zakoupeno: 2x kýta, klobásy, párky, 2 sudy piva a 5 bas lahvového, 2 sudy limo, zelenina, pečivo, kelímky, tácky, okurky, hořčice, kečup. A bublinky na přípitek.

Originální tatrovácká koncepce je založená na centrální nosné rouře s nezávisle uloženými výkyvnými poloosami. Vepředu vzduchem chlazený vznětový motor a převodovka. První vozidlo bylo vyrobeno v r. 1989 a cca o 60 roků později firma prodává do 53 zemí na 5 kontinentech! Po roce 1989 se „zmítala“, ale nepadla. K dosud užívanému motoru přibyl motor chlazený kapalinou a vedle mechanicky ovládané převodovky převodovka automatická. Nastavby individuální dle zadání zikazníka. V roce 2022 vyrobila a prodala více, než 1300 vozidel. Stále platí, všude dojede, všude projede. „Tatra nezná bratra“!

Krásný rok 2014 kazí úmrtí Zdeňka Ráže. Je to téměř neuvěřitelné, ale hasiččině zasvětil 66 roků svého života. Pracovitý člen výboru, později člen revizní rady sboru. Obětavě přiložil svou ruku k dílu, naslouchal nám, uměl poradit. I potěšit svou hrou na saxofon při našich setkáních a výročích. Poděkování je na místě.

A připomenutí mimořádného. Dobrovolnictví po dobu čtyř a třech po sobě jdoucích generací. Dvě rodiny dobrovolných hasičů.

Rážovi

I. generace	Ráž Jan	požárník	nar. 1899	člen sboru od 1947
	Rážová Zdeňka		1905	1947
II. generace	Ráž Zdeněk	požárník	1930	1947
	Rážová Věra		1932	1952
III. generace	Ráž Zdeněk	požárník	195-	člen nejdříve v Říčanech, později v Praze
	Ráž Jan	požárník	195-	člen 1971 v Říčanech, od 2006 v Mukařově a od 2019 ve Velharticích na Šumavě.

V roce 2022 vyznamenán medailí Za záchranu života. Společně s kolegou z jednotky resuscitovali souseda, který upadl do bezvědomí. Přivolaná jednotka HZS pomocí automatického elektrického defibrilátoru úspěšně dokončila obnovu životních funkcí a dále se péče o souseda ujala ZZS, která přijela hned za hasiči.

IV. generace	Ráž Jan		198-	2005
--------------	---------	--	------	------

Urbanovi

I. generace	Urbanová Libuše		1923	1950
II. generace	Urban Pavel	požárník	1944	1959
	Urbanová Marie		1947	1967
III. generace	Urban Pavel			
	Určitou dobu požárník z povolání, určitou dobu člen sboru			
	Urban Petr		197-	1986 (?)
	Majitel s.r.o. LKW Petr Urban Říčany, určitou dobu požárník z povolání			

A mohlo být ještě lépe. Jeden čas tomu napovídal, jak je v této historii i popsáno. To, když chodil do hasičárny Patrik Ráž, nar. 200–a činní byli i Urbanová Lenka a Urban Petr, nar. 199–a 199-.

A ještě něco: **Málkovi**

	Stanislav Málek MNV Říčany		1926	1947
viz II. gen. Rážovi	Blanka Málková, sestra Ráže Zd.		1926	1948
	Stanislav Málek požárník		194-	1963?
viz II. gen. Urbanovi	Olga Málková, sestřenice Marie Urbanové			od?

I letos (vracíme se do roku 2014) práce pro sbor přinesla ocenění mnoha členům. Za všechny je nutno zmínit Řád svatého Floriána, který obdržel náš dlouholetý člen Vratislav Feldera. Je o něm zde psáno.

Dobře se čte zpráva o hospodaření. Příjmy 92571 Kč, výdaje 26759 Kč, zůstatek v pokladně 35813 Kč a na účtu 66722 Kč. Sbor má 63 členů, z toho 30 mužů, 11 žen, 12 dorostenců a 10 mladých hasičů. Členský

příspěvek je 380 Kč, z toho odvádíme OSH 80 Kč za členy starší 18 let a 50 Kč za ty mladší.

A nemůžeme vynechat volbu výboru.

Starosta	Petr Hněvsa
1. náměstek starosty	Pavel Kačírek
2. náměstek starosty	Zdeněk Kavka
Velitel	Ing Josef Kudrna
Zástupce velitele	Dominik Pokorný
Vedoucí mládeže	Denisa Korbelová
Pokladník	Miluška Hlínová
Revizní komise	Libuše Steinbauerová, Bc Markéta Veselá, Petr Špatenka
Jednatel	Mgr Filip Šilar
Garážmistr	Jan Ráž ml.
Člen výboru	Ondřej Nejedlý

Členská základna

Andrlík Tomáš, Andrlík Tomáš ml., Andrlíková Dana, Čáp Bohuslav, Čáp Michal, Feldera Vratislav, Formánková Linda, Hlína Miloš, Hodan Richard, Holub Karel, Hrušková Marie, Kačírek Petr, Kačírek Petr ml., Kačírek Filip, Kočí Jiří, Kratochvíl Jakub, Kujadrová Alena, Libiger Šimon, Lisá Magda, Mach Jaroslav, Makl Michal, Málek Stanislav, Mlčkovský Petr, Molinaro Josef Ing, Molinarová Jana, Molinaro Dominik, Nechvátal Vít, Nejedlý Ondřej, Nerad Vojtěch, Paulová Lenka, Rychtář Josef, Schulz Matěj, Skleničková Pavla, Skřivánková Tereza, Skřivánek Jaroslav, Stárek Jiří, Stárková Nikola, Stárková Jana, Stískal Roman, Stýblo Josef, Suchý Josef, Svoboda Jaroslav, Šilarová Klára, Šourek Jakub, Tománek František, Ulman Filip, Urban Pavel, Urbanová Marie, Urban Petr, Urban Petr ml., Urbanová Lenka, Vavříčková Lucie, Vrzal Jan, Vyhlídalová Nikol.

Po povodních 2013 (viz kapitola 23) si vedení města vzalo za cíl poskytnout členům jednotky výbavu potřebnou pro zdárné zdolávání požárů a dalších živlů. Znamenáme nákup ochranných oděvů a pomůcek v hodnotě 98000 Kč.

25. Další Tatra 815. CAS 30 Scanie. DA Ford Tranzit. Od roku 2014.

Technika.

Nejprve krátká rekapitulace. Jednotka má k dispozici CAS 32 T 148, DA Avia, Avia ADR-kontejnerová a VA Škoda Felicia.

Plus v rámci 140. výročí sboru, jak již bylo uvedeno v předešlé kapitole, CAS 32 T815 od HZS Středočeského kraje. Ta vozí 4 hasiče, 8200 l vody, 800 l pěny, dýchací techniku, hadice, armatury, motorovou pilu a rozbrus, elektrocentrálu, osvětlovací stožár a drobné nářadí, jako lopaty, košťata, vidle apod. Nahradila již alegorickou předchůdkyni CAS 32 T138 (viz kapitola 23).

Na VVH 28. 11. 2015 je čtena informace o nákupu dalšího kousku techniky, kterým je smykový nakladač Fiat Kobelco neboli Bobík a někdy Mazlík. Mazlíka využíváme při odklizení popadaných stromů, při povodních nebo sněhových kalamitách. Poděkování za něj patří Úřadu Středočeského kraje, u kterého jsme obstáli se žádostí o dotaci 200000 Kč a městu Říčany, které nákup dofinancovalo. Před námi se několik let živil jako zemědělec a bylo potřeba na renovaci odpracovat desítky a desítky hodin. Mnoho dílů a součástek bylo třeba vyměnit, provést novou elektroinstalaci, vyměnit provozní náplně, nanést nový nátěr. Podíleli se na tom naši členové, zejména Petr Špatenka a Honza Ráž. Ten se dokonce po několika dnech renovace do hasičárny na měsíc nastěhoval, aby se nezdržoval dojížděním domů.

2016 vyjednalo město s vedením HZS Středočeského kraje bezplatný převod motorového vodního člunu Blesk. A ještě dovybavilo jednotku moderní dýchací technikou.

2017 Město koupilo 15 zásahových obleků za 220000 Kč. Uplatnění dotace 750000 Kč na DA, se přiblížilo realizaci konkretizací výbavy spoluprací města a sboru v říjnu následujícího roku. Poděkování patří starostovi města p. Kořenovi a vedoucímu útvaru krizového řízení p. Skočdopolovi.

2018 V listopadu zaparkovala v hale na Fabiku další CAS 32 Tatra 815 od HZS Středočeského kraje. Plus město získalo dotaci 3,2 mil Kč na nákup velkokapacitního cisternového vozu.

6. června 2020 naše jednotka oficiálně převzala do užívání DA Ford Tranzit, který u nás již nějaký ten měsíc slouží.

Americký Ford Transit je dodáván na evropské trhy od roku 1965. Dopravní automobily pro profesionální hasiče i pro jednotky SDH jsou montovány s nepřeberným množstvím výbavy a úprav dle přání a potřeb

zákazníka.

Do vozidla může nasednout 9 lidí, a ještě zbývá místo pro vybavení a materiál. Dva hasicí přístroje (práškový a CO₂), dva vyhledávací světlomety, dobíječky pro kapesní vysílačky a led svítilny, pravé zadní dveře jsou osazeny žebříkem pro přístup na střechu s nosiči pro další materiál. Závěsné zařízení umožňuje vozit s sebou i další techniku, například člun. Na bocích a v přední části jsou zabudovaná led světla, modrá rampa na střeše, v přední masce a v zadní části vozidla led majáky. Co se týká komfortu dopravy, je zde parkovací kamera, přední i zadní parkovací senzory, nezávislé topení a stejně tak klimatizace. Ovšem je zařazen s malou výbavou z důvodu použití k evakuaci obyvatelstva a odvoz evakuačních zavazadel. Společně s přívěsem s plachtou, uváděným také jako přívěs nákladní.

To nejlepší na konec. Převzetí nové CAS 30 Scania! Lze jí osadit 6členy, pojme až 8500 l vody a 510 l pěny, čerpadlo s výkonem 3000 litrů za minutu. Na přední části disponuje navijákem a nárazníkovou proudnicí, kterou je možné ovládat manuálně i tabletem z kabiny nebo i z venku. Tím lze ovládat téměř cokoli v autě. Po stranách vozidla nalezneme hadice, elektrocentrálu, rozbrus, motorovou pilu, v zadní části je kompletní ovládání čerpadla. Nahoře jsou dva střešní boxy na ženíjný náčiní a střešní lafeta (vodní dělo), rovněž ovladatelné z tabletu.

Byla to toho dne na Masarykově náměstí velká událost. Naše mládež předvedla štafetu. Místo kolíku si předávali klíček od auta a ten v cíli předali veliteli jednotky Zdeňkovi Kavkovi. Oba vozy posvětil místní farář Konstantin Petr Mikolajek. Kromě naší techniky přijely okolní i vzdálenější sbory, takže se bylo nač dívat. Celé náměstí bylo zarovnáno technikou určenou ke zdolávání požárů. Přivezli je zástupci okolních i vzdálených sborů.

Nejprve tedy domácí, ti přivezli zde popsané DA Ford Tranzit a CAS 30 Scania a také kočárovou stříkačku R. A. Smekal Praha, r. v. 1892, ruční pohon 150 l/min, 5 ATM, r. 1923 motorový pohon 250 l/min., 6 ATM, dále byly k vidění:

závěsnou motorovou stříkačku 16 Mára Tábor, r. v. 1927

automobilový nosič kontejnerů Avia 31-ADR, r. v. 1988 plus kontejnerovou vanu r. v. 1993, repase 2017

kolový smykový nakladač Kobelko, Fiat, r. v. 2005

záchranné plavidlo s přívěsem, člun Kačenka, r. v. 2003, podvozek 2019

motorový člun Blesk r. v. 1992, podvozek r. v. 1993

občerstvovací kontejner, úprava 2018

HZS stanice Říčany:

CAS 20 Tatra, r. v. 2016, 4000 litrů vody a 240 litrů pěny

velitelský automobil Ford Ranger, r. v. 2015

čtyřkolku Polaris Ranger, r. v. 2019

A zač jsme vděční sousedům (nemůžeme uvést všechny, alespoň některé):

Nejprve cisterny:

CAS 25 Škoda 706 RTHP, r. v. 1964, 3500 litrů vody, Všestary

CAS 16 IFA, r. v. 1971, 2200 litrů vody, Svojšovice

CAS 32 T 48, r. v. 1984, r. v. 1984, 6000 litrů vody a 600 litrů pěny, Jevany

CAS 24 Scania, r. v. 2006, 3500 litrů vody a 200 litrů pěny, Praha-Kolovraty

CAS 30 Scania, r. v. 2018, 9000 litrů vody a 540 litrů pěny, Praha-Kolovraty

Dopravní automobily:

Praga Grand, r. v. 1927, nám velmi dobře známý automobil (kapitola 9). Tehovec.

VW Combi, r. v. 2017 a Ford Tranzit, r. v. 2018, Horní Měcholupy

MB Sprinter, r. v. 2017, Mukařov

MB (?), Jevany

Iveco r. v. 2007, Čelákovice

A něco speciálního:

AZ 37 požární žebřík s košem Magirus, r. v. 1995, Čelákovice

Tatra 815 vyprošťovací automobil, vojenský tahač, r. v. 1995, Doubek.

A my se mohli rozloučit s DA Avii, která u nás měla odslouženo neuvěřitelných 37 roků, CAS 32 T148 a VA Škoda Felicia.

Pokračujeme v technice.

2022 Město na jednotku převedlo Iveco – nosič kontejnerů. Bude vozit týlový kontejner, loď Blesk a smykový nakladač. Nahradilo Avii-ADR, která bude sloužit v Tehově.

Iveco bylo založeno sloučením 5 evropských společností se sídlem v Itálii. Vyrábí lehká, střední a těžká užitková vozidla.

Město nám 4. října převedlo od městské policie 10 let starou Dacii Duster. U nás bude sloužit jako velitelský automobil (VA) k rychlým dojezdům k mimořádným událostem. Je bílá, museli jsme ji nastříkat do hasičských barev, kompletní renovací prošel podvozek.

Dacia je rumunská automobilka, od roku 1999 ve vlastnictví Renaultu. Nabízí širokou nabídku osobních vozů za rozumné ceny pro soukromé i firemní zákazníky.

A opět tedy malý sumář.

CAS 32 T 815, CAS 32 T815, CAS 30 Scanie, DA Ford Tranzit, Iveco, Dacia Duster, přívěs nákladní/plachtový, kontejner týlový/občerstvovací, přívěs čerpací/protipovodňový, smykový nakladač Fiat Kobelko, člun Kačenka a motorový člun Blesk.

Zásahy. Je třeba připomenout změnu organizace záchranného systému v republice. Do r. 2002 byla organizace založená na okresech (OVPÚ – vzpomínáte, prevenci měly v referátu Okresní inspekce požární ochrany – OIPO a krajská inspekce požární ochrany – KIPO), Dále to bude krajské uspořádání, represe i prevence. Bezpečnost v jednotlivých krajích zabezpečují hasičské záchranné sbory (HZS) a ty jsou společně s policií a zdravotníky součástí integrovaného záchranného systému (IZS). Jednotky jsou celostátním předpisem řazeny do kategorií hlavně dle dvou kritérií s přihlédnutím k velikosti jednotky a jejímu vybavení.

JPO I – jednotka hasičského záchranného sboru kraje s okruhem působnosti do 20 minut jízdy z místa dislokace a výjezdem do 2 minut od vyhlášení poplachu.

JPO II – jednotka SDH obce s okruhem působnosti do 10 minut a výjezdem do 5 minut od vyhlášení poplachu.

JPO III – jednotka SDH obce s okruhem působnosti do 10 minut a výjezdem do 10 minut od vyhlášení poplachu.

Tak to byly jednotky s územní působností i mimo území svého zřizovatele, a ještě jedna s místní působností JPO IV – jednotka hasičského záchranného sboru podniku.

Ještě znamenáme JPO V, VI a N.

Postupná modernizace toho, co nám stojí v garáži, nemohla zůstat bez pozornosti. Naše jednotka je zařazena do kategorie jednotek požární ochrany III, což s přihlédnutím k výše uvedenému znamená

A. naplnit požadovaný stav, tj. velitel jednotky (Zdeněk Kavka), velitel družstva (máme jich 5), strojník (8) hasič (8), minimálně 12 hasičů celkem a my, jak si lze snadno spočítat, máme 22.

B. Toto vše garantovat v rámci našeho hasebního obvodu. Není nejmenší. Jeho území vymezit ze zhora, na východě a dole takto: Křenice, Královice, Uhříněves, Benice, Průhonice, Dobřejovice, Modletice, Popovičky, Jažlovice, Svojšovice, Všešary a Tehov. Při vyhlášení prvního stupně dle poplachového plánu. To vyjíždí jedna profesionální jednotka, pak místní jednotka a dvě ostatní. Ve 2. stupni vyjíždí 8 jednotek, ve 3. stupni dvanáct jednotek a pak je ještě zvláštní stupeň, kdy je povoláno více než dvanáct jednotek.

Z našeho okrsku je stejně kategorizována jednotka SDH Lojovice. A z okolí? Mnichovice, Tehovec, Mukařov, Struhařov, Kolovraty a Průhonice.

Pohlédneme dále, že nám technika nezahálí. Samozřejmě není možné vypsát vše. Zásahujeme 50 – 60x ročně. i vícekrát. Jak již zde bylo několikrát uvedeno, nelze popisovat vše, a tak podrobně. Ale bylo by škoda nepopsat alespoň zlomkovitě některé případy z období od roku 2015. Vybíráme.

Říčany vzdávají hold. Extrémně teplé léto potrápilo snad všechny obyvatele republiky, hasiče nevyjímaje. Na přelomu prázdnin vyjížděla naše jednotka k požárům v Říčanech i okolí i několikrát denně. K prvnímu požáru lesa u Velkých Popovic vyjela 20. července. Ve většině případů se na hašení podílelo mnoho dalších jednotek. 21. července byla naše jednotka povolána k požáru pole za Marvánkem, 22. 7. hořel les u Strašína. O den později hořel les u Starého koupaliště v Radošovicích. Jednalo se o požár většího rozsahu a v nepřístupném terénu, proto bylo povoláno mnoho dalších jednotek a s hašením pomáhal i vrtulník. Po likvidaci požáru naše jednotka prováděla dohlídku požářiště do druhého dne. 25. 7. byla jednotka povolána k požáru odpadu u nádraží, 26. 7. hořel porost v Říčanech. 28. 7. vyjela jednotka k velkému požáru stohu balené slámy a zemědělského stroje u Nupak. Velitel zásahu rozhodl, že se stoh nechá kontrolovaně dohořet a následně naše

jednotka prováděla dohlídku po dobu 2 dnů. 30. 7. hořel les opět u Strašína. Ke 2 požárům jsme vyjeli 31. 7., nejprve odpoledne k požáru lesa u Dolní Lomnice a následně v podvečer do Říčan k požáru porostu, 3. 8. jsme zasahovali zase v Říčanech a zase u požáru porostu. 5. 8. hořely balíky slámy poblíž Kuří, 6. 8. opět požár porostu v Říčanech. 7. 8. jsme byli povoláni k rozsáhlému požáru lesa u Světic. K tomu byl postupně vyhlášen 3. stupeň požárního poplachu. K likvidaci tohoto požáru o rozloze 6 ha v obtížně přístupném terénu bylo povoláno 18 jednotek o síle několika desítek hasičů a 30 kusů techniky. Pomáhaly také 2 vrtulníky s bambi vakem. Po likvidaci zůstala na místě naše jednotka, která zde 2 dny dohlížela na požářiště. V neděli 9. 8., dvě hodiny po návratu ze Světic, byla jednotka povolána k dalšímu požáru lesa u Olivovny. Po jeho uhašení se vrátila na základnu, aby o několik hodin později vyjela ke Kuří na požár porostu, který hořel na třech místech současně. 10. 8. hořel porost v aleji mezi Radošovicemi a Březím. 11. 8. jednotka zálohovala na stanici profesionálních hasičů v Říčanech. 13. 8. vyjela k požáru lesa poblíž autobusové točny v Říčanech a následně k požáru lesa u Tehovce. V pátek 14. 8. strávili naši hasiči u požárů celý den. Nejprve byli povoláni k požáru lesa u Vyžlovky, od tohoto zásahu se museli rychle přesunout ke Světicím, kde se po týdnu znovu rozhořel les. Poté se vrátili zpět na Vyžlovku. A po návratu z Vyžlovky vyjížděli do Škvorce na požár porostu.

Z Bojového řádu jednotek požární ochrany – metodického listu k hašení lesních požárů: je třeba se rozhodovat dle směru, síly a rychlosti větru, dostupnosti pro požární techniku a vzdálenosti vodních zdrojů. Pro samotné hasiče jde o fyzicky náročné přesuny na velké ploše. Po uhašení nutno zabezpečit dohled proti opětovnému rozhoření. Takže – splněno beze zbytku.

Vydechnutí všem hasičům přinesl déšť a ochlazení, které nastaly v polovině srpna. Naše jednotka od konce června do poloviny srpna zasahovala u 46 případů. Někteří hasiči omezili své soukromé aktivity, aby byli v dosahu, jiní chodili přes den do zaměstnání, přes nos hasili nebo prováděli dohlídky na požářišti a ráno zase šli do zaměstnání. V září byli naši zástupci pozváni do KC Labuť, kde se konala akce „Říčany vzdávají hold“ k poděkování a uznání dobrovolným i profesionálním hasičům, policii a zdravotnické záchranné službě ze strany vedení města za jejich práci při letních požárech. I finanční injekce byla.

5. 11. 2015 jsme byli, krátce po půlnoci, povoláni k požáru do Průhonic. Před místním hotelem začalo hořet několik osobních automobilů a požár se šířil i na konstrukci hotelu. Na místě jsme zasahovali přes tři hodiny v dýchacích přístrojích.

21. 12. 2015 požár budovy u zimního stadionu. Z hořících plastových kontejnerů se oheň rozšířil na přilehlý tesco barák. Zasažena byla střecha a několik místností. Kromě našich profesionálních a dobrovolných zasahovala i Praha s výškovou technikou.

2 016. Pro změnu snůh. V pondělí 29. 2. a v úterý 1. 3. zasáhla celou republiku sněhová kalamita. Na několik hodin doslova paralyzovala celé Říčansko. Poruchy v dodávkách el-energie, desítky padlých stromů a nesjízdné silnice. Jenom v prvních 24 hodinách jsme zasahovali u více, než 40 událostí v plném stavu, tedy 18 členů, obě naše cisterny T815 a T148, DA Avia a VA Škoda Felicia. Do některých míst, např. na Říčanskou ulici nebo do Thomayerovy ulice jsme se museli vracet opakovaně, neboť pod tíhou mokrého sněhu docházelo k pádům dalších stromů. Ve třech případech se jednalo o zásahy u dopravních nehod, také jsme evakovali cestující z havarovaného autobusu u Otice. Velice dobře fungovala spolupráce s městskou policií a vedením města.

13. 9. 2016 jsme byli v nočních hodinách povoláni k požáru do říčanské nemocnice. Hořelo na půdě jednoho objektu, ten spadá do 2. poplachového stupně. Odhadnutá škoda 1 milion Kč, uchráněná hodnota 8 milionů Kč.

2017 8. srpna v 1 hodinu a 30 minut ráno jsme vyjeli k požáru tří dodávek a následně domu na okraji Březí. Již z dálky bylo na noční obloze vidět, že požár nebude malý, a proto byla povolána i naše druhá cisterna. Ihned po příjezdu na místo byli naši členové dosazeni na útočné proudy v dýchacích přístrojích. Vytvořili jsme kyvadlovou dopravu vody. Na místě zasahovala i výšková technika. Po lokalizaci bylo nutné rozebrat střechu, která stále vykazovala vysokou teplotu. Tento noční požár byl opět úkazem, co oheň dokáže a jak rychle je potřeba postupovat.

29. 10. 2017 se během pár hodin ČR přehnal silný vítr. Ve dnech 29. -31. 10. jsme v Říčanech zaznamenali přes 20 událostí, zejména popadané či vyvrácené stromy, utrhané okapy, jeden utržený semafor.

24. 12. 2017 poslední výjezd toho roku, požár vánočního stromku, díky duchapřítomnosti pána domu, který stromek vyhodil ven, beze škody. Na druhou stranu štědrý den bez hořícího vánočního stromečku by byl jak Silvestr v televizi bez Mrazíka.

2018 23.2. požár v mrazárnách v Mochově, jeden z největších požárů na Praze-východ za poslední roky. Zasahovali jsme s oběma cisternami, tj. T 815 a T148 od 13,00 hodin pátku 23. 2. do 19,00 hodin 24.2. Obě naše cisterny byly součástí kyvadlové dopravy vody a naši 2 hasiči vypomáhali s řízením dopravy, protože v místě nebyla doprava zastavena, a tak se prolínala civilní vozidla s hasičskými. Těch hasičských tam bylo opravdu hodně. Požár působil neplechu na blízké D11, kde díky hustému kouři musela policie snížit rychlost.

Lidé bydlící v okolí nesměli otevírat okna, natož se pohybovat venku. Po pár hodinách se propadla část obvodové a střešní konstrukce a díky tomu bylo účelné nasadit k hašení i vrtulník s bambi vakem. Inu ne bezdůvodně byl vyhlášen až zvláštní stupeň požárního poplachu.

17. 3. 2018 byla naše jednotka povolána k technickému zásahu, odstranění ledových krápníků v Radošovicích z mostu na přípojku k dálnici. Vyjeli jsme s Avií, policii ČR uzavřela komunikaci a věc byla vyřízena během 15 minut.

2019:

20. 4. 2019 jsme vyjeli k požáru stromu, který žhnul uvnitř kmene. Ještě týž den jsme byli povoláni k požáru OC Lihovar Říčany, kde plameny ohně již vyrážely ze střechy budovy. Právě na střechu směřovala naše práce, samozřejmě v dýchacích přístrojích. Při hašení jsme vynášeli vybavení místní školky, která byla zasažena nejvíce. Ve 23,30 hodin byl požár zlikvidován, ale z důvodu možných skrytých ohnisek naše jednotka až do ranních hodin každých 30 minut procházela prostory s termokamerou. Vzhledem k délce zásahu byl povolán náš týlový/občerstvovací kontejner. Právě při tomto zásahu si odbyl svou premiéru a osvědčil se na jedničku.

5. 6. 2019 jsme vyjeli k záchraně kočky, která uvízla v kanalizaci a sama se nedokázala dostat ven. To není o tom, že sbor zachránil kočku, ale o tom, že sbor t a k é zachránil kočku.

Filipa Šilara doma zastihla SMS k výjezdu se stručným popisem události a adresou. Hořelo v blízkosti jeho bydliště. Ihned se vydal na místo, kde na balkoně našel imobilního obyvatele domu. Po něm přijela na místo hlídka PČR a jeden z policistů spolu se Šilarem se snažili pána evakuovat. Bohužel, tří se na jeden žebřík, který byl k dispozici, nevešli. Teprve s příjezdem jednotky SDH Mnichovice bylo možné přistavit další žebříky a pána evakuovat. Mezitím přijela další hlídka PČR, zdravotníci a hasičské jednotky. Pán byl v bezpečí a oheň uhašen.

Namátkou říjen 2019. Stále častěji se setkáváme s takzvanou zálohou na vlastní zbrojnici. Specifická činnost. Je třeba v případech, kdy HZS Říčany někde zasahuje s větším počtem lidí a techniky a my jsme svoláni k pohotovosti, pro případ zásahu v této době v jiném místě. To se stalo hned 1. 10., dále 9., 12., 13., a 14.10.

2020 24.6. byla naše jednotka vyslána do areálu firmy Renocar v Čestlicích k požáru elektromobilu BMW, kterému pod podlahou hořela baterie. Prostor servisu byl zakouřený, v dýchací technice hasiči odpojili automobil od nabíjecí stanice, provedli neúspěšný pokus o otevření automobilu, následovalo násilné vniknutí dovnitř oknem u řidiče s cílem auto odblokovat a vytlačit mimo vnitřní prostory. To se pomocí navijáku a kluzných klínů povedlo. Po celou dobu byla hořící baterie ochlazována pomocí přenosnými hasičími přístroji CO2 a kontrolována teplota termokamerou. Po příjezdu techniky ze stanice Mladá Boleslav byl osobní automobil naložen do kontejneru a kontejner zaplaven vodou. Velitel zásahu konstatoval, že stále probíhá reakce baterie a osobní automobil bude ve vodní lázni ponechán do 29. června. Dohlídkou byla pověřena naše jednotka a jednotka SDH Čestlice. Rozpis:

10:30 - 16:00 Jan Veselý, Martin Navrátil

16:00 - 20:00 Zdeněk Kavka, Petr Hněvsa

20:00 – 00:00 Pavel Kačírek, Petr Kačírek

00:00 – 04:00 Josef Kudrna, Milan Šafránek

04:00 – 08:00 Dominik Molinaro, Roman Kurka.

Poté byla nařízena dohlídka další tři dny majiteli objektu s tím, že kontrola bude 3. července. Druhý den od vzniku požáru byl na místo povolán občerstvovací kontejner, aby zajistil zázemí pro členy dohlídky. 7. července byla přečerpána voda z kontejneru a poté bylo přikročeno k oplachu vozidla 1000 litry vody. Jednotka zůstala v záloze do druhého dne, kdy bylo vozidlo vyzvednuto z kontejneru. Konec.

2. 9. 2020 jsme ve večerních hodinách byli povoláni k požáru chaty. Už podle popisu jsme tušili, že se jedná o skautskou klubovnu blízko Marvánku a oheň je v pokročilé fázi. Po příjezdu jsme společně s ostatními jednotkami prováděli hasební práce a bylo nutné pracovat v dýchacích přístrojích. Po uhašení a kontrole požářiště termokamerou jsme celou noc dohlíželi a kontrolovali event. ohniska požáru.

2021 23.3. v časných ranních hodinách vyjely dvě jednotky k požáru autovrakoviště ve Slušticích. Hořelo větší množství autovraků a dřevěná budova. Celkem zasahovalo 15 jednotek, k hašení bylo použito i pěnídlo, a protože z vraků mohly uniknout některé provozní kapaliny, bylo nutné zmapovat kudy a kam odtéká hasební voda a zjistit, zda nedochází například ke kontaminaci nějakého vodního zdroje. S manipulací s vraky pomáhal majitel s manipulační technikou. Škoda byla odhadnuta na 5 milionů Kč, uchráněné hodnoty na 100 milionů Kč.

2022 20.5. prošla přes Říčany pořádná bouřka a za sebou zanechala pěkných pár spadlých a poničených stromů. První spadlý strom nám byl hlášený v nočních hodinách. V rámci komunikace s operačním střediskem jsme hned po zpracování tohoto stromu přešli k dalšímu, a pak zase k dalšímu, a tak to šlo až do rána. V ranních hodinách se jelo ještě k jednomu stromu, který bohužel spadl na osobní automobil, o dvě hodiny později jsme jeli pomoc ZZS s transportem pacienta. A ještě nebyl konec, 27. 5. hlásila městská policie několik větví, které

ohrožovaly pěší. Dokonáno, vyčistit pily a uložit je k dalšímu použití.

14. 11. odpoledne požár obchodního centra Hvězda v Benešově. Byl vyhlášen zvláštní stupeň požárního poplachu. Zasahovalo 28 jednotek, odhadnutá škoda 50 milionů Kč. Přítomná byla i hejtmanka Středočeského kraje pí Petra Pecková ve svém vyjádření na fcb chválila organizaci boje proti ohni, užití dronu s termokamerou a také (a kvůli tomu to píše) poskytování občerstvení na místě čili týlový kontejner říčanských hasičů. Z velkých požárů nelze opomenout ultra light letadlo a hangár v Doubravčicích.

Celkově v roce 2022 znamenáme rekordních 80 výjezdů, z toho přes 50 na území Řičan!

Toto množství koresponduje se statistikou požárů (požárů!) v celé republice. V roce 2022 hasiči vyjeli ke 20790 požárům, což je 30procentní nárůst proti roku předchozímu. Výrazně stoupl i počet ohňů v přírodním prostředí 10164 proti 3588. Bylo to samozřejmě dáno i klimatickými podmínkami, zima byla suchá a venkovní požáry začaly už v březnu. Nejen, ale i velmi teplé počasí v letních měsících bylo příčinou nejrozsáhlejšího lesního požáru v Českém Švýcarsku na Děčínsku. Potud zpráva generálního ředitele Hasičského záchranného sboru, který dále ještě uvádí, že nejvíce požárů zasáhlo Středočeský kraj: 2922 a Prahu s 2326 případy. Na závěr své zprávy nastiňuje budoucí úkoly, zejména získat nové členy, nejen profesionální, ale i dobrovolné. Právě dobrovolní hasiči jsou při katastrofách, jakou byl i požár v Českém Švýcarsku, nepostradatelní!

Smutné povzdechnutí: obhlédneme-li okolí Řičanům blízké historicky a katastrálně, znamenali jsme sbory dobrovolných hasičů v Pacově zal. 1905, v r. 1906 založené v Jažlovicích a Voděrádkách, v Kuří zal. r. 1909, ve Strašíně zal. 1911 (viz také kapitola „Rok 1989 podruhé. ČSSR, listopad 1989, ČSFR, ČR, ČHJ“) a v roce 1912 založený sbor v Radošovicích – zde ovšem došlo v roce 1953 připojení obce k Řičanům (viz kapitola „V. AS16 Praga RN“). V důsledku změn po roce 1989 do současnosti přežily a pracují pouze sbory v Kuří a v Řičanech. Ve společném účinkování obou sborů v rámci města Řičan. Tomu se Kuřští vymanili, když v roce 2017 uzavřeli smlouvu o spolupráci s obcí Nupaky o vzájemné spolupráci v rámci integrovaného záchranného systému.

Mladí hasiči. Generace mládeže 2012-2024: O Řičanech můžeme s velkým optimismem číst následující řádky. Do mladších žáků spadají děti ve věku od 4 do 9 let. A jak dorůstají, přecházejí do kategorie starších žáků 10-15 roků.

Jejich řady se rozrůstají, ze starších se stávají dorostenci a my doufáme, že láska a chuť k hasiččině je neomrzí a vydrží až do dospělosti, aby doplnili naše řady. Nejde o nějaký malý kroužek, celkem k nám chodí téměř čtyři desítky našich následovníků. To by nebylo možné bez usilovné a záslužné práce vedoucích mládeže. Čteme jména: Denisa Korbelová, Markéta Veselá a pomáhají i další z řad jednotky. V průběhu let se na pomoci s vedením mládeže podílejí dorostenci – Patrik Ráž, Vítek Nechvátal, Jana Stárková, Michal Makl, Petr Kačírek ml., Filip Holý, Ondra Černý, Kuba Maloveczki.

Po letních prázdninách 2017 přišli sami naši mladí s nápadem založit mini přípravku 3-5 roků věku a hned ji naplnili – svými mladšími sourozenci. A také je dostanou na starosti. Budou mít možnost někoho vést, někoho něco naučit. Zejména půjde o to hrát si, pomáhat jeden druhému v kolektivu, nasávat atmosféru. Schází se v hasičárně 1x týdně na hodinu.

Mladší žáci se scházejí i v tělocvičně ZŠ v Nerudově ulici, když počasí nedá jinak, kde hrají míčové hry, učí se uzle, osvojují si vědomosti na znaky odbornosti. To starší potí svou krev v garáži hasičárny, kde trénují požární útok. Ani vědomostní části je neminou včetně přípravy zdravotnické.

Většího rozsahu probíhá každý rok letní soustředění. Zaznamenejme to z roku 2018. 1. den přesun, ale i šplh na laně, střelba ze vzduchovky a uzlování. 2. den fyzická příprava, určování věcných prostředků a pro dorost lesní chůze po azimutech. 3. den odeslání pohlednic a výšlap na rozhlednu Žalý. 12 km při převýšení 500 m. Po návratu topografické značky a co kterým hasičím přístrojem hasit. 4. den trénink na závod požárnícké všestrannosti, dobrý oběd – pan domácí uvařil borůvkové knedlíky s žahourem, odpoledne fyzička a večer sladké překvapení – dvoje narozeniny z řad frekventantů. 5. den výlet na koloběžkách: 12 km s 200 m převýšením, odpoledne střelecká soutěž a návštěva místní mini ZOO. 6. den děti předvedly, co všechno se za tento týden naučily a večer velký oheň spojený s opékáním buřtů. Poslední den velké balení, úklid a loučení. Přesun do Řičan a odpoledne – trénink! S příjemným překvapením ve formě nového stroje.

Druhá polovina prosince se nemůže obejít bez tradiční vánoční besídky. Maminky napekly cukroví, zabalily dětem dobroty a ty je pak společně ochutnali v hasičárně. Na programu byl každoroční řetěz z papíru, zpívání koled a vystřihování vloček, které ozdobily celou klubovnu. Pak se najednou ozvalo zazvonění jako z pohádky a obrovské sáně, snad velikosti naší výjezdové Tatry 815 zvrhly pro stromeček dárky. Každý našel ten se svým jménem. Krásný podvečer i díky vedoucím. Oni byli právě ti, kteří se u Ježíška přimluvili.

Jak bude dále uvedeno, naši mladí hasiči nás úspěšně reprezentují na různých soutěžích a nácvik na tyto soutěže je středobodem jejich činností. A sbor jim k tomu musí vytvořit podmínky. Tak například je radostně

kvitována zpráva o nákupu dvou překážek z přiklepnutých grantů. Jde o kladinu 150 cm a bariéru 170 cm. V průběhu let stále trénujeme „na sběrném dvoře“ v areálu našeho sboru v Březinově Ulici a od roku 2018 také na atletickém oválu v areálu ZŠ U Lesa. Snahu o vlastní cvičiště sbor vyvíjí, zatím, bohužel, bez žádoucího výsledku.

Soutěže

Uzlování

patří k nezbytným obecným dovednostem. Tyto soutěže také vhodně vyplňují zimní období, kdy se nedá soutěžit venku. Mladí jezdí do Herinku, Kuří, hojně obsazená bývá soutěž v Mukařově. Namátkou - 9. 3. 2019 obsadili mladší žáci (doplnění 4 dětmi z mini přípravky) 3. místo z 23 družstev, starší 7. místo rovněž z 23 družstev. Na konec byl každý závodník odměněn palačinkou se šlehačkou. Nebo 8. 2. 2020 v Herinku. Mladší 8. místo, starší 2. místo a náš člen získal ocenění „nejmladší uzlovač“! A tak dále a tak dále, rok za rokem.

Dětská hasičská liga,

jak čteme, např. v roce 2019 se za naší účasti uskutečnila ve Svojšovicích, Lojovicích, Křížkovém Újezdci, Popovičkách a v Modleticích, kde proběhlo vyhlášení výsledků za celou ligu. V zápisu z členské schůze 7. 9. 2022 čteme o soutěži v Modleticích 3.9. - mladší 4. místo a den na to ve Psárech – mladší 4. a 8. místo, starší 3. místo a dorostenci 5. místo.

Plamen

coby hru pro mladé hasiče organizuje SH ČMS k rozvíjení dovedností a znalostí našich budoucích nástupců. Děje se každoročně v podzimních a jarních kolech. Zase jenom útržkovitě. V květnu 2017 čteme o jarním kole v Úvalech. Soutěžilo se ve dvojicích ve štafetovém běhu s překážkami 4x60m a v požárním útoku. O rok později stojí za zmínku podzimní kolo, které pořádal SDH Veleň-Mirovice ležící na druhé straně našeho okresu, takže už sama cesta byla pěkným výletem. 5členné skupiny proběhnou ve venkovním pleněru vyznačenou trať a při tom plní úkoly. Stanoviště 1 střelba ze vzduchovky, dvojka uzlování a další následují: šplhání na laně, znalost topografických značek, orientace v mapě a práce s buzolou. Nechybí znalost použití hasiv na dané druhy hořlavin – požárů a technických prostředků k hašení používaných. Nechybí ani poskytnutí první pomoci zraněným. A úspěchy z tohoto období? Těch je mnoho! Za jednotlivce krajské kolo náš sbor reprezentoval Patrik Ráž (5. generace Rážů u našeho sboru), který skončil 9. na krajské soutěži jednotlivců středních v Kutné Hoře. Na jeho úspěchy v jednotlivcích navázal Vítek Nechvátal v roce 2019, kde na krajské soutěži v Mladé Boleslavi obsadil skvělé 4. místo. Pak naše úspěchy pozdržela pauza zaviněná pandemií Covidu, ale dokázali jsme navázat, a tak znamenáme 12. června 2021 krajské (!) kolo ve Vlašimi. Naši starší žáci mají možnost reprezentovat nejen náš sbor, ale i celý okres Praha-východ. Zvládli všech pět disciplín a domů přivezli krásné 10. místo. A zkušenosti, zážitky a motivaci postoupit na kraj za rok znovu. Týden na to, v krajském kole v soutěži jednotlivců dorostu dominoval již uvedený Vít Nechvátal a prvním místem se kvalifikoval na mistrovství České republiky v Zábřehu. A ještě není konec. Tam vybojoval v běhu na 100 m s překážkami 4. místo, a celkově byl také 4. v obrovské celorepublikové konkurenci. To tu ještě nebylo! V jarním kole 2022 na okresní soutěži mladší s nejnižším věkovým průměrem obsadili 5. místo, což potvrdilo potenciál tohoto družstva. Třešinkou na tréninkovém dortu byla první místa starších žáků a dorostenek a postup obou do krajského kola na „domácí“ půdu do Čelákovic. Zde celkovým výsledkem bylo 10. místo starších a 11. místo dorostenek. Úspěchy nás těší i v roce 2023, postup na krajská kola si vybojovalo opět družstvo starších žáků i dorostenek. Krajskou soutěž v Neratovicích jsme si společně všichni moc užili a zpět do Říčan přivezli 7. místo starších a 8. místo dorostenek.

Závod požární všestrannosti

ve svém prvním, podzimním kole dosti připomíná hru Plamen, v druhém kole na jaře se sportuje na stadionu, běhají se štafety, a to nejdůležitější a nejmilovanější – požární útok. V říjnu 2017 proběhl křest ohněm naší mini přípravky a v následujícím roce si dali (v jiné soutěži) repete v Kostelci nad Černými Lesy. V jejich případě nejde o soutěžení, o umístění a tak. Rozhodující je, aby se všichni dobře bavili a hezky si užili dne. A v něčem novějšího. 18. 9. 2022 závod v Třeblicatech a 1. října v Klokočné. O tomto závodu podávají vedoucí mládeže Denisa Molinaro a Markéta Veselá zprávu na členské schůzi 5. října. Mladší žáci ve složení Matěj Makl, Šimon Šafránek, Daniel Molinaro, Jirí Nechvátal a Jakub Šaffa se umístili na 14. místě. Starší žáci Anna Dvořáková, Jakub Maloveczki, Martin Makl, Barbora Plačková a Daniel Černý obsadili ve skupině A 4. místo, ve skupině B obsadili 19. místo ve složení Filip Kačírek, Jakub Maloveczki, Jakub Horník, Josef Ježek a Gabriela Sýkorová. Zbývá nám dorost. Jakub Maloveczki (nejvytíženější člen soutěže) spolu se čtyřmi děvčaty: Adéla Nováková, Barbora Plačková, Anna Dvořáková a Adéla Pešoutová skončili těsně pod bednou na 4. místě. Ještě se soutěžilo v jednotlivcích – Ondřej Černý a Michal Makl obsadili 2. a 4. místo.

Dresy

Samozřejmě, že dosažené výsledky, a hlavně počty mladých hasičů nás těší. A protože dbáme na reprezentaci a také na to, aby i oni byli rádi, jednatel sboru David Pojezdný informuje v Říčanském kurýru č. 10/2022 o novince pro naši mládež. O nových dresech. Jsou z funkčního materiálu, který je elastický a velmi rychle schne, což závodníci kvitují při cvičení i při soutěžích. Společně s vedoucími si navrhli design a podle ohlasů velmi hezký. Zatím se dostalo na vedoucí, dorost a starší žáky. Do sezony 2023 již i pro mladší žáky.

26. Dvakrát medaile sv. Floriána.

Hasiči byli vždycky dobrá parta. Byla, je a bude! Při práci a zrovna tak při zábavě. Tak 4. května 2017 se vydalo 5 členů výboru popřát k 88. narozeninám našemu dlouholetému členovi Jiřímu Kočímu. Vyřídili přání, předali mu dar a poděkovali za 70 let činnosti u sboru. Pochutnali si na připraveném občerstvení a připili oslavenci dobrou moravskou slivovicí. Obdivovali jeho dobrou kondici a stále skvělou náladu.

V červnu oslavil náš dlouholetý člen krásné životní jubileum. Bývalý velitel, starosta a nyní člen revizní rady, strojník a taky rozhodčí Jaroslav Svoboda oslavil 70 let svého života. V září čteme o kulatinách naší dlouholeté a stále činné členky Libuše Steinbauerové. 2019 jsme přáli dlouholetému členovi a funkcionáři Vráťovi Felderovi k jeho významnému jubileu, a to k 80. narozeninám. Také jsme šli do říčanského kostela. Na pohřeb. Želíme úmrtí naší dlouholeté členky Marie Urbanové.

V roce 2020 znamenáme hned 2 dvojité hasičské svatby – v jeden zářijový den do toho „praštili“ David Pojezdný a Jana Stránská a Dominik Molinaro a Denisa Korbelová.

Vyslali jsme 4 členy jednotky na týdenní kurz do Ústřední hasičské školy v Bílých Poličanech, vrátili se nám 3 strojníci a jeden velitel. Jednotka disponuje 10 veliteli družstva.

Náš okrsek 3 Modleticko sdružuje, kromě Modletic a Říčan, sbory Popovičky, Herink, Radějovice, Kuří, Křížkový Újezdec, Petříkov, Svojšovice a Lojovice.

Poznámka: v rámci OS Praha-východ SH ČMS je ustanoveno 8 okrsků. S námi sousedí okrsek č. 5 Mukařov, Žernovka, Doubek, Štíhllice, Tehovec, Tehov, Babice, Klokočná, Všešary, Jevany a Doubravčice. Z druhé strany je Praha.

V Průhonicích slavili 130 let výročí založení sboru dobrovolných hasičů. No to jsme se nemohli nepochlubit naší koňským kočárem a přívěsnou stříkačkou „Vystrčil“.

Až Covid-19 nám vystavil stopku v roce 2020 a částečně i v roce následujícím). Omezení vycházení plus tři „R“: ruce (umývat), rozestupy (2 m) a roušky (zakrýt ústa a nos). Později O-T-N (očkování, test, prodělaná nemoc). A kdo pomáhal? Tak jako v ostatních městech republiky to byli dobrovolní hasiči. Ze Šlapanova jsme přivezli dezinfekce a tuto rozlévali do pet lahví k potřebě pro domácnosti. Distribuce v Říčanech: hasičárna, škola u Říčanského lesa a na Jurečku. Z Benešova jsme přivezli respirátory, které potom město rozdělovalo školám. Členové rady sboru schůzovali on-line. Výroční valnou hromadu jsme svolali 28. listopadu do hasičárny a bez hostů.

I rok 2021 si zaslouží (někdy bohužel) naší pozornosti. Jako podtitulek by bylo možno napsat dva pohřby, jedno výročí, dvě svatby. Ale ani to by nebylo všechno. Hned zkraje bude to „bohužel“. V únoru zemřel Jiří v Kočí a v dubnu Ing Josef Molinaro. Oba v době doznívající epidemie, kdy dle nařízení vlády mohlo být na pohřbu maximálně 15 lidí, takže sboru nebylo umožněno důstojně se s nimi rozloučit. Jiří Kočí, člen sboru od svých 15 roků, nás opustil v úctyhodném věku 91 let. A i když se v roce 1971 stal profesionálním hasičem nově zřízeného útvaru v Říčanech (viz str. XX kapitola „Dobrovolní a placení“ a zde dále), nikdy nepřestal být „dobrákem“ tělem i duší. Kde bylo potřeba něco udělat, udělal, kde bylo potřeba poradit, poradil. Působil u nás jako výcvikový referent, na jeho popud se jezdilo cvičit na „Minku“ (viz str. XX kapitola „Minka. Těžko na cvičišti, lehko na požářišti“), činil se jako zástupce velitele sboru, jeho místopředseda, právem mu byla udělena celá řada uznání a vyznamenání. Nejen pro svou dobrou povahu a veselý naturel zůstane v našich srdcích stále s námi. Stejně jako Ing Josef Molinaro, Joska. Zemřel podstatně mladší ve věku 73 let. I on byl spjatý s profesionální hasiččinou a ani on při tom nepřestal být „dobrákem“. Vedle základních činností se mu stala zálibou stará hasičská technika, její shromažďování a repase. Za svou činnost obdržel celou řadu čestných uznání a vyznamenání, ale všechna tato ocenění předčí jemu udělená medaile „Za statečnost“, za záchranu dvou chlapců z bahna Mlýnského rybníka (viz str. XX kapitola „VI. CAS 25 Škoda 706 trambus. Medaile Za statečnost“). Také rád a dobře vařil. Naše mlsné jazýčky vzpomínají na jeho proslulý gulášek a na zlatavé křupavé bramboráčky.

Velitel stanice Říčany, HZS Stč. kraje na stránkách Říčanského zpravodaje připomíná 50 roků od založení

profesionálních hasičů v Říčanech. Začátky jsou popsány v kapitole 20. Nyní už je situace zcela jiná. Počet výjezdů se pravidelně blíží k tisícovce za rok. Na stanici slouží velitel, příslušník stavební prevence a 39 hasičů ve třech směnách, k dispozici mají 12 vozidel, hlavně cisterny, ale i techniku výškovou a vyprošťovací. Za posledních 10 let prošla stanice stavebními úpravami, rozšířilo se zázemí jednotky, šatny, rekonstrukcí prošly kancelářské prostory i k práci hasičů nezbytná posilovna. Na závěr článku je široká veřejnost zvaná 12. listopadu na náměstí, kde bude představena současná hasičská technika a připraven bohatý doprovodný program. Zapomenuto nebude ani na stánek preventivně výchovné činnosti.

Soutěž TFA, o které již bylo psáno v kapitole 23, dospěla k vyšší formě organizace. V našem případě se jedná o okruh Praha a Stř. kraj, kterého prvního ročníku se staly nedílnou součástí také Říčany. Externí závod, jehož název nepřehání, proběhne na zadním hřišti areálu ragby. V 6 kategoriích soutěžilo téměř šest desítek hasičů, za Říčany jich bylo devět v 5 kategoriích. Příznačnou třešničkou na dortu bylo 3. místo Romany Schmittové. Tomu přihlížel i říčanský senátor Zdeněk Hraba, celou soutěž podpořilo sponzorským darem město Říčany. A také pekařství Frydrych, Rosch Design, Kaufland ČR a společnost EMCO. Občerstvení bylo podáváno z našeho týlového kontejneru a vše podtrhlo výborné počasí.

Na hasičských slavnostech 2022 v Litoměřicích byl náš WEB vyhodnocen na 5. místě!

V červnu 2022 zemřel Jaroslav Mach. Byl příslušníkem OVPU, stanice Říčany ještě se sídlem na náměstí, v profesionální dráze pokračoval ve funkci velitele Závodního požárního útvaru Výzkumného ústavu v Běchovicích, později ZPÚ Barvy – laky. My, dobrovolní, ho máme v paměti jako vedoucího naší hudby, ale omezit jeho aktivity jenom na kulturu bylo by chybou. Musíme vidět i obětavého a spolehlivého řidiče-strojníka. Děkujeme.

S výjezdovou jednotkou se rozloučil dlouholetý člen Jaroušek „babička“ Svoboda. Ve sboru se s ním budeme velice rádi i nadále shledávat a těšíme se na další historky v jeho podání.

A práce, práce, PRÁCE. Je dobře nezapomenout ocenit ty, kteří pracují. Na výroční valné hromadě 26. listopadu v prostorách zbrojnice odměňujeme:

Čestné uznání KSH ČMS

Miloš Hlína, Miluška Hlínová, Pavel Kačírek, Petr Kačírek, Nina Šafránek Vaněčková.

Medaile Za příkladnou práci

Dominik Molinaro, Jan Ráž, Markéta Veselá.

Medaile Za zásluhy

Zdeněk Kavka, Jakub Kratochvíl, Dominik Pokorný, Jaroslav Svoboda.

A to nejlepší nakonec – medaile svatého Floriána!

Zdobit budou starostu sboru Petra Hněvsu a velitele sboru Ing Josef Kudrnu.

V areálu sběrného dvora u vchodu z ulice Březinova 1650 obýváme přízemí zděného domu, kde se scházíme a rokujeme, tedy klubovnu s navazující kuchyňkou a sociálním zařízením. Vedle se samostatným vchodem máme sklad a vedle skladu „ložnici“, tedy místnost, kterou jsme vybavili palandami pro členy jednotky při držení noční pohotovosti za HZS Říčany. Se zděným domem sousedí garáž o nosném ocelovém rámu se sendvičovou konstrukcí stěn a stropů. Ty jsou z vnější strany tvořené hliníkovým vlnitým plechem a z vnitřní strany opatřené izolací z minerální vlny. Rozměry garáže jsou 14m šířka, 33 m délka a 4 m výška. Rozdělená je na dvě části, vytápěnou s délkou 20 m a nevytápěnou dlouhou 13 m. Ve vytápěné jsou připraveny tři cisterny, zbytek techniky je ve vedlejší části, kde jsme zhotovili částečné patro pro skříňky s osobní výstrojí a dalším lehčím materiálem. Z té je ještě „ukradená“ 2x plocha po cca 12 m²: skládek náhradních dílů a místnost mladých, jimi zvaná „kutloch“. A jimi také na podzim 2022 pečlivě zrekonstruovaná a zvelebená.

Rok 2023

Od začátku tohoto roku máme novinku – mobilní protipovodňové zábrany. Jednotlivé díly po složení tvoří ucelenou stěnu až 50 cm vysokou. Jak je to snadnější a rychlejší proti plnění pytlů pískem a jejich dopravou na místo.

Ve středu 17. května před půl sedmou večer byl ohlášeno požár v prodejně zahradní techniky Hecht v Tehovci. Oheň se rychle šířil a brzy hořela polovina areálu budov prodejny. Postupně byl vyhlášen zvláštní poplachový stupeň a povoláno 30 jednotek čítajících na 200 hasičů. Naše jednotka se podílela na útoku jedním proudem C v dýchací technice, na střídání hasičů na ostatních útočných proudech a na doplňování vody cisternám. Před půlnocí byl požár pod kontrolou a do večera druhého dne byla ohlášena jeho likvidace. Po návratu do hasičárny jsme se věnovali kontrole a doplnění materiálů a údržbě techniky, aby bylo vše opět připravené k výjezdu. K tomu došlo hned v pátek, kdy jsme byli povoláni zpět k rozebíráním a vyklízecím pracím. Za nás celkově znamenáme účast CAS Scanie, Tatra 1, Tatra 2, VEA Dacia a 15 členů jednotky.

Jedna letní poznámka: k výjezdům nejezdíme jenom s našimi CAS. 16. července jsme byli povoláni k požáru balíků sena s Ivecem, na který jsme naložili smykový nakladač. A právě ten vydatně pomáhal s likvidací ohně. Zbytek jednotky držel zálohu na zbrojnici.

A jedno podzimní zklamání: členů ve věku 18-60 je téměř 40, ale aktivních cca 15!

Oproti tomu práce s mládeží kupříkladu za rok 2023:

31. 12. 2022	vánoční procházka Prahou	dorost, dospělí	
5. 1. 2023	bowling	dorost – dodatečná vánoční besídka	
7. 1.	oslava Žolíka	15. narozeniny Jakuba Maloveczkeho	
21.-28. 1.	zimní soustředění Benecko	mládež, dospělí	
4. 2.	ples SDH Říčany	dorost, dospělí	
4. 2.	okreskové uzlování Kuří	starší žáci 2. místo, mladší žáci 3. místo	
25. 2.	uzlování Zaječov	přípravka 3., mladší, starší, dorost	
11. 3.	uzlování Škvorec	mladší 13., starší 7., dorost 2. místo	
25. 3.	Jablonecká hala	starší 60m s překážkami	
22. 4.	memoriál L.Báči Čelákovice	mladší, starší, dorost 3.místo	
22. 4.	Floriánek – praktický výcvik	dorost, dospělí 1. místo	
25. 4.	MŠ U Slunečních hodin	všichni	
29. 4. -1. 5.	3denní soustředění	mladší, starší celodenní tréninky	
8. 5.	celofenní trénink	starší žáci	
13.-14.5.	Plamen, okresní kolo Čelákovice	starší 1.místo	postup na kraj
20. 5.	Dětská hasičská liga Svojšovice	mladší, starší, dorost	
21. 5.	celodenní trénink	dorost	
28.5.	Plamen, okresní kolo Čelákovice	dorostenky 1.místo	postup na kraj
3. 6.	Dětská has. liga Křížkový Újezdec	mladší, starší, dorost	
3. 6.	celodenní trénink	starší, po soutěži v K. Ú.	
3. 6.	dětský den města na Marvánku	všichni	
4. 6.	celodenní trénink	starší	
10. -11. 6.	Plamen, krajské kolo Neratovice	starší, dorostenky	2x účast na kraji
17. 6.	dětský den na rugby	všichni	
20. 6.	den záchranářů Říčany	všichni	
22. 6.	rozlučka se sezonou	mladší, starší, dorost	
29. 6.	MŠ Zahrádka	všichni	
15. -29. 7.	škola instruktorů mládeže Svatoňovice	Ondra Černý, Jakub Maloveczki, Petr Kačírek ml., Jana Stárková	
12. -19. 8.	letní soustředění Benecko	mládež, vedoucí	
2. 9.	Dětská hasičská liga Modletice	mladší, starší, dorost	
3. 9.	Dětská hasičská liga Psáry	mladší, starší, dorost	
9. 9.	Dětská hasičská liga Lojovice	mladší, starší, dorost, ženy	
16. 9.	TFA Říčany	všichni	
24.9.	O pohár starosty OSH P-východ	mladší, starší, dorost	
	vedoucí pro sezonu 2023/24		
	vedoucí mládeže	Denisa Molinaro	
	trenér mladších	Jana Stárková	
	trenér starších	Ondřej Černý	
	trenéři dorostu	Denisa Molinaro, Markéta Veselá	

Závod hasičské všestrannosti a brannosti.

V roce 2023 se změnila dosavadní pravidla Plamene. Bývalé ZPV (podzimka, braňák), nově Závod požárnické všestrannosti a brannosti byl oddělen od celoroční hry Plamene a stal se samostatnou postupovou soutěží. Na podzim jsme tedy okresní kolo zaběhli v Tehově a příprava z letního soustředění se vyplatila. .

7. 10.	ZHVB Tehov, okresní kolo	mladší, starší 1. m, dorost 1.m	2x postup na kraj
4. -5. 11.	memoriál Marty Habadové	mladší, starší	
3. -5. 11.	školení ved. mládeže Přední Labská	Denisa Molinaro, Markéta Veselá	
11. 11.	ZHVB Sloup, krajské kolo	starší, dorost 1. místo	1x postup na MČR
25. 11.	Valná hromada sboru	všichni	
14. 12.	besídka	mladší, starší, dorost	
2024	ZHVB	dorost	

Mistrovství ČR proběhlo 6. dubna v nedaleké Vlašimi. Naše družstvo smíšeného dorostu bojovalo statečně, a i když výsledek nebyl na bednu, zkušenosti a zážitky jim nikdo nevezme. A o dva měsíce později si na zasedání rady města vyslechli poděkování za příkladnou reprezentaci.

A přidejme si pravidelné tréninky, mimo prázdnin celoroční: mladší žáci 1x týdně, starší 1 -3x týdně a dorost stejně tak, tedy 1 -3x týdně.

Radost z Mikuláše nám „zkazil“ Vráťa. Vratislav Feldera zemřel ve věku 84 let, tři dny před svými jmeninami. Až do konce života hasič tělem i duší. Ve sboru se účastnil soutěží, prevence, jezdil k ohňům. V novodobé historii si ho budeme pamatovat jako rozhodčího na soutěžích dětí a mládeže. Není proto divu, že byl držitel mnoha poděkování, uznání, čestných odznaků, odborností. Jako jediný z nás se mohl pyšnit řádem svatého Floriána. Na schůzi následující po pohřbu starosta sboru David Pojezný poděkoval Filipovi Šilarovi za organizaci naší přítomnosti na posledním rozloučení v kostele.

A ještě něco do roku 2023. Před štědrým dnem napadlo hodně sněhu. Z pátku na sobotu 22. /23. začal padat a způsobil mnoho svízele i v dalších dnech. Zaznamenali jsme výjezdy č. 56-60/2023. Polámané a popadané větve, neprůchodnost pro pěší, neprůjezdnost pro auta. Nejen v Říčanech. Potěšilo nás uznání představitelů Klokočné, když na sociálních sítích poděkovali klokočenským, všestarským a říčanským hasičům za skvělou práci při odstraňování polomů na cestě do Svojetic. Díky tomu je silnice opět průjezdná (zpráva ze dne 28. prosince).

27. Den D 22. června 2024, Masarykovo náměstí.

Ano, celé náměstí bylo tuto sobotu dějstvím velkolepé oslavy 150 let trvání našeho sboru dobrovolných hasičů. U budovy staré radnice velké podium pro hasiče a účinkující, ozvučené, nasvětlené. Na náměstí velká řada stánků a lavic pro návštěvníky. Slavnost vedli a řídili starosta našeho sboru David Pojezný a moderátor Jan BadRabbit Voříkovský.

Hned první zlatý bod oslav (bude ještě druhý) bylo předání nového praporu. Na červené straně nese nápis Sbor dobrovolných hasičů Říčany, znak sboru a vročení 1874–2024. Na modré straně je naše prvovýjezdová CAS Scanie a nápis Pomoc v nouzi je naše poslání. Praporu požeňnal náš farář Konstantin Petr Mikolajev, O. Praem, za dárcu praporu připnula místostarostka města Hana Špačková stuhu a hejtmanka našeho kraje Petr Pecková přidala stuhu za kraj. A následovaly projevy (byla snad řeč i o nové hasičárně??).

Gratulovali také zástupce HZS stanice Říčany a člen OSH Praha-východ.

Na podiu se vystřídala řada účinkujících, jmenujme ZUŠ, MŠ U slunečních hodin, hudební skupiny... Před podiem jsme sledovali ukázky hašení ohně, vyproštění osoby z havarovaného osobního automobilu, ošetření zraněných, zadržení podezřelých.... A slibovaný druhý zlatý hřeb: předání a požeňnutí CAS 20 Tatra Terrno, našeho dalšího spolubojovníka s živlem.

Program se protáhl až do nočních hodin. My tam byli, jedli, pili, hodovali.....

28. Vytrvalí běžci na dlouhých tratích.

Vraťme se k prvnímu zásahu našich hasičů, do Říčan před 150 lety.

Dřevěné domy kryté slaměnými došky byly v Říčanech pravidlem, dům zděný s krytem šindelovým výjimkou. Vlivem přízně, které se sbor těšil u představitelů města i občanů samotných a jak již zde bylo uvedeno, disponují dvěma stříkačkami čtyřkolovými a jednou přenosnou, voznicí na vodu a 450 metry hadic. Této výbavy a své částečné vycvičenosti jistě využili při praktické demonstraci rozdílů boje s ohněm v době „před hasičské“, rozumějte vědra, konopné koše s háky k bourání hořících konstrukcí, s organizací spíše živelnou, s dobou „hasičskou“, to se živlu postavil člověk k tomu vycvičení a vybavený.

Intermezzo:

První republika přinesla osmihodinovou pracovní dobu (o 4 hodiny méně, než předtím). No to bylo něco pro Čechy a jejich kutilství a „kutilství“. Za republiky v Říčanech registrujeme elektrifikaci. Ve školním roce 1967-68 se do školy a do práce v sobotu chodilo ob týden, od října 1968 byl stanoven 5denní pracovní týden. Poté plynofikace. Vezměme v úvahu, jak k nám přicházelo rádio, televize a po roce 1989 počítače, digitalizace. Trvalý růst ekonomický (HDP) a růst počet obyvatel. Obrovské změny, obrovské skoky za z hlediska historie lidského rodu pouhých 150 roků. Jak dobře pro člověka a jak obtížné a obtížnější pro hasiče!

Porovnejme výjezd současný.

Volání na tísňové telefonní lince 150 přijme operační důstojník jednotky hasičského záchranného sboru

Středočeského kraje v Kladně. Vyhlásí poplach říčanské stanici HZS a aktivuje aplikaci fireport směrem k JSDH Říčany (od roku 1995 do 2018 byl v praxi svolávací systém Kango+, tedy „jen“ příchozí SMS a do té doby sirénou). Fireport rozešle členům jednotky SMS s informací kde a co hoří, event. o jaký jiný zásah jde, včetně mapy. Ti odpovídají ano-jedu nebo ne-nemohu, to je informace pro velitele družstva. A jdou do toho! S podstatně jinou technikou využívající pasivní bezpečnosti – barevné lakování, zvukovou a barevnou výstražní signalizaci, aktivní bezpečnosti – velký výkon motoru, nízké těžiště automobilu (viz fotopříloha). S podstatně jinou osobní výstrojí.

A jak to všechno bude, až sbor oslaví 200 let trvání? 3D tiskárny známe, drony rovněž, umělá inteligence začíná.....

Současná členská základna sboru

výbor sboru

starosta: David Pojezný
náměstek starosty: Pavel Kačírek
velitel sboru: Ing. Josef Kudrna
velitel jednotky: Zdeněk Kavka
jednatel: neobsazeno (zatím starosta)
pokladní: Bc. Jana Pojezná DiS.
kronikář: Vlastimil Novotný
vedoucí kolektivu mládeže: Mgr. Denisa Molinaro
členové: Kačírek Petr, Ráž Jan
revizor sboru: Bc. Markéta Veselá

členská základna

Bajer Tomáš, Formánková Linda, Havelka Josef, Hněvsa Petr, Holý Filip, Kačírek Petr ml., Kořínková Maruška, Kratochvíl Jakub, Kříž Lukáš, Kurka Roman, Makl Michal, Molinaro Dominik, Nechvátal Vít, Pokorný Dominik, Ritter Adam, Schmittová Romana, Stárková Jana, Šafránek Vaněčková Nina, Šafránková Amélie, Mgr. Šilar Filip, Špatenka Petr, Urban Petr.

čestní členové

Andrlíková Dana, Benešová Miroslava, Čáp Bohuslav, Digrín Jiří, Hlína Miloš, Hlínová Miluška, Hrušková Marie, Maček Josef, Málek Stanislav, Maršálek Václav, Molinarová Jana, Steinbauerová Libuše, Svoboda Jaroslav, Urban Pavel st., Vrzal Jan.

dorost

Černý Ondřej, Dvořáková Anna, Kačírek Filip, Kovářová Denisa, Maloveczki Jakub, Nováková Adéla, Nechvátalová Klára, Plačková Barbora, Pešoutová Adéla, Titman Antonín.

starší žáci

Chýle Lukáš, Ježek Josef, Makl Martin, Kos Tomáš, Prajer Kryštof, Plundr Adam, Šumilov Jan, Šumilova Nikola, Tydlitátová Lilien,

mladší žáci

Ježek Eduard, Makl Matěj, Molinaro Daniel, Molinaro Damian, Nechvátal Jiří, Novotný Matyáš, Pojezná Sofie, Suchánková Leontýna, Šabacká Nela, Šaffa Jakub, Šafránek Šimon, Tomas Samuel, Žďárský Adam.

S úctou k 150 rokům organizovaného hasičského hnutí v Říčanech, s pokorou a omluvou, že tato práce není a snad ani nemůže být bezchybná,

sepsal

Vlastimil Novotný.

Poděkování:

Tam nahoru mému bratrovi Fandovi, který mě za sebou jako vocáska přivedl do hasičárny. Díky jemu jsem tam začal chodit dříve než do školy.

Ing Josefovi Kudrnovi, bez jehož pomoci bych tuto práci nedal dohromady, ani kdybych se přeskočil.

Pavlovi Urbanovi, Vráťovi Felderovi, Jaroslavovi Svobodovi a Milošovi Hlínovi za osobní vzpomínky a ochotu se o ně podělit.

Denise Molinaro a Markétě Veselé za podklady k práci s mládeží.

Mgr Petrovi Švandovi z CHH v Příbyslavi za pomoc s „německým živlem“.

Zdence Novotné, rozené Maštálkové za korekturu textu.

Za to, že jsem se jako mladý mohl aktivně zúčastnit oslav stovky a teď pasívně, touto prací, stopadesátky.

Prameny a literatura:

Archiv sboru, ten hlavně.

Archiv muzea v Říčanech, vždy s ochotou.

Státní okresní archiv Praha – venkov v Dobřichovicích, vždy s ochotou.

Rubrika „Co nového u hasičů“ v Říčanském kurýru r. 2021, 2022, 2023 a 2024.

Fotopříloha

Naší historickou i zásahovou techniku fotografoval Petr Hněvsa. Poděkování patří i těm, kteří tuto techniku k fotografování připravili, přistavili a potom zase uklidili.

Fotopříloha

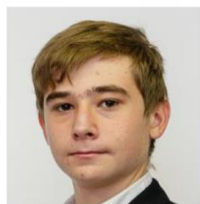
Fotografie členské základny

Čáp Bohuslav

Kačírek Filip

Maloveczki Jakub

Novotný Vlastimil

Dvořáková Anna

Havelka Josef

Hlína Miloš

Hněvsa Petr

Holý Filip

Kačírek Pavel

Kačírek Petr ml.

Kačírek Petr

Kavka Zdeněk

Kovářová Denisa

Kratochvíl Jakub

Kříž Lukáš

Kudrna Josef

Molinaro Denisa

Nechvátalová Klára

Nováková Adéla

Pešoutová Adéla

Plačková Barbora

Pojezná Jana

Pojezný David

Pokorný Dominik

Ráž Jan

Schmittová Romana

Stárková Jana

Svoboda Jaroslav

Šilar Filip

Špatenka Petr

Titman Antonín

Šafránek Vaněčková Nina

Veselá Markéta

Hra Plamen v Čelákovících 13.5.2024 – starší a mladší žáci

Dětská hasičská liga – Psárská proudnice 2022 – dorost, starší žáci, mladší žáci

Historický prapor SDH Říčany

stuhy z roku 1894

ostatní stuhy k praporu

nový prapor a stuhy

prapor hasičské župy Kamlerovy č. 37 z roku 1932

historické stuhy k praporu

stuha od Elišky Větrovcové, kmotry praporu, choti stavitele z Říčán, se nedochovala

nové stuhy k praporu

Historická technika

Kombinovaná stříkačka čtyřkolová pro koňskou přípřež, R. A. Smekal Praha Smíchov, 1892
zmotorizovaná 1923

Prívěsná elektrocentrála, Motor n.p., závod Vodňany, 1967

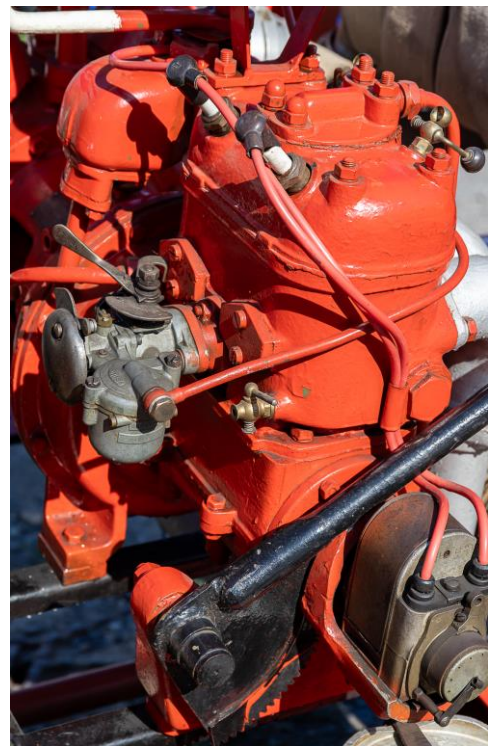
Podvozek s karoserií, motor s benzínovou nádrží, generátor s regulátorem

Požární přívěs s přenosnou motorovou stříkačkou 6, Josef Vystrčil a syn, Telč 1948
Motor a čerpadlo na nosítkách z trubek ke snadnému přenášení k vodnímu zdroji

Přívěsná motorová dvoukolová stříkačka DS 16, THZ Vysoké Mýto, 1957

Požární přívěsná motorová stříkačka 16, J. Mára, Tábor 1927

PPS 8, THZ Vysoké Mýto, 1954

Podvozek, karosérie, PS 8, požární výbroj a nářadí k sacímu vedení

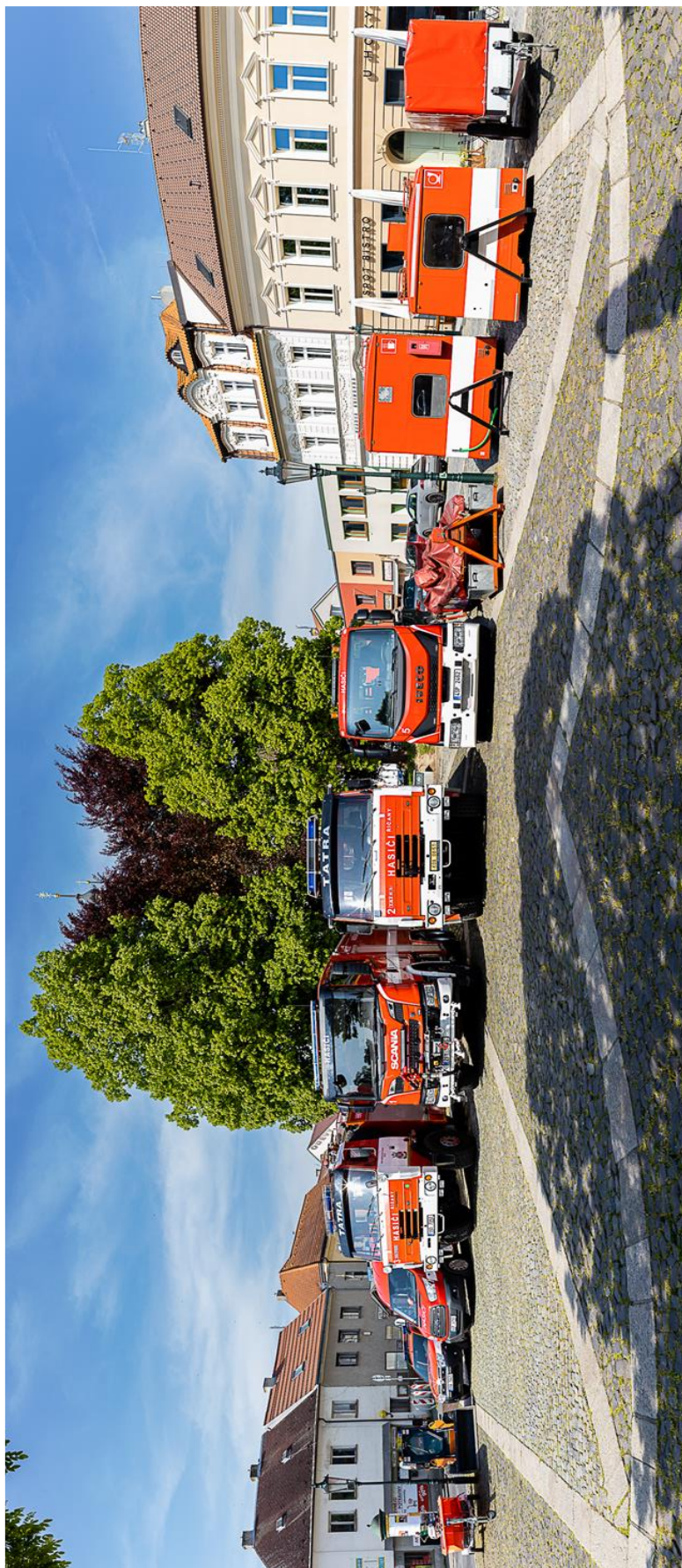

PPS 12, Státní výrobní autodílů Praha, n.p., závod Holýšov 1971

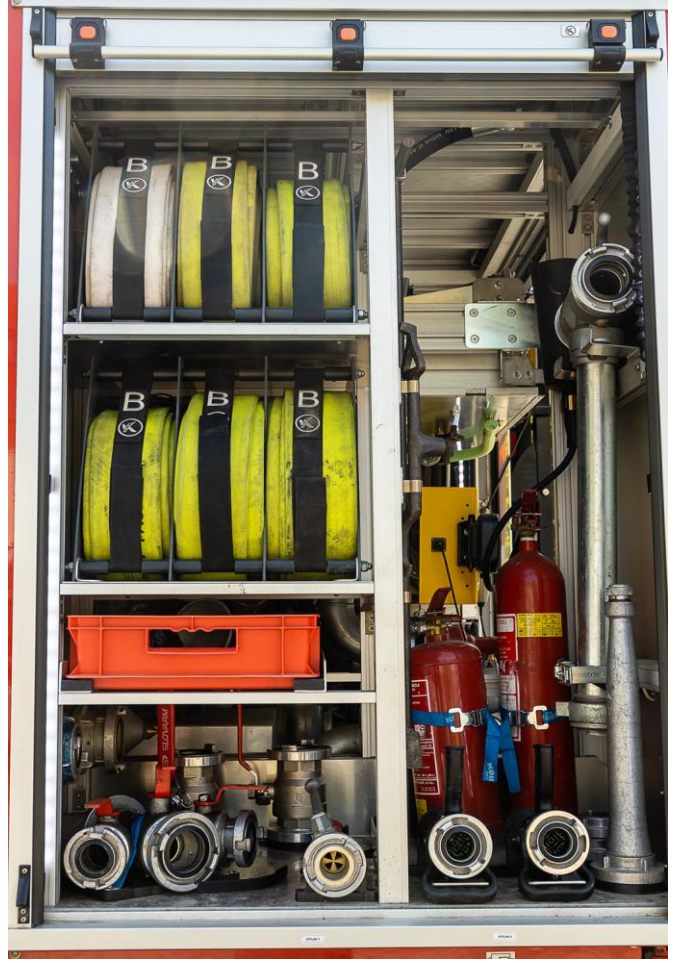

CAS 30 Scania

CAS 32 Tatra 1

CAS 32 Tatra 2

Automobilový nosič kontejnerů Iveco + týlový kontejner

+čerpací kontejner

+nákladní kontejner

+člun Blesk

DA Ford Tranzit + nákladní přívěs

VEA Duster

člun Kačenka

sněhová fréza

nakladač Fiat Kobelco

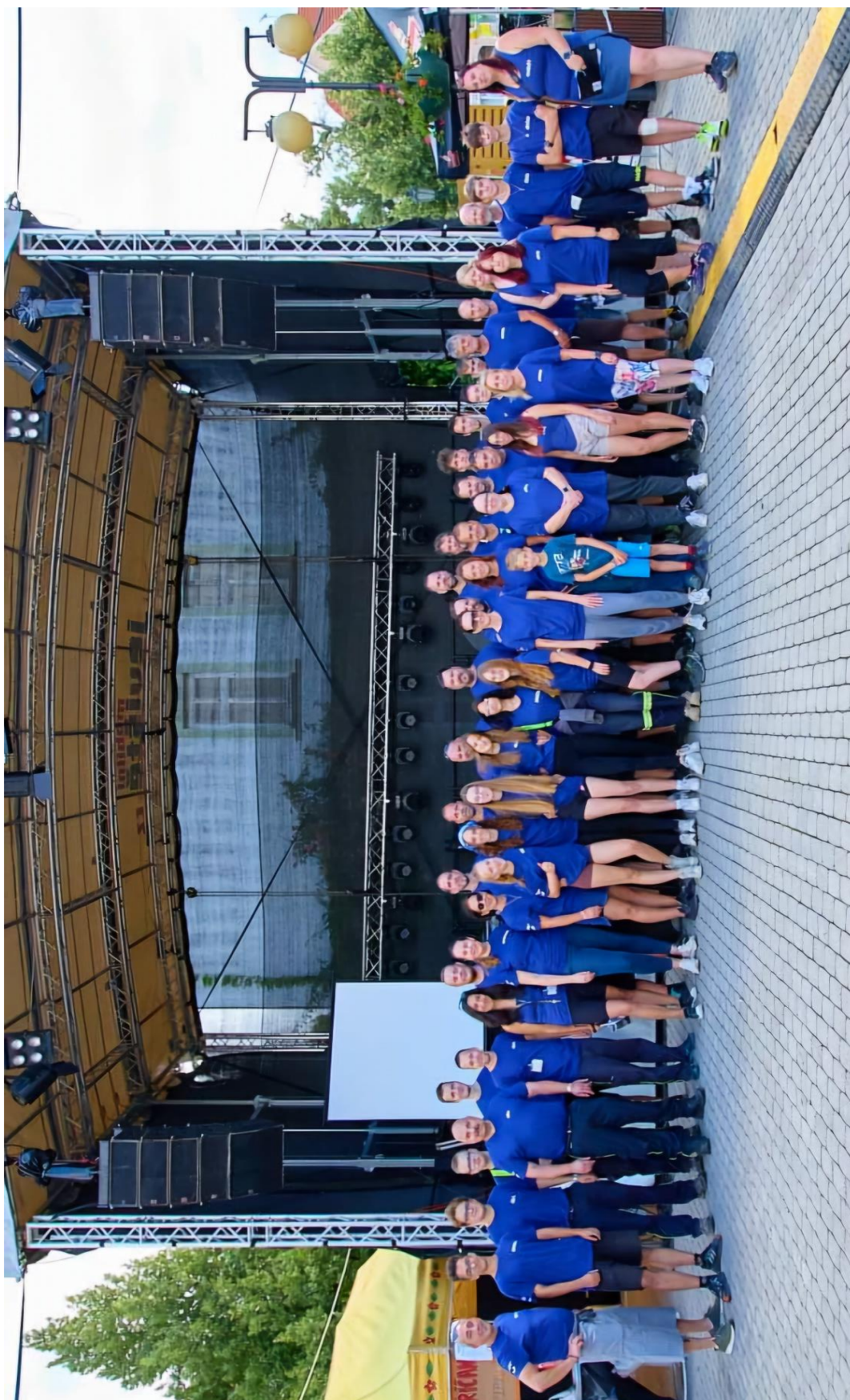

CAS 20 Tatra „nová“

Den D

Zástupci města Říčany a složek IZS

Hejtmanka Středočeského kraje Mgr. Petra Pecková

1. místostarostka města Říčany Mgr. Hana Špačková

náš nový prapor a stuhy

velitel sboru Ing. Josef Kudrna neodolal „naší“ Grandě

CAS 20/4000/240 S2T TERRNO

ukázka z naší činnosti

odměna pro našeho kronikáře
Vlastimila Novotného

představitelé a zasloužilí hasiči

upomínkové předměty ke slavnému výročí

zábava pro nás i příchozí ...

... soutěže ...

... vystoupení skupin ...

a hlavně dobrá nálada vás všech občanů

Obsah

Hoří.	
1. Hej Slované! Zákon 134/1867 O právu spolkovém.	
Rakousko – Uhersko.	1
2. Spolky v Říčanech	1
3. Sbor dobrovolných hasičů v Říčanech. Ruční hasící stříkačka.	2
4. Hasičská župa říčanská č. 37	4
5. Prapor sboru	5
6. Motorová stříkačka. Československá republika.	7
7. Slasti a strasti spolkového života.	10
8. Prapor župy. <i>Mnichov</i> , Druhá republika.	13
9. Praga Grand. Protektorát Čechy a Morava.	15
10. Hasičská zbrojnice. Třetí republika.	18
11. Požárníci. Únor 1948.	21
12. AS 16 Praga RN.	24
13. Minka. Těžko na cvičišti, lehkou na požářišti.	26
14. ASC 16 Praga V3S.	28
Preventivní předcházení požárům.	
Jde o ten „správný“ výklad.	
Jak jsme žili v hasičárně.	
Srpen 1968 a už jsme zase „soudruzi a soudružky“.	
15. Dobrovolní a placení.	35
16. Výročí 100 let od založení sboru dobrovolných hasičů v Říčanech	38
17. CAS 25 Škoda 706 trambus. Medaile Za statečnost.	42
18. Dechový orchestr Červená kapela	45
19. Výročí založení sboru 115 let. Rok 1989 poprvé.	47
20. Česká hasičská jednota.	
Rok 1989 podruhé, listopad. ČSSR, ČSFR, ČR.	48
21. Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska.	
22. Na Fabiku. Evropská unie.	53
23. Medaile Za záchranu života.	56
24. Řád svatého Floriána. 140 let výročí založení sboru. Tatra 815.	59
25. Další Tatra 815. CAS 30 Scanie. DA Ford Tranzit.	61
Zásahy.	
Říčany vzdávají hold.	
Mladí hasiči.	
26. Dvakrát medaile sv. Floriána	68
27. Den D 22. června 2024, Masarykovo náměstí	71
28. Vytrvalí běžci na dlouhých tratích.	71
Fotopřílohy	74